உ



சிவமயம்

# ம்ருகேந்த்ர



## சவ்யாக்யாநம்

இஃது

ம—ா—ா—ஸ்ரீ

மயிலை - அழகப்ப முதலியார் அவர்களால்

சென்னை
சிந்தாதிரிப்பேட்டை
சிவஞானபோத அச்சி யந்த்ரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

---



அக்ஷய௵ மாசி௴

உ

சிவமயம்.

# ம்ருகேந்திரோத்பத்தி.

க—மிருகேந்த்ராம் என்பது சிம்ஹரூபமாய் நின்றுணர்த்தியதோர் உபாகமம். (மிருகேந்த்ரம்—சிம்ஹம்.)

உ—இது சைவமூலாகம மிருபத்தெட்டினுள் காமிகத்தின்* வழியாய்ச் சிவபேதமான ப்ரணவர் பரம்பரையி லுபதேசிக்கப்பெற்ற நரசிம்ம மூர்த்தியால் இந்திரனுக் குபதேசிக்கப்பட்டது.

ங—ம்ருகரூபமாயிருந்து இந்திரனுக் குபதேசித்ததெனினுமாம்.

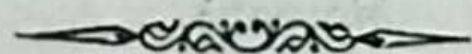
ச—இதனைப் பதரிகாச்ரமவாசிகள் பரத்வாஜ ருஷியை முன்னிட்டுத் தேவேந்திரனை ப்ரச்னை செய்வித்து அவரால் உத்தரமளிக்கப்பெற்றதோர் சிவஞான போதமாய்ப் பின் அவர்களின் சந்தான பரம்பரையாயநுக்ரஹித்து வந்தனர். (பதரி-இலந்தை.)

ரு—இதில் முதலாவது ஞானபாதம், இரண்டாவது க்ரியாபாதம், மூன்றாவது யோகபாதம், நான்காவது சரியாபாதமாகக் கூறப்பட்டது. (இவ்வாறுரைப்பது சைவாகமமுணர்ந்தோர் சாம்ப்ரதாயமாக அவ்வவ்வாகமங்களிற் கண்டுணர்க.)

---

* காமிகம் கக—ஙங பக்கங்களிற் காண்க.

# இந்நூலின் பயன் முதலியன.



௬—அம் ம்ருகேந்த்ரத்துள் முதலாவது (வித்யா பாதம்) ஞானபாதம், உபோத்காதத்தை யுள்ளிட்டுப் பதின்மூன்று ப்ரகரண மடங்கியுள்ளது. காமிகாகமத்திலாங்காங்கு விவகரித்திருக்கும் ஞானார்த்தங்களைத் தொகுத்துக் கூறியுள்ளது. ஏனைய ஞான நூல்களுக்கெடுத்துக்காட்டும் ப்ரமாண நூல்.

௭—இந்நூலிற்குச் சமஸ்கிருதவ்ருத்தியுரையியற்றியவர் சங்கரகண்டர் பௌத்திரர், பட்டவித்யாகண்டர் புத்ரர், பட்ட நாராயணகண்டரென்னும் பெயருடையவர். இவர் இந்நூற்கன்றி யேனைய சிவாகமங்களிற் சிலவற்றிற்கு முரையியற்றி யிருக்கின்றனர்.

௮—இந்நூல்போன்ற அரிய பெரிய விவருரை வடநூற்பயின்றோர்க்கன்றித் தமிழ்ப்பாஷா வல்லவர்களிற் சைவ சமயாசாரம் பூண்டொழுகுவோர்க்கும் பயன்படுமாறு தமிழ் மொழிபெயர்ப் பச்சிடப்பட்டது. இந்நூலின் கருத்தே அருணந்தி சிவாசாரியர் ரௌரவாகம சிவஞானபோத சூத்திரத்திற்கு ஏது திருஷ்டாந்தமாக வெடுத்துக்காட்டிச் சிவஞானசித்தியிலமைத்திருப்பதை உரையாசிரியர் சிவாக்ரயோகிகள் முதலியோர் ஆங்காங்கு குறிப்பித்திருப்பதையும் சிவஞான

யோகிகள் சிவஞானபோத த்ராவிட பாஷ்யத்திற் குறிப்பித்திருப்பதையும் வாசித்துங் கேட்டுந் தெளிக.

௬—இவ்வியந்த்ரசாலை மேற்கொண்ட சிவஞான போதத்தை மிக்கவாவினோர்க்கு அச்சிவஞான மேலு மேலு மபிவிருத்தியாம்பொருட்டு இதுபோன்ற நூல்களை அச்சிட்டு வருகின்றேன். இதனைப்பெற்று வாசிப்போர் மேலு மேலு மஞ்ஞான வழிப்படாது மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்தலே யாமடையும் பெரும்பயன். ஆதலால் அன்பர்கள் யாவரும் நன்கு பயின்று அன்புமிகுந்து சிவஞானம் பெற்று வாழ்தல் வேண்டும். சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

இங்ஙனம் :

கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியார்.

உ

சிவமயம்.

# ப்ரதியுபகரித்தோர்.

---

ஸ்ரீமத் வடலூர் பார்வதிபுரம்

சபாபதி சிவாசாரியர் அவர்கள்.

திருவொற்றியூர்

சுப்ராய தேசிகர் அவர்கள்.

சிவபத நீழலுற்றுச் சைவகுல தீபகர்களாய் வாழ்க! வாழ்க!!

சிவமயம்.

# ம்ருகேந்த்ரம் வித்யாபாத விஷய தீபிகை.

---

ஆ. வித்யாபாத படலம் க௩0 ஸ்லோகம் சசரு௨.

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத் காமிகாகமோபபேத

# ம்ருகேந்த்ர

## சவ்யாக்யாநம்.

௧—வது, உபோத்காத ப்ரகரணம்.

உமாமஹேஶ்வராப்யாம் நம:.

ஶ்லோ - பரமேஶம் நமஸ்க்ருத்ய பரத்வாஜம்ருஷிம்
ததः । ஹராச்சிவேந்த்ரக்ரமாயாதம் ஜ்ஞாநம்
ஶ்ருணுத ஸுவ்ரதா: ॥ ௧

(இதன்பொருள்)

சதாசார சம்பன்னரான மஹாருஷிகளே! நீங்கள் பரமேஸ்வரரை நமஸ்கரித்துப் பிறகு பரத்வாஜ மஹாருஷியை நமஸ்கரித்து சர்வ பாபங்களேயும் ஹரிக்கச்செய்யும் பரமசிவத்தில் நின்றும் இந்திராதி வழித்தாய் வந்து தெரிவிக்கும் இந்த ஞானஶாஸ்திரத்தைக் கேளுங்கள் - என்பது. (௧)

நாராயணாஶ்ச மே பாவேண்ய ஹரத்வா
ஜாதயோ த்விஜா: । தேவம் ஶ்ரீவம் ப்ருதி
ஷ்டாவ்ய ததேக்ஷா ஹிதமாநஸா: ॥ ௨

பரிசுத்தமாகிய பத்ரிகாசிரமத்தில் பரத்வாஜர் முதலாகிய மஹாருஷிகள் லோக பாண லிங்காதி ஆகாரத்தில் பரமசிவனை பிரதிஷ்டைசெய்து அவரிடத்திலேயே யேகாக்ரமான சித்தமுள்ளவராய்த் தபசு செய்துகொண்டிருந்தார்கள். எ - து. (௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௩

பின்பொருகாலத்தில் அந்த மஹாருஷிகள் ஆகமத்தில் மிகவும் சிரத்தை யுள்ளவர்களென் றறிந்து, தேவேந்திரன் தான் ருஷிவேஷங்கொண்டு அவர்க ளாசிரமத்திற்கு வந்தார். எ - து. (௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௪

பின்பு இந்திரன் அம் மஹருஷிகளாற் பூஜிக்கப்பட்டவராய் அவர்களைக் குசலப் பிரஸ்நம் செய்து விதிவிஹிதமாகிய தர்மத்தை ஏனநுஷ்டிக்கவில்லை யென்று கேட்டனர். விதிவிஹிதம் யாகாதிகள். எ - து. (௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௫

அம்மகருஷிகள், மகருஷியே! நாங்கள் தபசிகளால் அபீஷ்டசித்தியின் பொருட்டுச் செய்யும் இஷ்ட தேவதையாகிய பரமேஸ்வர ஆராதன ரூபமான இத்தருமம் விதிவிகித தர்மமேயென்று சொன்னார்கள். எ - து.

ருஷிவேஷங் கொண்டபடியால் இந்திரனை மஹருஷியேயென் றழைத்தது. (௫)

வெதெஷ ஸம்ஹிதாஸ்வபி வாவ்ரா
ஈாஃ ஸ்ரெவதா। ஸாஸிஷ்ய காணெ
வ்ருஷிஷ விஹித: காஷிகொஷி:॥ ௬

பின்னும் ருக்கு யஜுஸ் ஸாமம் அதர்வணமெனும் நான்கு வேதங்களிலும் ருத்ரனையே முக்ய தேவதையாக விதித்திருக்கின்றது. கற்பத்திலும் ருத்ரதேவதா சாந்நித்யத்தின் பொருட்டு விதி விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எ - து. (௬)

உக்ராஃகெஷிவாஸாவம் ஜிஜ்ஞாஸா:
ஸ மஸஷிஸஹா:। கா நாஷியாஜ்ஞா
நம்வ ஸ்ரூவ்ரா தம் ஷிஷெவதா॥ எ

இவ்வாறு அவர்கள் கூறியபோதிலும அவர்களின் மனோபாவத்தை அறிய விரும்பிய தேவேந்திரன் நகைத்துச் சொல்லுகின்றார். உங்கட் குண்டாகிய லிங்கார்ச்சனாதி சிவபூஜையை விதிக்கும் ஞானசாஸ்திரமானது பொய்யாயிருக்கின்றது, ஏனெனில்? அதையுண்டாக்கின தேவதையென்பது சப்தத்தைவிட வேறில்லாதபடியால். எ - து. (எ)

ஶப்³தே³ தாவத்³ யாக³வத் ஸித்³தே⁴
ஶேஷே யத்³வ்ருஷே । ந ஸாப்⁴யா பாதி⁴ஸா
நித்யா ந்ருத்³தி⁴ கா ஸா தே³வதாதி³வத் ॥ ௮

அல்லாமலும் சப்தத்தைவிட வேறாகத் தேவதை யுருப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னால் ஒரேகாலத்திற் பல தேசங்களில் யாகஞ்செய்யு மவர்களிடத்திற்போய் பாகம் வாங்கிக்கொள்ள மாட்டாது ; நம்மைப் போலுருப்பட் டிருக்கிறபடியால். எ - து. (௮)

இத்யநீஶ வஶாவாரி வாதோத்³
ஷ்ணோர்மிபி⁴ர்நவஹ: । ஶக்ரேண நவவா
தை³ரேஷாம் தீ⁴ஶைலஸ் ஸ்தா²ரதௌரவாத் ॥

இவ்வாறு இந்திரனாகிய சமுத்திரத்தினுடைய, தேவதை யில்லையென்னுஞ் சொல்லாகிய அலைகளி னாலே அலைக்கப்பட்ட போதிலும், அந்த ருஷிகளினது புத்தியாகிய மலையானது உறுதியா யிருந்தமையால் அசைக்கப்படவில்லை. எ - து. (௯)

நஜாது தே³வதாஸித்³தி⁴ ரஸ்மதா³தி³
ஶரீரவத் । விஶிஷ்டே ஶ்ருத்யஸம்பா⁴வ்யா
ஸாமர்த்²யே தத்³விதே⁴ஷ்டயே ॥ ௧௦

நினைத்த மாத்திரத்தில் நமது சரீராதிகளை யுண் டாக்கவுங் காக்கவு மருக்கவும் வல்லமையுள்ள ஸாக்ஷி ஞ்ஞத்வ ஸர்வ கர்த்ருத்வாதி சக்திகளினாலே நிறைந்த

ஈஶ்வர மூர்த்தியானது, கன்மத்தினுற் பலவித சுகதுக்க மான நமது மூர்த்திகளைப்போ லொருபோது மாக மாட்டா தாகையால் இது திருஷ்டாந்தமாகாது. எ - து.

ஈயாஷேவம் வடெநாய ஶபைகூா ஷிம்
உஶபைவக் । நாஷதெ வடஶபொம்ஸ
ஶம்ஷ ஶபொ நராஜதெ ॥ கக

அல்லாது இவ்விந்திராதி சப்தத்திற்குப் பொருளாக வேறொரு தேவதை யில்லையென்னும் நியாயம் கட சந்திராதி சப்தங்கட்கும் வருமாகையால் கட என்னும் சப்தம் ஜலத்தைக் கொண்டுவரமாட்டுமோ சந்திர என்னும் சப்தம் பிரகாசிக்க மாட்டுமோ. எ - து. (கக)

ஐதிவாஷாந ஷம்ரேண ஹரஶஸா
வஹஷிதாஸ் । ஸாஶஹஷ வாவஸா
நீக்ஷவீதொ ஹவஸஸீ: ॥ கஉ

இவ்வாறு விவாதப் பிரஸ்தாபத்தால் ஈஶ்வரப் பிரசம்ஸையிலே மிகச் சந்தோஷ முள்ளவர்களாய் ஆநந்த பாஷ்பத்தினுற் கண்டஸ்தம்பித வாக்குள்ள அந்த ருஷிகளைப் பார்த்துத் தேவேந்திரன் ப்ரீதி யடைந்தான். எ - து. (கஉ)

ஸம்ருஶிவம்ஷஶபாரோஸ வஜீ ஜெவ
ஶதக தா: । தரணா தித்ரஸம்காஶ
ஸஶிபரோநம் ரோஷஹெணே: ॥ கங

பின் இந்திரன் வஜ்ராயுதபாணியாய் தேவசமூகங் களினுல் ஸ்தோத்ரஞ் செய்யப்பட்டு இளஞ்சூரியனுக் கொப்பாய்ப் பிரகாசமுள்ள தனது ரூபத்தைக் காண் பித்தான். எ - து. (௧௬)

தே தம் ருக்யஜுஸ்ஸாமபி⁴ஸ்துஷ்டுவு: ஸாஷ்டாங்க
ஸ்துவந்தா: । ஸோப்ரவீத் தாந் வ்ருதாம்
காலே ஜகத்⁴வப்ய வரோஹிய: ॥ ௧௭

அம்மஹருஷிகளந்த இந்திரனை நமஸ்கரித்து ருக்கு யஜுஸ் சாம வேதங்களினுலே ஸ்தோத்ரஞ் செய்தார் கள். இந்திரன் ருஷிகளைப் பார்த்து உலகத்தி லுயர்ந்த வார்த்தையைக் கேட்டுக் கொள்ளுங்களென்று கூறி னர். எ - து. (௧௭)

தேவவ்ரே ஶிவஜ்ஞாநம் ஶ்ரூயதா
மிதி ஸோப்ரவீத் । கிம்த்வேகோ ஸ்ஸர்வே
ஷா நிர்விண்ண: ப்ரஷ்டா ப்ரஸீதது: ॥ ௧௮

அவர்கள் சிவஞான சாஸ்திரத்தை வரித்துக் கொண்டார்கள். யாவரும் கேளுங்கள், ஆனுல் யாவர்க் கும் சமாதானப்பட்டவரா யொருவர் பிரச்ஸ்னை செய்ய வேண்டுமென்ருர். எ - து. (௧௮)

அதைதேஷாம் மஹாப்ராஜ்ஞோ பகவாநந
ணீரவரிஷ்ட: । வாஸிஷ்ட பரத்வ: ஸர்வஜ்ஞாத்ரா
பதிஸ்ஸாரவரிஷ்ட: ॥ ௧௯

பின்பு அவர்கட்குத் தலைவராய் பண்டிதராய் வாசாலகராயிருக்கின்ற பாரத்வாஜ மகாருஷி இந்நினை நியாயமாக பிரஸ்னை செய்கிறார். எ - து. (௧௬)

நிஷ்கலாச்சைவஶாஸ்த்ராக்²யம் ஜ்ஞாநமுத்
தமம் | கிந்து தேந பகவதா ஸம்பா⁴வ்ய நிர்
மிதம் ஸமவாப்தவாந் ||  ௧௭

நிஷ்கள சிவனிடத்திலிருந்து உத்தமமான இந்தக் ஞானசாத்திர மெவ்விதமாக வெளிப்பட்டது. அந்த பகவானிந்த யென்ன நினைத்துச் செய்தார். எ - து. (௧௭)

ஸ்ருஷ்டிகாலே மஹேஶாந: புருஷா
ர்த²ப்ரஸித்³த⁴யே | விதே⁴ய விமலம் ஜ்ஞாநம்
பஞ்சஸ்ரோதோபி⁴ரங்கிதம் |  ௧௮

சிருஷ்டியாரம்ப காலத்திலே பரமேஸ்வரன் போகமோக்ஷ ரூப புருஷார்த்த சித்தியின் பொருட்டு முன்னம் நாதரூபமாய் நின்மலமாகவும் பின்பு சதாசிவரூபத்தால் ஊர்த்வ கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு முகங்கள் வழியாக ஐந்து மார்க்கத்தால் பிரகாசரூபமாகவு மதைச் செய்கிறார். எ - து. (௧௮)

தத³க்³ரி வாமகம் ப்ராக்³ வாம ப்ராந்ததஶ்ச ஶை
வஶாஸ்த்ராநு | ஸர்வதோபி ப்ரஸம்ப்ரா
ப்தாநு ஶ்ரேஷ்ட²ம் ஶைவமேவ ஹி |  ௧௯

பின்னும் மந்திரோத்தாரத்திற் சொல்லப்போகிற ஞானமத்யத்தி லிருக்கின்ற மந்திர கணத்திற்குப் பொருளாகிய அஷ்டவித்யேச்வரர்களையும் சுத்த மார்கத்தில் ஏழுகோடி மகா மந்திரங்களையும் பரமேச்வரன் செய்கிறார். எ - து. (கசு)

க்ஷோடசாயிகஞானம் ஹ்ருதயாயிகா
ஸிணாம் । தேஜஸ்வினாம் தேஜஸாயுஷி
தேசோத தேஜஸாம் ॥ உ௦

பின்னும் மாயையி லதிகாரமுள்ள மேலான சுத்த மார்க்கத்தி லிருக்கும் வித்யேச்வரர்களுக்குச் சரியான தேஜசுள்ள மண்டலேச்வரர் குரோதாதிகள் ஸ்ரீ கண்ட வீரபத்ரரென்னும் நூற்றுப் பதினெட்டு மந்திரேச்வரர்களையு முண்டாக்குகிறார். எ - து. (உ௦)

தேஷு வ்ருக்ஷஸ்தவா நிதம் யொ
நெவ்ருஷு வியெ । வுகாசயதுதொ
நெவ்ருஷு யொகுஸூவவுதுதெ ॥

அந்த மந்திரமகேச்வர மந்திரேச்வரர்களிடத்தில் அபிவியக்த்தராய் பரிபக்குவமலர்களாய் சிரேயஸை யடைய விரும்பினவர்கட்கு போக மோக்ஷத்தின் பொருட்டு இந்தக்ஞானசாஸ்த்திரத்தையும் அபரிபக்குவமாங்களான பசுக்களுக்குத் தகுந்த காபிலாதி பசு சாஸ்த்திரத்தையுஞ் செய்கிறார். எ - து. (உக)

ஶிவோத்தீர்ணம் இதம் ஜ்ஞானம் ஸத்யோ ஸத்யே
ஸ்ரோதஸ்ரோதை: । காமதத்வாத் காமிகேதி
ப்ரதிதம் பஹுதா விஸ்தராத் ॥ உஉ

முன்சொன்னவழியே பரமசிவனிடத்திருந்து வந்ததாயும் தேவி சுப்ரமணியர் முதலானவர்கட்கு அநேக பேதமாக வுபதேசிக்கப்பட்டும் சர்வ கர்மங்களையுங் கொடுக்கிறபடியால் காமிகமென்று சொல்லப்பட்டுமிருக்கிற இந்தக் ஞானசாஸ்திரம் அனந்தாதி அஷ்டவித்யேஶ்வரர்களாலே பிரகாசமாக வுபதேசிக்கப்பட்டது. எ - து. (உஉ)

நேத்ரஹோத்ரவஹ த்வஸ்தகந்தர்ப ஜ்யோதிர்ஜ்வாலா
ஶ்ரீமத ஸ்தாணு: । அனந்தாதிமுகால்லப்த்வா
ஸஹஸ்ரை ஸம்க்ஷிப்ய மே ஜகௌ ॥ உ௩

நேத்ராக்கினியால் மன்மதனை யெரித்த உமாபதி தேவர் அந்த அனந்தாதிகளிடத்தில் இதை யுபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு பதினோராயிரங் கிரந்தமாகச் சுருக்கியெனக் குபதேசித்தார். எ - து. (உ௩)

தத்ராவ்ருதி விஸ்தரம் ஹித்வா ஸங்க்ஷேபாத்
ஸாராம்ஶம் வக்ஷ்யே । வக்த்ரநிர்கத
ஸம்ஜ்ஞானம் தந்த்ரே ஸர்வஹிதப்ரதம் ॥

அதிலும் நான் அர்த்தவாத விஸ்தாரத்தைச் சாராம்சம் விடாமற் சுருக்கமாக சொற்களாலே பெரும்பாலும் மவர்களின் சொற்படியே சிலது என்சொல்லையும் கலந்து இந்தக்ஞானசாஸ்திரத்தைச் சந்தேகமற உங்கட்குச் சொல்லுகிறேன் என்று இந்திரன் சொன்னதை ஆரீதமுனி சொல்லுகிறார். எ - து. (உச)

முதலாவது, உபோத்காதப் பிரகாணம்.

முற்றிற்று.

---

சிவமயம்.

# ௨ - வது பரமோக்ஷ நிராஸப்ரகரணம்.

---

## பதிலக்ஷணம்.

அதாநாதிமலாபேத: ஸர்வக்ருத் ஸ
ர்வத்ருக் சிவ: । பூர்வவ்யத்யாஸிதஸ்யா
ணோ: பாஶஜாலமபோஹதி ॥ ௧

ஸ்வபாவ நின்மலனாய் சர்வகர்த்தாவாய் சர்வக்ஞனாயிருக்கிற பரமேஸ்வரன், அநாதியான மல கன்ம மாயைகளினாலே சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்ருத்வம் மாறியிருக்கின்ற விக்ஞானகல பிரளயாகல சகலரென்னும் மூவிதமான அணுவிற்கும் பாசங்களின் கூட்டத்தைப் போக்குகின்றார். எ - து. (௧)

த்ரிபதார்த்தஞ் சதுஷ்பாதம் மஹாதந்த்ரம்
ஜகத்குரு: । ஸூத்ரேணைகேந ஸம்
க்ஷிப்ய ப்ராஹ விஸ்தரத: புந: ॥ ௨

லோகநாதனாகிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரர், பசு பதி பாச மென்னு மூன்று பதார்த்த முள்ளதாயும் வித்யா சரியா கிரியா யோகமென்னு நான்கு பாதமுள்ளதாயு மிருக்கிற விந்த வுயர்ந்த சாஸ்த்திரத்தை, முன் ஒரு சூத்ரத்தாலே சுருக்கிச்சொல்லி, பின்பு விஸ்தரித்துச் சொல்லுகிறார். எ - து. (௨)

ஜகஜ்ஜந்மஸ்திதித்வம்ஸ திரோபாவ விமு-
க்தய: | க்ருத்யம் ஸகாரகபலம் ஜ்ஞேயம-
ஸ்யைததேவ ஹி || ௩

ஸர்வலோகங்களி னுற்பத்தியும் ஸ்திதியும் நாசமும் மறைப்பும் அநுக்ரகமு மாகிய பஞ்சகிருத்யமும் கருவிகளான சத்திகளோடும் பலமாகிய போகமோக்ஷங்களோடும்கூடிய விந்த பரமேஸ்வரன் றொழிலாயிருக்கின்றது. எ-று. (௩)

தேந ஸ்வபாவஸித்தேந ஸவித்வம் ஜ-
கத்க்ருதா | ஸர்வாநுக்ரஹஸித்தேந ஸர்வாஸ்யா-
ந்நாக்ஷோ நிரோதகஸ் கோவிதா || ௪

பசுக்கள் மலத்தினாலே தடுக்கப்பட்டக் ஞானகிரியை யுள்ளவர்களாயும் பாசங்கள் ஜடமாயு மிருப்பதால், சர்வகர்த்தாவான பரமேஸ்வரன் றனக்கொருகாரணமின்றி ஸ்வபாவசித்தரா யிருக்கவேண்டும். அவருக்குங் காரணமுண்டென்றால் அநவஸ்தையென்னுங் குற்றம்வரும். அல்லாது மோக்ஷம், ஏதுவன்றியே யுண்டாகவேண்டும். ஏனெனில்! யாவருஞ் சமமாய்ப் போனபடியால் யாவரும் முக்தராகவேண்டும். அல்லது ஒருவருக்கும் முக்தியில்லாமற் போகவேண்டும். ஆகையால் ஸ்வபாவசித்தமாய் நித்யமாய்மேலானதாய் நின்மயமான சர்வக்ஞத்வ சர்வகர்த்ருத்வ முள்ளவர் பதியென்று பதிலக்ஷணஞ் சொல்லப்பட்டது. எ-து.

இனி பசுலக்ஷணம்.

சைதந்யம் த்³ருக்க்ரியாரூபம் தத³ஸ்த்யாத்மநி ஸர்வதா³ ।
ஸர்வதஶ்ச யதோ முக்தௌ ஶ்ரூயதே ஸர்வதோமுக²ம் ॥ ௫
ஸதை³வ ஹ்யஸ்யாநாத்³யந்தமலம் வ்ருதீயதே । யஸ்ய நாவ்ருத வீர்யஸ்ய ஸோதகாநாவிமோக்ஷணாத் ॥ ௬

சைதன்யமென்பதுக் ஞான க்ரியாரூபமாயிருக்கின்றது. அது ஆத்மாவினிடத்தில் எப்போது மெங்குமிருக்கின்றது. மோக்ஷத்திலெங்கும் வியாபகபாகத் தோற்றுகிறபடியால் இந்தச் சைதன்யம் சரீரதருமமென்றும், முத்தியிலுண்டாகிறதென்றும், தேகப் பிரமாணமென்றும், சொல்லும் வாதிகளின் மதமெல்லாம் பின்னுல் தள்ளப்படப்போகிறது. ஆயினிந்தச் சைதன்யம் வியாபகமாயிருந்தபோதிலும் தோற்றுமலிருப்பதால் ஒன்றினுலே தடுக்கப்பட்டதாகத்தோற்றுகின்றது. ஆகையாலந்தத் தடை விடுகிறவரையில் அப்படித் தடைப்படாதக் ஞானக்கிரியாசக்தியுள்ள ஈஸ்வரனுக்கு ஆன்மா வசப்பட்டிருக்கிருன். எ-து. (ரு—சு)

இனி பாசலக்ஷணம்.

ப்ராவ்ருதீஶப³லாகர்ஷாயா கார்யஞ்ச

[illegible] பாஶஜாலம் ஸமாஸேந [illegible]
தர்மா நாம்நைவ கீர்த்திதா: ॥ ௭

ஆன்மாக்களின் சைதன்யத்தை ஆவரிக்கையால் ஆவரணமென்று சொல்லப்பட்ட ஆணவமலம் ஆன்மாக்களை மறைத்து விஷயத்தைப் புசிக்கச் செய்யும். ஈஶ்வரனது திரோதானசத்தி பலத்தை விரும்பிச் செய்யப்படுகிறபடியால்கன்மமென்று சொல்லப்பட்ட சரீராரம்பமாய்ப் பிரவாகாநாதியான புண்யபாபரூபமான கன்மம், பிரளயத்திற் சகல ஜகத்தும் சத்திரூபமா யிதிலடங்குகிறபடியால் மா வென்றும், சிருஷ்டியில் வியக்திரூபமா யிதிலிருந்து வெளிப்படுகிறபடியால் யா வென்றும் கூடி, மாயாஎன்றுசொல்லப்பட்ட தன்காரியமாகிய கலாதியோடு கூடிய மாயை ஆகிய இந்நான்கும் ஆன்மாக்களின் ஸ்வபாவசாமர்த்யத்தைத் தடுத்துக் கூட்டுகிறபடியால் பாசஜாலமென்று சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. இவைகளின் செய்கைகள் அவ்வவற்றின் பேர்களாலேயேசொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விஸ்தாரம் பின்னாலே தெரிவிக்கப்படும். இது பாசு பதார்த்த லக்ஷணம். ௭-து. (௭)

இனி, மூன்று பதார்த்தத்தையும்
கூட்டி முடிக்கின்றார்.

இதி வஸ்துத்ரயஸ்யாஸ்ய [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

எவ்வித மிம்மூன்று பதார்த்தமும் முதலாவது ஞானபாதத்திலிருக்கின்றது இதையே மற்றச் சரியை முதலான மூன்று பாதத்திலும் பிரித்துக் கூட்டவே ண்டுமென்று பின்னுற் சொல்லப்போகிறது. எ - று.

பாதந்தோறும் பதியானவர் பாசத்தைப் போக்கிப் பசுக்களை யநுக்ரகிக்கிறுரென்றறிக என்பதுகருத்து.

அதற்குப் பிரயோசனஞ் சொல்லுகிறுர்.

விதியொமஹேஶ்வரோக்தி ஸூக்திரவ்யக்தாஷ்
டத: । பராபரவிபாகேந ஸித்யதெ
தத்த்வவேதிநா ॥ ௯

இவ்வா றிதைப் பார்ப்பதற்குப் பயன் மோக்ஷமாகும். போகமும் ஆநுஷங்கிகமாகக் கிடைக்கும். அந்த போகமோக்ஷ மிரண்டும் பரம் அபரம் என்று சொல்ல பட்டு அந்தந்த புவனுதிகளுக்குத் தக்கபடி உயர்வும் தாழ்வுமுள்ளதாய் பல பேதப்படும். அது பின்னுற் சொல்லப்படும். எ - து.

ஆநுஷங்கிகமாவது நினையாமல் நேரிடுகிறது. (௯)

இனி, மற்றச் சித்தாந்தங்களை விட இந்தச் சைவ சித்தாந்தத்திற்கு யாது விசேஷமென்று ருஷி கேட்கிறுர்.

வேதாந்தஸாரம் ஸித்தாந்தம் வேதாந்தாத்
ஶாஸ்த்ரேஷு । ஸர்வஶாஸ்த்ரோத்தமோ
விஶேஷஶ்ஶிவாகமே ॥ ௧௦

உபநிஷத்து முதலான வேதாந்த சாஸ்திரங்களி லும் அறுபத்துநான்கு தந்திரமுதலான சாங்கிய மதங்களிலும் ஸத்து அஸத்து என்றுவாதிக்கிற ஆறுவிதமதங்களிலும் திரவியாதி பதார்த்தவாதிகளான கணாதாதி மதங்களிலும் சாதனத்தோடு முத்திசொல்லியிருக்க இச்சைவாகமத்தில் யாது விசேஷம்? (௧௧)

𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌞𑍇
𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 । 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌤𑍍𑌵
𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௧

அவ் வேதாந்த சாஸ்திரங்களைச் செய்த இரண்ய கர்ப்ப கணாத பதஞ்சலி கபிலர் முதலானவர்களெல்லாம் சர்வஞ்ஞரல்லாதபடியால் தாழ்ந்தவர்களாகையால் தங்களறிவிற்கெட்டாத ஆகமத்திற் சொன்ன வஸ்து நிச்சய மவர்கட்குத் தெரியாதபடியால் அவர்கள் செய்த சாஸ்திரங்களில் வஸ்து நிச்சயமும் சாதனமும் பயனும் ஸ்பஷ்டமாயிருக்கமாட்டாது. இச்சைவ சாஸ்திரம் பசுபாசங்கட்கெட்டாத சர்வார்த்த விஷயக க்ஞானக்கிரியா சத்தியுள்ள பரமேஸ்வரனாற் செய்யப்பட்டபடியால் இதிற் சொல்லிய சர்வ விஷயமும் மேலானதாயிருக்கும். எ-து. (௧௧)

ஆனல் மற்ற மதங்களில் அஸ்பஷ்டமாயிருப்பதெப்படியென்னில்; அதனை விரிக்கின்றார்.

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌕𑌵𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌡𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍃𑌕𑍍𑌤𑌿
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌨𑍇
𑌹 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 ॥ ௧௬

பரமாத்மா ஒருவனே சேதநாசேதன ரூபமாகக் காணப்பட்டிருக்கிறான், காணப்படும் ஸ்தாவர சங்கம ரூபப் பிரபஞ்சம் யாவுமான்மாவே, பரமன்றி வேறொரு வஸ்து கிடையாது, என்று வேதாந்திகள் சொல்லுகிறார்கள், இது யுக்தமன்று. எ-து. (௧௬)

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁
𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 । 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌹𑍇𑌤𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰
𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 ॥ ௧௭

இவ்வாறு சொல்வதை உபபத்தி யநுபபத்தி யாலோசனையின்றி யொப்புக்கொண்டா லொப்புக் கொள்ளலாமே தவிர ஏது திருஷ்டாந்தங்களாலே யதை நிச்சயிக்க என்ன ப்ரமாணமிருக்கிறது. அல்லது, சப்த ப்ரமாணமாகிய வேதமிருக்கிறதெனில்? அதுவும் ஆன்மாவா வேறா? வேறானால் அசத்யமானபடியாற் ப்ரமாணமாகாது. ஆன்மாவேயானால் தானே ப்ரமேயமுமாக வேண்டிவரும். எ-து. (௧௭)

ஆனாலென்னவெனில்?

𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯

உவிஷிதழ । கூெ வெ தஹாநி ரெவஃஷ்வா
நிஷோணகதாந ஷ்யா ॥ கச

எவ்விடத்தி லிந்தப்ரமாணம் பிரமேயமிரண்டுமி ருக்கிறதோ அவ்விடத்தில் ப்ரமாதா ப்ரமிதியென்னு மிரண்டுமவசிய மிருக்கவேண்டும். அவ்வாறுவரிலென் னவெனில்; நீர் சொல்லிய அத்வைதஹானிவரும். இல் லாவிடில்ப்ரமாணமே இல்லாமற்போம். எ-து. (சச)

ப்ரமாதா அறிகிறவன், ப்ரமிதி-அறிவு, ப்ரமேய ம்-அறியப்படும் விஷயம், ப்ரமாணம் - அறிவுக்குக் கருவி.

ஹொமஷாஉ்வா விஶோகூள வயளநெ
ஷாவாதவாஜிஹிஃ। கரு

மேலும் பலவிதமான பலங்கொடுக்க ப்ராணிகள் தோறும் தனித்தனியே ஏற்பட்ட புண்ணியபாவ கன் மமென்பது வேறாக வில்லாமற் போனபடியால் எல் லோர்க்கும் போகஞ் சரியாகவேயிருக்கவேண்டும். கா ரணமாகிய பரமான்மாவில் லயிப்பது மோக்ஷமென்னி ல்? மறுபடி அங்கிருந் துதிக்கிறபடியால் மோக்ஷமே யில்லாமற் போகவேண்டும் மோக்ஷமில்லாமற் போ னால் அதற்குச் சாதகமான ஶ்ரவண மனநநிதித்யாசன ங்களும் வியர்த்தமாய்ப் போகவேண்டும். சேதநாசேத ன ரூபப் பிரபஞ்சத்திற்குப் பரமாத்மாவையுபாதான காரணமாகச்சொன்னாற் காரியங் காரணத்தின் ஸ்வபாவ

முள்ளதாயிருக்கு மென்னும் நியாயத்தாற் பராபான்மாவும் சேதனுசேதனரூப மாகவேண்டும். ஆனல் இருளும் வெளிச்சமும்போற் சைதன்யமும் அசைதன்யமுமோரிடத்தில் ஒருகாலத்தி லிருப்பது யுக்தமன்று. இது முதலான பலவித தோஷமுண்டாகிறபடியால் ஆன்ம த்வைத மொருபோதும் ஒவ்வாது. ஆகையால் வேதாந்திமத நிராகரிக்கப்பட்டது. எ-து. கசஉ

வேதாந்தி மதத்தை நிராகரித்துப் பின் சாங்கிய மதத்தை நிராகரிக்கின்ருர்.

ஸாංவ்ய ஜ்ஞாநெவி மிய்யாக்ஷං காயெ-ஞ
காரண வாஜிதஃ! கரு

சாங்கியர் சொல்லிய ஞானமு மிதைப்போலவே பொய்யென்றறியவேண்டும். அவர்கள்மூலப்பிரகிருதி விகார மற்றதென்றும் மாயாகாரியமான கலையிலுண்டான முக்குண ரூபமாய்க் காரியமாயிக்கிற பிரகிருதியை முதற்காரணமென்றும் சொல்லுகிறபடியால்கலை முதலான தத்வங்கள் தனித்தனியே காணப்பட்ட பிரயோசனமுள்ளதாயேற்பட் டிருக்கிறபடியால், அவைகட்கெல்லாம் பரமகாரணமான மாயையை அவர்களறியவில்லை. அவர்க ளொப்புக்கொண்ட பிரகிருதி சத்துவ ரஜஸ் தமஸ் என்னு முக்குணந் தவிர வேருகவொன்றில்லாததா லதை யநேகமென்று சொல்லவேண்டும். எது ஜடமா யநேகமா யிருக்கிறதோ அது,

காரியமென்னும் நியாயத்தாற் காரியமாகிய பிரகிருதியைப் பரமகாரணமாக ஒருபோதுஞ்சொல்லக்கூடாது.

ஈகுதாநூஹாவாக ஜோக்தாஸ்ய ஸாத
ஜாஹ்வா நவஹவிலுதஃ। கசஉ

பின்னும் போக்தாவான புருஷனைக் கர்த்தாவல்லவென்றும், அசேதனமான பிரகிருதியை ஸ்வதந்திரயென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியால், அவர்கள் மதம் சரியன்று. சைதன்யமென்பதே ஞானக்கிரியா ஸ்வரூபமாகையாற் செய்கையில்லையென்றால் அறிவுமில்லாமற்போம்; ஆகையாற் போகமுங்கூடாது. ஜடமாகிய பிரகிருதியும் சேதனப் பிரேரணமின்றி ஸ்வதந்திரமாக வொருகாரியம் செய்யமாட்டாது. ஆகையாலவர்கள் ஞானமு மெய்யன்று. (கநிஉ)

இனி, சதசத்வாதி யென்னு மநேகாந்தவாதி மதத்தை நிராகரிக்கின்றார்.

உஹஸவு வஹாஸ்ரஸு ஜீவாஜீ
வாஸ்ரவாஸ்ரயாஸயஃ। ஸம்வரோ நிஜரு
ஸெவ பந்தமோக்ஷா வாஹாவவி। கசஉ

அநேகாந்த வாதிகள் பதார்த்தமேழென்றொப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவையாவன? சித்தன் முத்தன் பத்தன் என்னு மூன்றுபேதமுள்ள ஜீவபதார்த்தம்-க. பிருத்வியாதி பூதங்களாகிய அஜீவ பதார்த்

தம்-௨. ச்ரோத்ராதி இந்திரியங்களாகிய ஆச்ரய பதார்த்தம்-௩. இந்திரியங்களை யடக்கிச்செய்யுந் தவங்களாகிய சம்வர என்னும் பதார்த்தம்-௪, அநுபவத்தாற் சீர்ணமாகுஞ் சக்தியுள்ள கன்மமாகிய நிர்ஜர பதார்த்தம்-௫. இருப்புக்கூடு தனக்குள் வைக்கப்பட்ட சுரைக்காயை யெப்படித் தண்ணீரிலமுத்திவிடுமோ அப்படிப்போல் மோகமூதலான எண் குணங்களும் தமக்குள் ளகப்பட்ட ஆன்மாவை சம்சாரத்தி லழுத்துகிறபடியால் பந்தமென்று சொல்லப்பட்ட பதார்த்தம்-௬, அவ்விருப்புக்கூடு விட்டமாத்திரத்திற் சுரைக்கா யெப்படி உயரக்கிளம்புகிறதோ அப்படிப்போல் இந்தமோகாதி குணங்களாகிய பந்தத்தை விட்டு ஆன்மா உயரக்கிளம்புகையாகிய மோக்ஷமென்னும் பதார்த்தம்-௭. இவ்வாறேழுபதார்த்தஞ் சொல்லுகிறார்கள். (௧௬உ)

ஸப்தாநாம் ஸத்வே ஸ
வேஷம் நாஸ்திகூதை: । தஸ்ய ஸ
த்வோஸத்த்வேந வ்யபதேசே ॥ ௧௭உ

இந்த ஜீவாதி பதார்த்தங்கள் தேகாதி சம்பந்தத்திற்கு முன்னுள்ளதோ இல்லாததோ என்னுங் கேள்விக்கு, அவர்கள் மதம் சதசத் வாதமாகையால், ஒரு நியமமா யுள்ளதென்றும் இல்லாததென்றும் சொல்லக்கூடவில்லை. எது எவ்விடத்தி லெக்காலத்தி லுள்ளதோ அது அவ்விடத்தி லக்காலத்தி லில்லையென்று எவன் ஒப்புவான். (௧௭உ)

ஸதீந்ர் தீஸதீந்ர்வ் தயேவம் ஸிஜஸா
ஜ்யதா । குஷெவகு ஸதீவஸஃ ஹாவ ஸூ
ஷாயாக்த தரோாயதஃ ॥ கஅ௭

தேகாதி சம்பந்தத்திற்குமுன் ஜீவரூபமாகச் சத்தென்றும் தேகிரூபமாக அசத்தென்றும் சொன்னுல் நமது சித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்துபோனபடியால் சித்தத்தையே சாதிக்கவேண்டி வருகிறது. அல்லது எவ்விதத்திலாவது சதசத்பாவம் யுக்தமானபோதிலும் அவர்களிடத்தில் வேறு குற்றமாகாது? (கஅ௭)

தஸகஊ ஸஂகுஙஹபா தீவ்யாவிக்ஷ ஞ
தெஜஜஂஃ । ஸாரோநெர் தூஸஂவநு
ஜூாநாஹாவா தீவெதஸஃ ॥ ககூ௭

ஆன்மாக்களை வியாபகமாக வொப்புக்கொண்டால் காலதேசங்களினுல் தூரத்திலிருக்குங் கன்மங்களை யொருக்காலே செய்யவேண்டி வருகிறபடியால் அவ்யாபகமென்று சொல்லுகிருர்கள். அதற்கு நியாயம் அநாதியே மலசம்பந்தத்தினலே அது தடுக்கப்பட்டதென்றும் முத்தியில் அது விடுகிறபடியால் அந்த வியாபகத்துவந் தோற்றுகிறதென்றும் இந்த ஞானமில்லாததால் அவர்கள் விவேகமில்லாதவர்கள் ஆகையாலிந்த சதசத்வாதிமத மொருபோதும் ஸ்தாபிக்கக் கூடாது.

இனி திரவிய முதலான ஆறு பதார்த்த ஞானத்

தால் முத்தியென்று சொல்லுகிற காணுதமதத்தை நிராகரிக்கிருர்.

𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾
𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍌 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥    உ०
𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌂
𑌯𑍋𑌗𑌜𑌾𑌯𑌤𑌃 । 𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕 𑌜𑌡𑌤𑌾𑌰𑍂
𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥    உக

திரவியம் குணம் கன்மம் சாமான்யம் விசேஷம் சமவாயம் என்னு மாறுபதார்த்தங்களையு மறிதலால் அஞ்ஞானம் போகிறது. பின்பு இராகத்வேஷங்கள் அகங்கார மமகாரங்கள் நீங்குகின்றன. புத்தி சுக துக்க இச்சா த்வேஷ பிரயத்ன தர்ம அதர்ம சம்ஸ்காரங்களென்னும் ஆன்மகுணங்கள் ஒன்பதும் தேக சம்பந்தத்தால் வருகிறபடியால் தேக நீங்கினவுடனே எல்லா நீங்குகிறபடியால் அதுவே முத்தியென்கிருர்கள். இந்த முத்தி புத்தி முதலானவை யில்லாத தென்கிறபடியால் ஜடமாயிற்று. ஆகையால் சவத்தோடு சரியாகச் சொல்லலாமதலா லிந்தமுத்தி தள்ளப்பட்டது.

இனி சௌகதர் சொல்லிய முத்தியை நிராகரிக்கிருர்.

𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚𑌾

न ग्राह्यग्राहकः । व्यज्यते जायते
नैव क्षणिकेति तथा भवेत् ॥ २३

ஸம்வேதன ரூபமாகிய சித்தானது தனக்கு வியஞ்சகமாகிய நேத்திராதி வியாபாராதிகள் க்ஷணிகமானதையால் அடிக்கடி யுண்டாகிறதுபோலத் தோற்றுகிறது. அதையறியாமற் சித்தெல்லாம்க்ஷணிகமென்று ஸௌகதர் சொல்லுகிறார்கள். (உ௩)

कर्मभोगस्मरणादीनि
न भवन्ति । स्थिति निरन्वये
... नश्यति नश्वरी क्षणः ॥ २४

அவ்வாறு சொல்வது கூடாது. சித்தாகிய ஆன்மா க்ஷணத்துக்கு க்ஷணம்வேறுபடுகிறதாயிருக்குமானால் புண்ணியபாப கன்மபோகமும் பூர்வாநுபவஸ்மரணமுங் கூடாது. ஏனெனில்? ஒரு க்ஷணத்தி லுண்டாகிய சித்து மற்றொரு க்ஷணத்தி லிறந்துபோகிறபடியால் ஒருவன் செய்த கன்மத்தை மற்றொருவ னெப்படி புசிக்கலாம். ஒருவ னனுபவித்ததை மற்றொருவ னெப்படி நினைக்கலாம். கன்மபோகமும் ஸ்மரணமுமுண்டாகக் கண்டிருக்கிறபடியால் ஒருவனே நித்யனாயிருக்கவேண்டியது. (உச)

இதுவுமல்லாமல் இன்னொரு தோஷ முண்டாகிறது.

विनाश लक्षणो वेति नश्वरा

[illegible] ॥ ௨௩

சுத்தமாகச் சித்து சந்ததியுண்டாவது மோக்ஷமென்னலாமா? ஜ்வலித்த தீப மணைவதுபோல விஷயத்தை யறிந்த சித்து அடங்குவது மோக்ஷமென்னலாமா? முதற்பக்ஷத்தில் அவ்வாறுண்டாகிற சித்து சந்ததி யடிக்கடி யழியுமென்பது மோக்ஷத்திலும் வருமே! இரண்டாவது பக்ஷத்தில் தீபம்போலணைந்துபோனால் யாதொரு ஆனந்தாநுபவமு மில்லாததால் அம்முத்தியைவிட சம்சாரியாயிருப்பதே மேலாயிருக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் சொல்வதுஞ் சரியன்று. (௨௪)

இத்யாத்யஜ்ஞாந [illegible]
[illegible]
[illegible] பாவகார்த்திந: ॥ ௨௫

இது முதலாக வஞ்ஞான மூடர்களுடைய மதத்தை யாஶ்ரயித்துப் புக்தியில்லாதவர்கள் மோக்ஷத்தை யிச்சிப்பது, மின்மினிப் பூச்சியிடத்தி லக்நியை விரும்புவதுபோலிருக்கின்றது. (௨௫)

[illegible] ॥ ௨௬

பிரகிருதி புருஷவிவேகத்தால் முக்தியென்பதும், சர்வமும் பிரம்மமயமென்றறிந்து ஒழிவது முக்தியென்பதும், பாசங்களாகிய காலமனமுதலானவையே பந்தமோக்ஷ ஏதுவென்றறிவது முக்தியென்பதும் இவை முதலான முத்திகள் யாவும் சிருஷ்டியாரம்பத்தி லழிந்துவேறுபடும். (உசுஉ)

இவ்வாறு மற்ற மதங்களின் முத்திகள்யாவும் அசத்தியமென்று தள்ளி தம் மதத்தின் முத்தி சிறந்ததென்கிறார்.

ஶைவேஷ்வேஷ ஹாதிஸித்தஸ்ததந்யே
ஷாம்ஸாத்ருஶ்யாத்ஸர்வஸாமாந்யஹேதுர்
நாயஃ! விஶ்வாநுக்ராஹ்யஸநவிஷஸ்யா
ந்தா ஸவேஶாநா நிஸ்த்ஸ்வஷாஸ்து ॥ உஎஉ

இச்சைவ மதத்திற் சித்தியடைந்தவன் மற்றப் புவனபதிகட்கெல்லா மேலாக அணிமாதி அஷ்டைசுவர்ய சம்பன்னனாய்ப் பிரகாசிக்கின்றான். இதில் முத்தியடைந்தவன் சிருஷ்டியாரம்பத்திலும் ஈஸ்வரனாகவேயிருக்கிறான். ஆனால் தனது தேஜசினாலே தனக்குச் சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்ருத்வம் வந்திருந்தபோதிலும் தனக்குச் செய்யவேண்டிய கிருத்ய மொன்றில்லாததால் சர்வார்த்தங்களையுமடக்கிக்கொண்டு ஈஸ்வரனுக்கும் பிரேரியனாகாமற் சரியாகவே யெப்போதும் பிரகாசிக்கின்றான். (உஎஉ)

இரண்டாவது, பரமோக்ஷ நிராசப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

---

ஆக ஸ்லோகம்—௫கஉ.

சிவமயம்

# ௩-வது பதிலக்ஷண பரீக்ஷா ப்ரகரணம்.

---

அதாவயவஸம்ஸ்தாதி வஸ்துகார்ய
க்ஷயஸித்தௌ । கர்த்தாரம் ஸஹஜஜ்ஞாநக்ரியாவிஶி
ஷ்டம் ஸாதநாத் ॥ ௧

தநுகரண புவனமுதலானவை யாவும் அவயவ சந்நிவேச விசேஷங்களோடு கூடி யிருக்கிறபடியால் கடாதிகளைப் போற்காரியமென் றறிந்து அநுமானத்தால் இவை சிறந்த ஞானக்கிரியாசத்தியுள்ள கர்த்தாவை முன்னிட்டு வந்ததென் றறிகிறோம். (௧)

அத என்பது இனி பதிபதார்த்த பரீக்ஷாரம்பம் என்று அர்த்தம்.

நித்யம் காலாநவச்சேதாத் வைதத்யா
த்விபு தேஶமடு । க்ரமாக்ரமஸமேதத்வாத்
க்ரமாத்யுகபத்சித்ரஶக்திகம் ॥ ௨

இவ்வாறு சர்வ காரணமாக வேற்பட்ட வஸ்து காலத்தி லடங்காததினால் நித்தியமென்றும், தேசத்தி லடங்காத்தினால் விபு வியாபகமென்றும், தநுகரண புவனாதிகளைக் கிரமமாகவும் ஏககாலத்திலு முண்டாக்குகிறபடியால் அவ்வா றுண்டாக்கும்படியான விசித்ர சத்தியுள்ளதென்று மறியவேண்டியது. (௨)

தஸ்யாபி கரணம் யேந த்ருஷ்டா நகர
ணாக்ருதி: । அநாமாதிவ தச்ச ஜ்ஞேயங்கா
ர்யவ்யாபாராதிஸம்ஸ்திதே: ॥ ௫

அவ்வாறுண்டாக்கும் சத்தி கிரியையாகையாற் கிரியை யாவும் காரணமின்றிக் காணப்படாதபடியால் அக் கர்த்தாவிற்குக் காரணமுண்டென்றும், அக்கரணமும் காரியமு மநாதியா யுண்டாய் வருகிறபடியால் ஆகந்துகமின்றி ஸ்வபாவமாக எப்போது முண்டென் றறியவேண்டியது. (௫)

கரணஞ்ச நஶக்த்யந்வ்யக்திந்நா வேத
நாவித: । விஷயாநிபத்தாஷ்டகம் போ
யே க்ருத்யேவ தத்ததா ॥ ௬

அவ்வித காரணமும் இச்சாதி ரூபமாக மேற்சொல்லும் சக்தியன்றி வேறில்லை. அச்சக்தியும் சித்ரூபனான ஈச்வரனுடைய ஸ்வபாவ ரூபமாகையால் ஜடமாகமாட்டாது. அச் சக்தி ரூபமாகவுங் காரணமொன்றாயிருந்தபோதிலும் அறியும் விஷயங்களும் செய்யும் விஷயங்களும் பலவாகையால் அறிகையிலும் செய்கையிலும் அவ்வாறே பல ரூபமாகும். (௬)

கார்யஞ்ச ஸ்திதிஜந்மாதி பீஜஸ்யேவ க்ருத
தேரணோ: । வாரிசேஷாந் நிமேஷஸ்ய
ஸ்ருஷ்டஸ்ய சிவவர்த்மந: ॥ ௭

இச்சிருஷ்டியாதி காரியங்களைக் கன்ம மாயாதிக ளின்அபேக்ஷையின்றி யீஸ்வரன் செய்யாததனுல் அவைகளையே ஜகத்காரணமென்று சொல்லலாகாதோ வெனில்? கன்ம மாயா ப்ரகிருதிகள் ஜடங்களானதலா லும் அணுவாகிய ஜீவன் அஸ்வதந்திர ஞகலாலும் புத்திமானுகிய ஸ்வதந்திர சேதனதிஷ்டானமன்றி செய்யாதுகளாகையாற் பாரிசேஷானுமானத்தால் ஈஸ்வரனே கர்த்தாவென் றறியவேண்டும். அப்பரமேஸ் வரன் முத்தான்மாக்களுக்கு ஜன்மாதிமேதுவான கன்ம மாயாதிகளின்மையால் அவர்களுக்குச் சம்சார போகாதிமேதுவாகாமற் சுத்த சிவஸ்ரூபமாகவே யிருக்கின்றார். ( )

ஸாவனா ஹ ஸணாஸ ஸாயா ரோந ஸ்யாஷெ்ு தி கஸுவிஸ । ஸாவாஸ்யா வியஹு ரோஷெ்ய ஹிமெரள ரோஹா.நஸா தித: ॥ ௬

இவ்விடத்திலும் காரியமாத்திரத்திற்குக் கர்த்தாவுண்டென்றறிதலால் அனுமானத்திற்குப் பாதையில்லை. அவ்வாறு குற்றஞ் சொல்லில் அவ்வாதிக்கு மிகக் குற்றமுண்டு. (௬)

இவ்விடத்தில் பூர்வபக்ஷம்.

கார்யம் ஶரீரபூர்வேண கர்த்ரா பூர்வத்ரா
வ்தம் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டவத: | லோகே வ்யாப்ருஷ்
தோ த்ருஷ்டம் க்ருதத்வம் ஸாவயவத்வாதி
வத் ॥ ௭

ஈஸ்வரன் கர்த்தாவாக ஏற்பட்டபோதிலும் அவன் சரீரமில்லாதவனென்று சொல்லக்கூடாது. லோகத்திற் சரீரமுள்ளவனுக்கே செய்கை கண்டிருக்கிறபடியாற் காரியமெல்லாம் சரீரமுள்ள கர்த்தாவினாற் செய்யப்படவேண்டும். ஆகையா லந்தக் கர்த்தாவான விஸ்வரனும் நம்மவர்போற் சரீரமுள்ளவனாதலாற் சரீர தருமங்களான துக்காதிகளோடுகூடி அற்பசக்தியுள்ளவனாய்ப் பரிச்சின்னனாய் அநீஸ்வரனாயிருக்கவேண்டும். (௭)

இதற்குச் சித்தாந்தம்.

மலாத்யஸம்ஹவாச்சாக்தம் வபுர்நை
தாத்ருஶம் ப்ரபோ: | ௭உ

ஈஸ்வரனுக்குச் சரீரமுண்டாகும்படியான மலகன்மாதிகளின்மையால் அவர் சரீரம் நமது சரீரம் போலாகாது. ஆனந்தசக்திமயமாயிருக்கும். (௭உ)

தத்வாத் வபுஷ்ட்வமுபைதி ஶம்போ: வபுஷ்ய
தேஷாம் வயோமிமி:। ஸம்ஸத்த்வ ருஷா
வோர வாமோஜாதஸ்ய காதிகா॥ ௮௦

வரங்களினால் தியானிக்குமவர்களைப் போஷிக்கிறபடியால் வபு என்னுங் காரணப் பெயரையுடைய ஈஶ்வர சரீரமானது அநுக்கிரக திரோபவ சங்கார ஸ்திதி சிருஷ்டி என்னும் பஞ்ச கிருத்தியங்கட் குபயோகமாக ஈசான தத்புருஷ அகோர வாமதேவ ஸத்யோஜாதம் என்னும் பஞ்ச மந்திரங்களினாலே மூர்த்தாதி அவயவமுள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஈசானாதி மூர்த்தாதிகட்கு அர்த்தஞ் சொல்கிறார்.

ஸம்ஷேயேந ஜகத்ஸர்வம் ஶ்ரேணே
நோபரிவர்த்திநா। ஸர்வஸ்மாத்ஸர்வஶ
க்தாநுக்ரஹாணாம் வயவஸ்தேந:॥ ௯௦

சர்வாநுக்கிரக வேதுவாயிருப்பதால்சர்வமார்க்கத்திற்கு மேலானவிடத்திலிருக்கிற வீசான மந்திரத்தாற் சர்வாநுக்கிரக வல்லவாகிறபடியால் மூர்த்தாவிற்குச் சமானமாக வுயர்ந்திருப்பதால் ஈசான மூர்த்தாவாயிற்று. சரீராவயவமல்ல. (௩௦)

தஸ்ய தஸ்ய ததந்யத்வாத் ஸ்வஸ்ய
ஶிக்ஷேத் பேநவ:। தத்ராணாம் அங்கஜநா
த்வாவி ஸத்வேர க்ஷவக்த்ர:॥ ௧௦௦

தேவமனுஷ்யாதி சரீரங்களில் அதிஷ்டாதாவாக வசிக்கிறபடியாற் தத்புருஷ என்றும், அவர்கட்கு ஞானம் பிரகாசிக்கச்செய்து ஜநநாதி பயத்தை நீக்கிக் காக்கிறபடியால் வக்த்ர என்றும், காரணப்பெயரினுல் தத்புருஷ வக்த்ரமாயிற்று. (௯௦உ)

ஹ்ருதயம் ஸொயலய-ராயஸ்லொவஸ்யா
ஸொர ஸ்ரீஸொயதஃ। வஸிரூஹவஸ்ய
ஸொரஸாக ஸொஸொக்தீரவவாரதஃ॥ ௧௧உ

இருதயமென்பது போதத்திற்குப் பரியாய நாமமாதலால் அப்போதமாகிய சிவஸ்ரூபம் கோரமாகாமற சாந்தமாயிருப்பதால் அகோர ஹ்ருதயமென்னப் படும். ஆனால் சிவனுக்குக் கோரரூபஞ் சொல்வது பரிக்கிரகமாகிய அசுத்தாத்வாதிகாரசக்தி கோரரூபமாகையால் உபசாரமாகச் சொல்லியது. (௧௧உ)

வாஸேிவமெ-ரா வாஸோக ரஹவஸ்ய
ஶுவஸாவதஃ। வாஸூநாஸெ யஸ்யாவஸள
ஜெவஸ்யா ஊாஸெஹ்யகஃ॥ ௧௨உ

தர்ம அர்த்த காமமென்னும் திரிவர்க்கமும் தாழ்ந்த தாகையால் வாமமென்னப்படும். தேவ என்பது பிரகாசம்-தேஜஸ். குரூப-ரகஸ்யம். ஆன்மாக்களை கன்மாநுகுணமாக த்ரிவர்க்கத்தைப் புசிக்கும்படிச் செய்யும் சிவ தேஜஸ் வாமதேவ என்றும் ஸ்வபாவத்தில்

ரகஸ்யமாகையாற் குஹ்ய என்னும் பெயரினால் வாம தேவகுஹ்யமாயிற்று. (௧௫)

ஸத்₃யோऽணூநாம் மூர்த்ய ஸம்ஸ்ப₄வ
ந்த்யஸ்மாத்ஸத்₃யோஜாதாஹ்வயாத: ।
ஸத்₃யோ மூர்த்தீர்யோகி₃நாம் மா விய
த்தே ஸத்₃யோ மூர்த்தி: க்ருத்யபே₄
த்₃யாஜாதமூர்த்தே: ॥ ௧௬

இச் சாமர்த்தியத்தினாலே அணுக்கட் குடனே மூர்த்திகளையுண்டாக்குகிற படியாலும் யோகிகட்குத் தமக்கொத்த மந்திரமூர்த்திகளை யுண்டாக்குகிறபடியாலும் தொழிலினது வேகத்தாற் சத்யோஜாத ரென்னப்படுகிறார். மூர்த்தி யெடுக்கிறதினாலென்று. (௧௬)

ஈஶஶக்தி: ஸாக்ஷாத்தே₃ஹக்ருத்யம் தே₃
ஹாபா₄வாது₃பசாரேத தே₃ஹஶப்₃த₃: ।
தஸ்யா ஏகாபி வாமாத்₃யபே₄த₃
பி₄ந்நா க்ருத்யபே₄தே₃ந ஸத்₃பி₄: ॥ ௧௭

வாஸ்தவமாக வீஸ்வரனுக்குச் சரீரமில்லாததினாலே சத்தியே சரீர காரியத்தைச் செய்கிறபடியாற் சரீரமென் றுபசாரமாகச் சொல்லப்படும். அச்சத்தியு மொன்றாக விருந்தபோதிலும் தொழிலின் பேதத்தால் வாமாதிபேத முள்ளதென்று பெரியோர் சொல்கின்றார்கள். (௧௭)

மூன்றாவது, பதிலக்ஷண பரீக்ஷாப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஆக ஶ்லோகம்—௫௫.

உ

சிவமயம்.

## ௪-வது, பதிஸ்வரூப ப்ரகரணம்.



இவ்வாறு பதி பதார்த்தத்தை லக்ஷணத்துடன் சாதித்து அவரது ஸ்வரூபத்தைக் கூறும்பொருட்டு மூல சூத்திரத்திற் கூறிய சர்வகர்த்தா என்னும் பதத்தி னர்த்தத்தை விரித்துக் கூற வேறுபடல மாரம்பிக்கின்றார்.

ஸஜ்ஞஃம் விஶு ஹொநெந காரணெ
நாஹதஸஜவா । கரொதி ஸவடூஷாகரு
த்ருஂ யஷாய ஷஙவஷ்ஷ்ருதெ ॥ க

கூறிப்போந்தபடி மந்திரமய சரீரமுள்ள அவ்விஸ்வரன் தடையற்ற வல்லமையுள்ள கீழ்ச்சொல்லிய கருவியாகிய சத்தியைக்கொண்டு சிருஷ்டியாதி பஞ்ச கிருத்தியத்தையும் யாது எச்சமயத்திற்குத் தக்கதோ அவ்வாறெப்போது மியற்றுகின்றார். (க)

தத்ராஷள கெவஸாணூநாஂ யொமுரா
நாஂ காஙரஙதெஷூகஂ । வாஶோஷி ஶக்திதி
யபூஙக்ஷஂ ஸவஷகொஷி வஸிஷஂ ॥ உ

இயற்றுமிடத்து முதலில் மாயா கன்ம பந்த மிரண்டு மேலிட்டு விஞ்ஞான கேவலர்களாய்ச் சிவபாத

யோக்யாளான எட்டு அணுக்களை வாமாதி நவசக்திக ளுடன் கூடி சப்தகோடி மந்திரங்களைப் பரிவாரமா யுடையவர்களாகச் செய்கிறார். (௨)

தேஷாமநந்தஸ் ஸூக்ஷ்மஶ்ச ததைவ
ச ஶிவோத்தம: । ஏகநேத்ரைக ரு
த்ரஶ்ச த்ரிமூர்த்திஶ் ஶ்ரீகண்டஶிகண்டிந: ॥ ௩
ஶ்ரீகண்டஶ்ச ஶிகண்டீ ச ராஜராஜேஶ்
வரேஶ்வரா: । ஸம்ஷ்டாவ்யாப்தயோமிஷ்டா
நியோஜ்யா: பரமேஷ்டிந: ॥ ௪

அம் மந்திரேஶ்வரர்கட்குள் அனந்தர் சூக்ஷ்மர் சிவோத்தமர் ஏகநேத்ரர் ஏகருத்ரர் திரிமூர்த்தி ஸ்ரீகண்டர் சிகண்டி என்னு மெண்மர்களும் ராஜர்களாகிய இந்திராதிகட்கும் ராஜர்களாகிய சதருத்ரர் கட்கும் ஈஸ்வரர்களான மண்டலி முதலானவர்கட்கு மீஸ்வரர்க ளென்றறிக. மந்திர மஹேஸ்வரரென்று அர்த்தம்.

இவர்கள் அதிகாரமல மொன்றுள்ளவ ராதலாற் பரமேஸ்வர சமான பாவத்திற் சிறிது குறைந்து அவ ரால் நியமிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். (௩-௪)

ஸர்வஜ்ஞத்வாதி யோகேऽபி நியோஜ்ய
த்வம் மலாம்ஶத: । தாரதம்யம் விஶிஷ்டஞ்ச
ஜ்ஞாநைஶ்வர்யயோ: ஸ்திதா: ॥ ௫

இவர்கள் யாவரும் சர்வஞ்ஞத்வாதி குணமுள் ளவர்களாகிலும் மலாம்சத்திற்குத் தக்கபடி நியமிக்கப்

படுமவர்களாய் ஒருவர்க்கொருவர் தாரதம்ய முள்ள வர்களா யிருக்கிறார்கள். இவர்கட்குக் கீழிருக்கு மந் திரங்களு மவ்வாறே பேதமுள்ளவைய யிருக்கின் றன. (௫)

தெவஃஞெ ஶூரவ்யக்த ஶிவஶக்தி வ்ருஹிதாஃ। கூவஹ்ஞ்யநுக்ரஹம் வாஂ ஸாஂ யதாயெஷாஂ ஸயாஜ்யதெ ॥ ௬

அம்மந்திரங்களும் மந்திரேஶ்வரரிடத்தில் அபி வியக்தமான சிவசத்தியா லேவப்பட்டவைகளாய் ஆத்மாக்கட்கு யோக்யதைக்குத் தக்கபடி அநுக்கிர கத்தைச் செய்கின்றன. (௬)

வ்யொக்ஷ்த தெஹஸாவெக்ஷ ஹதயஹ் ஃவிஷெயதி। க்ருக்ஷாயிகாரஂஶ்ரித்தெ ஶிவம் விஶதிவெஶ்வரஃ ॥ ௭

அவ்வேழுகோடி மந்திரங்களிற் பிரபாதி அநுக்ர க ஆசாரியமூர்த்தி (கர்த்தாக்களின்) சரீரத்தை யாச்ரய மாக அபேக்ஷித்துக்கொண்டு சமஸ்த மாயாத்வாவி லும் அநுக்கிரகிக்கவேண்டியவைகளை யநுக்ரகிக்குந் தன்னதிகாரத்தை நிறைவேற்றி மாயாத்வா முடிவில் மந்திரேஶ்வரரோடு கூடிச் சிவனை யடைகின்றது. ()

விநாயிகாரணெநாநுக்ஃ வ்யாந விக்ருசொரபஃ। க்ருக்ஷாயிகாரஜீஶெஷு 3 வெவெதிஷ்வாயஸாஹ்ருதள ॥ ௮

முதற்பாதி ஆசார்யமூர்த்தி யாதாரமின்றியே பரமேஸ்வரனுக்கு அநுக்ரகிக்க இஷ்டமானவிடத்திற் சுத்தவித்தைக்குக் கீழ்ப்பட்ட மாயாத்வா முழுதிலும் அவரிச்சைப்படி அநுக்ரகாதிகாரத்தைச் செய்து தனது அநுக்ரகாத்வாவை யடைகின்றார். (அ)

ததோநந்தாத்யதிஷ்டித்ருவ்யக்த: பதீநாம்
ப்ருநிதக்ஷத:। கர்மாத்யா ஸ்யதேஹாநாம்
கரோத்யஷ்டாதஶம் ஶதம் ॥ ௯

பின்பு பரமேஸ்வரன் அனந்தாதிகளிடத்தி லபிவியக்தராய் மாயா தத்வத்திலிருந்து மாயா கர்ப்பாதிகாரிகளான கலை முதலானவற்று லுண்டாக்கப்பட்ட சரீரமுள்ள மண்டலி முதலான நூற்றுப்பதினெண் பதிகளைச் செய்கின்றார். (௯)

தாநப்யாவிஶ்ய ஸம்ஹவாந்து ஸாஜ்ஞா
நு ஹாவநாயிவாநு। யேஹ்யஸ்வவகுஶிதம்
யேஷாம் ஶக்தி:கர்மாநுபந்த்யநா ॥ ௧௦

அம்மண்டலி முதலானவர்களையு மதிஷ்டித்துக் கொண்டு பரமேஸ்வரனானவர் ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபப் பிரபஞ்சத்தையெல்லா முண்டாக்கா நின்றும் கன்மபாசத்தை யநுசரித்த சத்தியுள்ளவர்களாயும் மலத்தோடு கூடியுமிருக்கிற பிரமாதிகளை அந்தந்த லோகநாதர்களாய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்ட ஞானக்கிரியா சத்தியுள்ளவர்களாகச் செய்கின்றார். (௧௦)

ப்ரணேத்ரூந் பஶுஶாஸ்த்ராணாம் ஶா
ஸ்த்ரம் ஸ்தாநுஷ்டாத்ருகாந் । ஸ்வஸாத்ய
காரணோபேதாந் காலாக்நி வதிஷ்டி
தாந் ॥ ௧௧

பின்னும் அருகத சாங்கியாதி பசுசாஸ்திரங்களைச் செய்யும் அருக கபிலாதிகளையும், அந்த சாஸ்திராநுஷ்டானஞ்செய்யும் பக்கங்களையும் தத்தஞ் சாஸ்திரத்திற் சொல்லிய பலத்தோடும் சாதனங்களோடுங் கூடினவர்களாக காலாக்நி ருத்ர புவனபரியந்த மிருப்பவர்களாகச் செய்கின்றார். (௧௧)

ஸ்திதாந் ஸகாரகாநேதாந் ஸ்வோக்த்ர
ஸ்வதேஜஸா । யந்நித்ய ஸ்வாத்மவிந்யஸ்ய
ஸ்வயம் ஸர்வைரலக்ஷிதः ॥ ௧௨

போக சாதனங்களாகிய தத்வ புவனாதிகளுடன் கூடிய இவர்களைத் தம திச்சாசத்தியா லதிஷ்டித்துக் கொண்டு தத்தம் புருஷார்த்த சித்தியின் பொருட்டுச் சர்வபூதங்களினாலு மறியப்படாதவராய் அவர்களை நியமிக்கின்றார். (௧௨)

ஹோமஸாயநயோக்ஷிவ்ர க்ருத்வாகார
ணஸம்ஶ்ரய । தத்வஸாதக ஶ்ரோத்ரவி
ஶ்ரோயா வதிஷ்டதே ॥ ௧௩

ஹவிநாம் ஹவவிஜ்ஞாநாம் ஸவஹுஹூத
ஹிதொயதஃ ।　　௧௩ ௨

சம்சாரத்தில் வருத்தமடைந்த சம்சாரிகட்கு இளைப்பாற்றற் பொருட்டுச் சர்வபூத இதகர்த்தாவான பரமேஸ்வரன் போகசாதனங்களாகிய தநுகரணாதிகளை யொடுக்கி ஆத்மாக்களுடன்கூட மாயையில் இலயிக்கச்செய்து அதையும் ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஸாவா வஸாநஶாஸாத்ய வாநஃ
வ்ராஹஜ வவத்தெ ।　　௧௪

மேற்சொல்லுங்கால் அளவுள்ள சுவாபத்தின் முடிவில் மறுபடியு முன்போலவே சிருஷ்டியிற் பிரவர்த்திக்கிறார்.　　(௧௪)

ஸாவெவ்யா ஹெவொயயநு வொ
யயொமஹ்யாநு ரொயஹ்யாநு ராநு வாவ
யநு கஜிகூஜ । ஶாயாஶக்தி வ்யுக்தியொ
ஹ்யாஃ வுகூவநு வஶ்யநு ஸவஹும் ய
ஷ்யயா வஸூஜாதழ ॥　　௧௫

சாக்ராவஸ்தையைப்போல ஸ்வபாவாவஸ்தையிலும் மலபரிபாக தாரதம்யத்திற்குத் தக்கபடி போதிக்கவேண்டியவர்களை போதித்துக்கொண்டும் ரோதசத்தியாற் றடுக்கவேண்டியவர்களைத் தடுத்துக்கொண்டும் கன்மிகளின் கன்மங்களைப் பக்குவமாகச் செய்து

கொண்டும் மாயா சத்திகளைப் பிரசவோன் முகங்களாகச் செய்துகொண்டும் சமஸ்த சிதசித் வர்க்கங்களையும் யதாவத்தாகப் பார்த்துக்கொண்டு மிருக்கிறார். ()

நான்காவது, பதிஸ்வரூப ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

---

ஆ ஸ்லோகம்-௨௧.

## ௫-வது, பஞ்சக்ருத்ய பிரகரணம்.

---

மூலசூத்ரத்திற் சர்வகர்த்தாவென்று சொல்லிய பதத்தா லுண்டாகிய பஞ்சகிருத்தியங்களில் அநுக்ரககிரோபாவமென்று மிரண்டு கிருத்தியங்களையுஞ் சொல்லத் துவக்குகின்றார்.

𑌤𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸
𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌃 । 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌕𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗
𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌣𑍋𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 ॥ ௧

பலத்தினுடையவும் திரோதான சத்தியினுடையவுமதிகாரமாகிய நீசபாவமும் ஆவரண நீங்குதலால் அந்த மலசத்திகள் நீங்கும் சமயத்தில் லோகபந்துவான பரமசிவன் ஆன்மாவிற்குச் சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்ருத்வந் தோற்றும்படிச் செய்கின்றார். (௧)

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨

சங்காரத்திற்குப் பின் காலத்திற்சிவன் எவ்வனுக்களை யநுக்ரகிக்கிருரோ அவர்களெல்லா முடனே சிவத்வ வியக்தி யுள்ளவர்களாகிருர்கள், சங்காரகாலத்திலும் சிருஷ்டிகாலத்திலு மநுக்ரகிக்கப்படுகிறவர்கள் மலபரிபாகத்திற்குத் தக்கபடி அதிகாரமற்ற முத்தியையாவது அதிகாரமுள்ள பதித்தன்மையையாவது அடைவார்கள். (௨)

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩.

ஸ்திதிகாலத்திற் பரமேஸ்வரன் குருமூர்த்தியை பதிஷ்டித்து எந்தச் சேதனர்களை யநுக்ரகிக்கிருரோ அவர்கள் மந்த தீவ்ராதி சத்திபாத பேதத்தாற் பஞ்சாஷ்டகாதி ருத்ரர் சப்தகோடி மந்திரங்கள் மந்திரேஸ்வரர் ஈஸ்வர சதாசிவ சாந்தரென்னு மீசானர் இவர்களின்பதத்தை யடைகின்ருர்கள். (௩)

மந்தாதி சத்திபாத மறியுப்படி.

येषां शरीरिणां शक्तिः पतत्यविनिवृत्तये ।
[illegible] ॥ ௪

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸
𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍌 । 𑌅𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌹𑍇
𑌤𑍋𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌧𑌿𑌪𑌾𑌶𑌵𑌿 ॥ ௫

எந்தச் சரீரிகட்கு மறுபடி பிறவாமையின் பொருட்டுச் சத்திபாத முண்டாகின்றதோ அவர்கட்கு முத்தியில் விருப்பும் சம்சாரத்தில் வெறுப்பும் சிவ பக்தரிடத்திற் பத்தியும் சிவசாஸ்திரத்திற் சிரத்தையும் அடையாளமாக விருக்கின்றன. இதைக்கொண்டு ஸ்தூலபுத்திகள்கூட சம்சார ஏதுவான பாசஜால நீங்கினதை யநுமானத்தா லறியக்கூடும். (௪-௫)

𑌵𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑍃
𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌂𑌸𑌦𑌿 । 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌹𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾
𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 ॥ ௬

𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍍𑌵𑍇
𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌾𑌨𑌃 । 𑌉𑌭𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑌃 𑌕
𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௭

உபகாராபகார கன்மங்களின் குறிப்பான சந்தோஷகோபங்க ளில்லாமற் சமமாயிருப்பது முத்திக் கடையாள மாகாதோ, சத்திபாதமென்ப தொன்றே தென்னில்? அது பசுஞானமாகிய காபிலாதி யோகத்திற் சித்திபெற்றவர்கட்குச் சரியே, இவ்விடத்தில் அதிகாரத்தோடு கூடிய முத்திகளில் தீக்ஷாதி சாத

லங்களின் பேதத்தாலும் அந்தந்த பதப்ராப்தியிற் பிரிதியாதி யாதார பேதத்தாலும் மந்திர மஹேஸ்வராதி பதப்பிராப்தியாகிய உத்தமபலத்திற் குரியவர்கட்கும் மந்திரேஸ்வராதி பதப்பிராப்தியாகிய மத்யமபலத்திற் குரியவர்கட்கும் பஞ்சாஷ்டகாதி ருத்ரபதப்ராப்தியாகிய அதமபலத்திற் குரியவர்கட்கும் தகுந்தபடி மூன்று குறியும் வேண்டியதாக விருக்கின்றன. அவ்விரண்டையும்விட இதில் வேறொரு விசேஷமிருப்பதால் இந்தச் சத்திபாதமென்னுங்குறி யவசியம் வேண்டியதே! (௬-எ)

ஸம்ஷஷுமூ நிவ்ருத்தே தா ரோயக
கெவ தஉ:வதெ: । ஹவஞெ்ரதாநி ஷிஂ
மாநி கிஷிஷிஷெஷு வ ஜெஹிநாஂ ॥ அ

ஞானக்கிரியைகளை மறைக்கும் வாமதேவருடைய ரோதசத்தியானது சிறிது நீங்கினபோதும் பாதி நீங்கினபோதும் சிறிது மீந்திருக்கும்போதும் சரீரிகட்கிந்தக் குறிகளுண்டாகின்றன. (அ)

பொமூ்தா த்ரயஉவெ்ருதக்ஃ ஷஉதீக்ஷ
உஹெஸ்ரா: । ஷாவெணா உநாமூ்ஹா
தி ஷாயிகார உடியக: ॥ ௯

இம்மூன்று யோக்யதையு மதிகாரத்திற்கு வேண்டியதாகையால் அதிகாரமற்ற ஸ்வாபகாலத்திற் பரமேஸ்வர னிம்மூன்றையு மபேக்ஷியாமலே அணுக்களை யநுக்ரகிக்கின்றார். (௯)

ஸம்ஹ்ருதௌ த்ருதீயாயாம் ஸ்தாவஸ்ய
ஸ்ரீதஸாஹ்ருதள ।  ௯உ

வரப்போகிற சிருஷ்டியாரம்பத்திலும் மேற்சொல்லும் லக்ஷணமுள்ள மூன்ருவது பூதசங்காரத்திலும் அநுக்ரஹிக்கப்படுமவர்கள் ஸ்வாபகாலத்திற் போல உடனே சிவத்வம் பெறுகிருர்கள். (௯உ)

ஸபத்ய வாஸ்யக்ரியதே தயோ
யோணுராவ்ருதே ।  ௧௦

இவ்வாறு முக்காலத்திலுமநுக்ரஹிக்கத் தகுந்தவன் எத்தன்மையைத் தள்ளி அவ்வித சிவத்வமுள்ளவனுகச் செய்யப்படுகிருனே அத்தன்மையுள்ளவன் அணுவென்று சொல்லப்படுகிருன். (௧௦)

தயாவீஜம் ஶரீராதே: வாபயத்யா
திவேஶநாத் ।  ௧௦உ

அவ்வாறே ஸ்வாபகாலத்திற் சரீராதிகட்குக் காரணமாகிய கன்மத்தை மீட்டுஞ் சரீராதி யுண்டாகிறவரையிற் பலத்தை யுண்டாக்கும்படி பரிபக்குவமாகச் செய்கின்ருர். (௧௦உ)

நயோமீ்ய தாம்ஃஹேஜத் ஸத்ய்ஸ்யா
ஔஷதாதிவத் ।  ௧௧

கன்மம் பரிபாகத்தை யடையாவிட்டாற் பக்குவமாகாத ஔஷதாதியைப்போலுடனே பலங்கொடுக்கமாட்டாது. (௧௧)

𑌪𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।　　　கக௭

பாகயோக்யமான வந்தக் கன்மமும் தன்னைத் தானேபரிபக்குவமாக்கமாட்டாது. ஆகையால் ஈஸ்வரன் வேண்டுமென்பது கருத்து.　　　(கக௭)

இவ்வாறீஸ்வரன் சர்வகர்த்தாவெனக்கூறி இனிச் சர்வஞ்ஞனென்று கூறுகின்றார்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌧
𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌫𑌲𑍈𑌃 𑌸𑌹 । 𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿
𑌕𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

ஈஸ்வரன் சர்வகர்த்தாவானபடியாற் சர்வஞ்ஞனாவன். எவன் எதைச் சாதனம் அங்கம் பலன் இவைகளோடறிகின்றானோ அவனதைச் செய்கின்றானென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் அறிந்தவனே செய்யவேண்டும்.　　　(க௨௭)

𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌵𑍍𑌯
𑌜𑍍𑌞𑌕 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 । 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌶𑌯𑌿𑌕𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌵𑌾
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍 ।　　　க௩௭

அந்தச் சர்வஞ்ஞத்வமு மிவருக்கு மலாதி யாவரணமில்லாததால் கலாதி வியஞ்சகத்தை யபேக்ஷிக்கிறதில்லை. மேலது சம்சாரி ஞானத்தைப்போற் சம்

சயாதிரோதக மூள்ளதுமன்று. ஆதலா லொருபோதும் விபரீதமாகாது. (௧௩-௨)

யாநிவ்யஞ்ஜக ஸாபேக்ஷணே வ்யக்தஸ்வாதந்த்ர்ய
ஶக்திபி: । வ்யஞ்ஜகஸ்யாநுரோதேந
தாநிஸ்யுர் வ்யஞ்ஜகாந்யபி ॥ ௧௪-௨

மலாதிரோதான சத்திகளால் மறைக்கப்பட்ட ஞானங்களெல்லாம் வியஞ்சகத்தை யபேக்ஷிக்கிறபடியால் வியஞ்சகத்திற்குத் தக்கபடி மாறிப்போகும். ()

நாத்யக்ஷம் நாபிதத்த்வோத்தம் நஶாப்த
மவிஶாம்கரம் । ஜ்ஞாநமீஶஸ்ய விஷயம் ஸர்வ
தா ஸர்வவஸ்துஷு ॥ ௧௫-௨

ஆகையா லீஸ்வரஞானமானது பிரத்யக்ஷாநுமா னாகமப் பிரமாணங்கட் கெட்டாதது. எப்போது மெல்லாவஸ்துக்களிலு நின்மலமாகப் பிரகாசிக்கும். (௧௫-௨)

இவ்வா றீஸ்வரன் சர்வஞ்ஞன் சர்வகர்த்தாவென்று சாதித்துக் கூறிப்போந்த அர்த்தத்தை முடிக்கும் பொருட்டும் மேற்கூறு மர்த்தத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டும்பொருட்டும் மேற் சுலோகங் கூறுகின்றார்.

ஸக்தாவஸ்தாஸு கரணாபேக்ஷிவியய
த்ருஷ்டேர் ஶோதிதாஸீதிபெ விதாஸீ
ஶக்தவ: । தமோவயம்தி ஹவிநோஹவ

[illegible]
[illegible] ॥ க௱௨

இவ்வாறு சுருக்கமாகக் கூறி ஈஸ்வர னுண்டென்றும் சத்தையும் நித்யத்வாதி ஸ்வரூபமும் சத்தியாகிய கரணமும் போகமோக்ஷமாகிய பிரயோசனமும் சிருஷ்டியாதி பஞ்சகிருத்தியமும் சர்வவிஷயக ஞானமும் ஆகிய இவைகளாலீஸ்வர தத்வத்தை யறிந்த ஞானிகள், சம்சாரமாகிய சேற்றில் மூழ்கினவர்களைக் கரையேற்றிவைக்கின்றார்கள். சர்வமும் ஆத்ம ஸ்வரூபமென்று பசுரூபகமாகப் பரமாத்மாவையறிபவர்களும் கால கன்ம வியக்தாதி பாசங்களே கர்த்தாவென்று பாசரூபமாக பரமாத்மாவை யறிபவர்களும் எவ்வளவு தூர மறிந்திருந்தபோதிலும் தாங்களுங் கரையேற மாட்டார்கள், மற்றவர்களையு மேற்றிவைக்க மாட்டார்கள். (க௱௨)

ஐந்தாவது,

பஞ்சக்ருத்யப் ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

---

ஆ ஸ்லோகம்-௱௭௨.

## ௬—வது, பசுலக்ஷணப்ரகரணம்.

---

அத² விஶ்வ நிவ்ருத்த்யாப்ராப்யம் லக்ஷணோ
தநு: । தத்ஸௌக்ஷ்ம்ய ஹேதவ்யாப்ய ஜ்ஞேயா
வ்யாப்தே ஸம்ப்ரத்யதே ॥ ௧

முன் படலத்திற் சர்வப்பிரபஞ்சகர்த்தா ஈஸ்வரனென்று கூறியது தனுகரணாதி ரூபமான பிரபஞ்சமுண்டாவதற்கு ஆத்மா நிமித்தமாதலால் இப்போது ஆத்மலக்ஷணங் கூறவேண்டியது. அது முன்னீஸ்வரலக்ஷணங் கூறும்போதே மலாவிருதமான சைதன்யமுள்ளவனென்றும் அஸ்வதந்திரமென்றும் சொல்லியாயிற்று. ஆகிலும் நியாயத்துடன் ஸ்வரூப லக்ஷணஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது. (௧)

ஆத்மா ஸம்க்ஷிப்த்யாதி ஸதேஹஸ்தஸ்ஸ
தத்ராநேகோபவர்ஜ்யதே । நஸ்வாத்மா ஸ
வ்ருத்திஸ்தாவா ஜ்ஞாநத்ருஷ்ட்யா ஸ்தத்ஸ்வமளாவ
வாஸ் ॥ ௨

தநுகரணாதி காரியமென்றும் அதற்குக் கர்த்தா ஈஸ்வரனென்றும் முன்னஞ்சொல்லியது அக்காரியத்தால் நித்யதிருப்தரான கர்த்தாவிற்குபயோகமில்லை.

அக் காரியஞ் ஜடமாதலாற் றன்பொருட்டு மாகாது. கர்த்தா சிறந்த பெருமையுள்ளவராதலால் வியர்த்த மான காரியஞ் செய்யமாட்டார். (உ)

வாரிஶேஷ்யாக வராஸெ-ஷூக ஷெ
த்ஜ்ஞ ஸவாஸ்யொஃ। உ௭

ஆதலாற் பாரிசேஷாநுமானத்தால் அக்காரியந் தானும், கர்த்தாவுமல்லாத வேறொரு சேதனனுக் கென்று சொல்லவேண்டும். அவன் க்ஷேத்திரஞ் ஞனென்றும் ஆத்மாவென்றும் சொல்லப்படுவான்.(உ௭)

இவ்விடத்திற் சார்வாகமத நிராசத்தின் பொரு ட்டுச் சங்கை.

வஶொதெ-ஹ ஸதஸெ-ஷ்வாக வரா
ஸெ-ாஃ க்ஷாதியொநந॥ ௩

இவ்விடத்திற் கர்த்தாவிற்கும் காரியத்திற்கும் பரமான வாத்மாவென்பது தேகமே! அதன் நிமித்த மே பிருதிவியாதி காரியங்க ளுண்டானவை. (௩.)

இதற் குத்தரம்.

காயொவ்விகா ஷ.நாஹ்ஸ-ஸாத
ரா வ திவஷ்யெ। ௩௭

தேகமும், உண்மையாய்ச் சேதனமானபடியால் பிருதிவ்யாதியைப்போலவே அங்ய நிமித்தமாக வுண் டானதென்று நன்றாக வேற்படுகிறது. ஆதலாற்றேக

மும் ஸ்மிதிமுதலானவையும் அந்ய நிமித்தமானதால் அந்ய ஆத்மாவென்று யுத்தியாலேற்படுகிறான். (௩௯)

வெதநா ஸ்ஹமாத்ருகா விகாரி
ஸ்ாரவ்வ ஜாத்விக । ஸொமத்ரா விகாரி
ணொந்ருஷ்டா ஸ்லீஷீநா: படாதய: ॥ ௪௰

பிருதிவிமுதலான நான்கு பூதங்களின் சேர்க்கையிற் சைதன்னிய முண்டாகிறபடியால் தேகமே சேதனனென்று சொல்வாயேயானால், தேகம் போக்யமாகவும் விகாரத்தை யுடையதாகவு மிருக்கிறபடியாற் சேதனமாகமாட்டாது; அவ்வாறு போக்யமாகவும் விகாரத்தையுடையதாகவுமிருக்கிற படாதிகளை ஜடமாகக் கண்டிருக்கிறபடியால். (௪௰)

யஷிநஸதிவ ஸஹாவா ஷ்ருதிவெ
தந்ரேவ்யதெ । யஷா ஷஸ்த்ருவி ஶ
வெவிதிவெ்ஹொ ஹ்ருவெதந: ॥ ௫௰

பின்னும் பிருதிவியாதி நான்கு பூதமுஞ் சேர்ந்தாலறிவுண்டாகவு மில்லாவிடி லில்லாமற்போகவுங் கண்டிருக்கிறபடியால் தேகத்திற்கே சைதன்யமுண்டென்று சொல்வாயேயானால், பிரேதமான தேகத்தினறிவில்லாமையைக் கண்டிருக்கிறபடியால் தேகம் சேதனமாகமாட்டாது. (௫௰)

வர்ணாபேஸ்ய வைஶிஷ்ட்யாதிஹ்ஸிவெ
ஹஸ்யதிஸ்தா ॥ சூ

பூதங்கள் பால்யமுதல் அடிக்கடி வெவ்வேருகப் பரிணமிக்கிறபடியால் பிரேத பரிணுமங் தவிர மற்றப் பரிணுமங்களி லறிவுண்டென்று சொல்வாயாஞல், அப்போது அடிக்கடி தேகம் வேறுபட்டுப் போனபடியால் முன் னநுபவித்ததை ஸ்மரிக்கக்கூடாது; ஒருவனநுபவித்ததை மற்ருெருவன் ஸ்மரிக்கமாட்டானுதலால். (சூ)

நாவெ்யவம் ஸூவு தீதகவாகல் ஷ
தூாகாயெதரொஸ்யகஃ। சூஉ

பின்னும் ஸ்மாணமில்லாமலே ஆத்மா விருக்கட்டுமென்னக்கூடாது; சர்வலோகப் பிரசித்தமாக யாவர்க்கும் ஸ்மரண முண்டாகிறபடியால். ஆகையாற் சரீரத்திற்கு வேருக ஸ்மரிப்பவ ஞத்மா ஒருவ னிருக்கிருனென்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். (சூஉ)

இவ்வா ருத்மாவுண்டென்று சாதித்து அவனுடைய விசேஷ ஸ்வரூபத்தைச் சொல்கிருர்.

ந வ்யாவகொ நக்ஷணிகொ நெந
கொ . . வி ஜபாதகஃ। நாகதூா ஹிஙுவி
ஷெ . ாதீ வாஸாஜெ ஶிவதாஸு ஹதெஃ॥எஉ

ஆத்மா தேச காலா நவச்சின்ன னுகையால் அவ்யா பகனுமல்ல க்ஷணிகனுமல்ல ஒருவனுமல்ல ஜடனு மல்ல கிரியை யில்லாதவனுமல்ல, பரிபூரண சைதன்ய முள்ளவன்; பாசமுடிவிற் சிவத்தன்மை வருகிறதாகப் பிரமாண மிருக்கிறபடியால். (எஉ)

ஆறுவது, பசுலக்ஷண ப்ரகரணம்
முற்றிற்று.

---

ஆஸ்லோகம்—கoரு.

உ

சிவமயம்.

# எ-வது, பாசலக்ஷண ப்ரகரணம்.

அதாணவாதய: பாசா: கத்யந்தேமே
ஸமாஸத: । யேஷாமபாயே பதயோ
பவந்தி ஜகதாமணவ: ॥ ௧

பசுபதார்த்த நிருபித்தபின், ஆணவ முதலாகிய பாசங்கள் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இப் பாசங்கள் நீங்கினபின்பு அணுக்கள் லோகபதிகளாய் முத்தியடைகின்றன. (௧)

பாசாபாவே பாரதந்த்ர்யம் புருஷஸ்ய
கிமிஷ்யதே । ஸ்வாபாவிகத்வே முக்தே
ஷு முக்தசப்தோ நிவர்த்ததே ॥ ௨

இப்பாசங்களில்லாவிடில் புருடனுக்குப் பாதந்திரமென்னும் ஒருவனுக்கு வசப்பட்டிருக்குந் தன்மை யெதினால் வந்ததென்று சொல்லலாம்? ஸ்வபாவமாக வுண்டெனில் முத்தாத்மாக்களிடத்தில் முத்தரென்னும் பேர் வரமாட்டாது. பந்தம் விட்டாலல்லவோ முத்தனாவான், பந்தம் ஸ்வபாவமானால் விடமாட்டாதே! (௨)

பந்தஶ்சேந்நஸ்ய வசிதா த்ருஷ்டா

பத்தஸ்யாவஶ்யதா । ஸ்வதாவதீதே பத்
த முக்தெஸ்வ பத்தமுக்தயோ: ॥ ௩

கட்டில்லாதவன் ஸ்வாதீனனுகவும் கட்டுப்பட்டவன் வசப்பட்டு மிருக்கக் கண்டிருக்கிறபடியால், பத்தனுக்கும் மூத்தனுக்கும் இவ்வளவே பேதம். அதாவது, வசப்பட்டவன் பத்தன்,ஸ்வாதீனனானவன் முத்தன். (௩)

தத்வாரணத்வம் பந்தத்வம் தச்சக்தி
தேத்ய விஜ்ஞாநிவத் । முக்திஸாதந ஸம்போ
ஹோ வ்யர்த்தஸ்தந்நிரோதிநா ॥ ௪

ஆகையாலந்த வசப்பட்டிருக்குந் தன்மையே பந்தமென்று சொல்லப்படும். அந்தப் பந்தத்தை ஞானக்கிரியைகளைப்போல் ஆத்மாவிற்கு நித்யமென்றால் முத்திக்காக வேற்பட்ட ஞானதி யுபாயங்களெல்லாம் வியர்த்தங்களாகும்; பந்தம் நீங்காததினாலே. ஆதலாற் போதும்; இதுவரையிற் சொல்லிய சம்சாரத்தை நீக்கமாட்டாத புத்தி. (௪)

நித்யவ்யாபக சிச்சக்தி ஸ்யீர வ்யக்தி
விபவே । பாஶவம் ஶாம்பவம் சாபி நா
ஸ்தித்வந்யதாமலம் ॥ ௫

அணுவாகிய ஆத்மாவானவன் அநாதியான மலத்தாற் கட்டுப்படாவிட்டால் அவன் நித்யமாகவும் வியாபகமாகவுமிருக்கிற சிற்சத்திக் கிடமா யிருக்கையி

னும் தனக்குப் போகசித்திக்காக கலாதியாத்ம பலத்தையும் மோக்ஷத்திற்காகச் சிவனுடைய பலத்தையும் தேடவேண்டுவதேன். (௫)

த஥ா வரணேஸ்யாணோ: பங்கஸோ
தஸி ஶாங்கரே । பர்யாயைர் ப³
ஹுபி: ப்ரோக்தோ த்ருஷ்டம் பஶுஶாஸ்த்ருபி: ॥

இவ்வாத்மாவிற் காவரணமாகிய வந்த மலமானது சைவசாஸ்திரத்தில் அநேக பரியாயநாம முள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது பசுசாஸ்திரஞ் செய்தவர்கட்குத் தெரியாது. (௬)

பஶுத்வ பஶுநீஹார ம்ருத்யுமூ
ர்ச்சா மலாஞ்ஜநை: । அவித்³யா வ்ருதிரு
க்³க்³லாநி பாபமூல க்ஷயாதிபி: ॥ எ

பசுத்வ பசுநீஹார மிருத்தியு மூர்ச்சா மல அஞ்சன அவித்யா ஆவ்ருதி ருக்கு கிலானி பாப மூல க்ஷய முதலாகிய பேர்களுள்ளது மலம். (௭)

ததே³கம் ஸர்வபூ⁴தாநாம் அநாதி³ நி
பி³ட³ம் மஹத் । ப்ரத்யாத்மஸ்த² ஸ்வகாலாந்தா
பாயிஶக்தி ஸமூஹவத் ॥ அ

அம் மலமானது சர்வப் பிராணிகட்கு மொன்றே அநாதியாயும் கனமாய்ப் பேதிக்கக் கூடாததாயும் மக

த்தாயும் ஆத்மாக்கள்தோறும் தத்தம்பரிணாமகாலத்தி லழிகின்ற அநேக சத்தியுள்ளதாயு மிருக்கும். (௮)

தத³நாதி³ ஸஹைவாஸ்மாத் தச்சேத் ஸாத்³
தோந்யோ । மாணஸி முக்தாநேவநே
ந்³னாக்ஷ யத்நஸ்ததோ ஶ்ரேஷா ॥ ௯

அம்மல மாத்மாக்கட் கலநாதிகாலத்திலேயே யிருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும். நடுவில் வந்ததென்றால் வந்ததற்கு நிமித்தஞ் சொல்லவேண்டும். நிமித்தமில்லாமல் வருமென்றால் ஸ்வபாவமானபடியால் முத்தாத்மாக்களையு மறைக்கும். ஆனாலென்னவெனில் மோக்ஷப்பிரயத்தினம் வீணாகப் போய்விடும். (௯)

ததே³கம் பஹுஸம்வ்யக்தா தாத்ய
ஙாஸ் வத்திஶ்ரித: । கிஞ்சாத்வக்ஷயோ
நேகா யாவந்த்ஸ்த்யுருநாஸ் ॥ ௧௦

அம்மல மநேகமென்றால் அவ்வாறு ஜடமாகவு மநேகமாகவு மிருப்பது பிறப்புள்ளதாகையால் அநாதியான விம்மல மேகமே யாகவேண்டும். ஆனால் ஒரே காலத்தில் எல்லோருக்கும் முத்தி காணப்படாததினாலே அவ்வாத்மாக்கடோறு மறைக்கின்ற வநேக அநித்திய சத்திகளுள்ளதென்று சொல்லவேண்டும்.

தாஸாம்ஸேஹே ஙீஶக்தி ஸஹாநா

ரு ாஹிகாஶிவா। யதூாநாவத்துநாஜெ
வபாஶ உத்ருாவவயபூதெ ॥  ௧௧

முன் னீஸ்வரனது திரோதான சத்தியையும் மலத்திற் சேர்த்துச் சொன்னபடியாலதைச் சொல்லுகிறார். ஸ்வபாவத்திற் சர்வாத்மாக்களையு மநுக்ரஹித்து மங்களப் பிரதமான விஸ்வர திரோதான சத்தியானது மறைக்கின்ற மலசக்திகளை யதிஷ்டித்து அநுவர்த்திக்கிறபடியால் பாசமென் றுபசாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. (௧௧)

வஸிணாயதீ தாஶூ ரொயாஞம் வா
கூவிஶுதிஷா। யஜொநீஜநஊயதெத
தூநா ரு ாஹிகொவூதெ ॥  ௧௨

ஈஸ்வர சத்தியானது திரோதானதிகார மிருக்கும் வரையிலந்த மலசத்திகளை பரிணமிக்கச் செய்துகொண்டு அநுக்ரஹரூபமான ஈசான மந்திரமாகிற சூரியனுடைய சித்பிரகாசத்தாலே யெப்போதாத்மாக்கட்கு ஞானவிகாசத்தைச் செய்கிறதோ அப்போது அநுக்ரஹசத்தியொன்று சொல்லப்படுகிறது. (௧௨)

பிரச்னை.

ஸஂஹொஹ்விஷாஷ்ருநாரு ாஹ்ருஷவிரொ
யிதயாஜியஃ। யாஂஹவ ஷக்ஷொஶக்தி ஷு
வூாநா ரு ாஹிகாகயஃ ॥  ௧௩

ஈஸ்வரன் சேதனசேதன வர்க்க மெல்லாவற்றை யுமநுக்ரஹிக்க வேண்டியது கடமை, அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதியாகையால் ஈஸ்வரசக்தி யேககாலத்திலநுக்ரகிக்க மாட்டாது. ஆதலாற்சர்வாநுக்கிரகிகையென் றெப்படிச் சொல்லலாம். (௧௬)

நவஹ்நிதோ வகாராத்பூம் புவ
த்வஸ்ய ஜகஸ் ப்ரஹோ: । கவகாரக ரோ
விஶ்ய யாஜ்யதே கிஞ்சதோடிநபு ॥ ௧௭

பின்னும் சர்வபூதங்கட்கு முபகாரஞ் செய்யவே பிரவர்த்தித்த லோகப்பிரபுவான வீஸ்வரன் அபகாரஞ் செய்யும் ஆணவாதி பாசங்களை யநுக்ரகித்தும் ஆத்மாக்களை பந்தித்து வருத்துவது யுக்தமாகமாட்டாது. (௧௭)

உத்தரம்.

நசோதநாய காராதே ஶைவஸ்யா
ணோ ராநாரு ஹபு । கிஞ்சாயகு க்ரிய
தெகிஞ்சித்தடிவாயெந நாத்யா ॥ ௧௮

ஈஸ்வரசக்தி சர்வாநுக்ராகிகையென்பது மெய்யே! சேதனசேதனங்களை யொருக்காலே யநுக்ரகிப்பதில் விரோதமுமில்லை; அணுவை வருத்துகிறதற்காக மலத்தை யநுக்ரகிக்கிறதில்லை. ஆனல் அவர் செய்கிறதுபாயமாகச் செய்கிற செய்கையேயல்லாமல் வேறில்லை. (௧௮)

ந சாதிகாரே'ஸதி முக்திஃ ஸமுபைதி
கஸ்யசித் । அதிகாரோ'பி தச்சக்தேஃ ப
ரிணாமே நிவர்த்ததே ॥ ௧௬

உபாயமாவதென்னவெனில் மலத்திற் கதிகாரமிருக்கும்வரையி லொருவனுக்கு முத்தியுண்டாகிறதில்லை; மல நீங்குதலே முத்தியென்னப்படுகையால் மலாதிகாரமும் மலசத்தி பரிணமித்தபின்தான் நீங்கும். (௧௬)

ஸோ'பி ந ஸ்வதந்த்ரஸ்யா தத்யோ
க்யஸ்ய வஸ்துநஃ । ஸர்வதா ஸர்வதா
யஸ்மாச் சித்ப்ரயோஜ்யமீக்ஷ்யதே ஜடம் ॥ ௧௭

அம்மல பரிணாமமும் அது பரிணாமயோக்யமான போதிலும் தனக்குத்தா னுண்டாகாது; எப்போதும் எவ்விதத்திலும் ஜடமெல்லாஞ் சித்தினாலே யசைவிக்கப்படக் காண்கையாலே.

ஆகையா லநுக்ரகமும் அதுநிமித்தஞ் செய்யும் மலபரிணாமமும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதியல்லவென்று கருத்து. (௧௭)

இதற்கு திருஷ்டாந்தம்.

யதா க்ஷாராதிநா வைத்யஸ் துதந்நபி ஹி
ரோகிணம் । [illegible]
[illegible] ॥

எவ்வாறு வைத்யன் ரோகியைப் புண்முதலான வற்றிற் காரமுதலானவை வைத்து வருத்தினபோதி லும் முடிவில் நன்மை செய்கிறபடியா லவ்வாறு வருத்துகிறவனாகத் தோற்றவில்லையோ, அவ்வாறே யீஸ்வரனு மலநீங்கும் பொருட்டுச் செய்யுந் துக்கானு பவத்தை வருத்தமென்னக்கூடாது. (௧௮)

சுத்தஸ்வரூபரான வீஸ்வரன் பாசத்தை யநு சரித்துச் செய்யவேண்டுவ தென்னவென்னுங் கேள் விக்குத்தரம்.

ஸர்வகோ நஹ்யஸௌ நாதிஷ்டா
நம் விஹந்யதே । நவயத்ர விகர்த்தவ்யம்
தத்ரௌதாஸ்யமேதிஸ: ॥ ௧௯

ஈஸ்வரன் சர்வவியாபியாகையால் யாவையும் அதிஷ்டிக்காம லிருக்கமாட்டார். ஆனால் எங்கே செய்ய வேண்டிய செய்கையில்லையோ அங்கே செய்கையின்றி உதாசினரா யிருப்பார். (௧௯)

யதநுக்ரஹணம் நாம ஹ்யேஷாம் தத்த
ர்மாநுவர்த்தநம் । நஹ்யார்த்திகஸ்ய விஜ்ஞா
தா பரம்வர்த்மாநுவர்த்ததே ॥ ௨௦

ஈஸ்வரன் தருமிகளான சேதனா சேதனங்களை அநுக்ரஹிப்பதாவது அவைகளின் தருமத்தை யநு சரிப்பதுதான். அவ ரநுசரிக்காத தருமமொருபதார் த்தத்திற்கு மொருபோதுங் கிடைக்கமாட்டாது. (௨௦)

மதாயிகாஶ நீஹாஶ வீயபூஸ்ய ஷூ
தவயதெ । வஶொஶநாஷ ஹொநஸ்ய
ஸ்ய தாஜ்ஞத்யா ஜஸ்திகபூணஃ ॥ ௨௧

ஞானக்கிரியைகளைத் தடுக்கு மலசத்தி நீங்கினபசுவினிடத்தில் ஈஸ்வரசத்தி யநுக்ரக ரூபமாக வளருகிறது, அப்போது பாசத்தினிடத்தில் அதின் சத்திகளைப் பரிணமிக்கச் செய்வதே அநுக்ரகமாகிறது. (௨௧)

வொஶஸ்ய பரிணாமிக்யபூயொஶ
நாவதபூநஷ । ஶெஸ்ய ஸாயிகாஶஸ்ய மி
வஸ்தெவஸ்ய பரிவ்யாதஶ ॥ ௨௨

ஆதலா லென்ன வேற்பட்டதெனில்? அதிகாரத்துடன் மல சத்தி நீங்கும்போது திரோதானசத்தியும் நீங்குகிறபடியால் சேதன னுடைய அறியுந்தன்மையையும் ஜடத்தினுடைய பரிணமிக்குந் தன்மையையும் அநுசரிப்பதே அநுக்ரகமென் றறிக. (௨௨)

ஐதெஶ்வம் யஶமவஶெஷந கஶாஸ
ஸாவபுஶவஹி । ஶாயாயா ஸாயிகாஶா
யாஃ கபூண ஶொகவஶவெத ॥ ௨௩

இவ்வா றேககாலத்திற் சம்பவிக்குமிடத்தி லநுக்ரக ஸ்வரூப மறியவேண்டியது. கிரமமாக வருமிடத்திற் சுலபமே. இவ்வாறே அதிகாரத்துடன் கூடிய மாயா

கன்மங்கட்குஞ் சொல்லியதென் றறிக; ஜடமெல்லாஞ் சித்தினலே அசைவிக்கப்பட்டதென்று முன்னமே பொதுப்படச் சொல்லியபடியால். (உ௬)

ஏழாவது, பாசலக்ஷண ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

---

ஆ ஸ்லோகம்—௧௨௮.

சிவமயம்.

## அ-வது, கன்மவிசார ப்ரகரணம்.



கர்மேந்த்ரிய ஶரீராத்யை: ஸம்பந்தோ
ஸ ஸ்யாநுமீயதே । நிமித்தம் ஸாம்ஸாரி ஹாவா
உத்பத்திமத்வாதுத்பத்தே: ॥ ௧

கன்மேந்திரிய ஞானேந்திரிய சரீர விஷயங்களோடு சேர்க்கையாத்மாவிற் குண்டானதற்கு நிமித்தமுண்டென்று அநுமிக்கப்படுகிறது. உற்பத்தியுள்ளதாகையால் உற்பத்தியுள்ளதெல்லாம் காரணமில்லாமலிருக்கக் கண்டதில்லையாகையால். (௧)

தஸ்ய ப்ரத்யேக வைசித்ர்யா த்வேஷி
த்ர்யாஸ் க்ஷணிகத்வத: । ப்ரதிவம்ஶ நிய
தத்வாத் ஸந்ததத்வாத் வ்யக்தகர்மணோ ॥ ௨

இந்திரியாதிகளுட னாத்மாவிற் குண்டாகிய சேர்க்கையானது ஸ்வர்க்காதி தேசவியமமுள்ளதாலும் பிராணிகள்தோறும் சரீராதிகள் வெவ்வேறுபட்டிருப்பதாலும் அநித்யமா யிருப்பதாலும் புருஷன் றோறும் தனித் தனியே ஏற்பட்டிருப்பதாலும் ஜன்மாந்தரத் தொடர்ச்சியுள்ளதா யிருப்பதாலும் அதற்குண்டாகிய காரணமு மவ்வித குணமுள்ளதென்று சொல்லவேண்டும்; காரணத்தைப்போற் காரிய முண்டாகுமாதலால். (௨)

ஸம்ஸாரவிசித்ர்யாச்சித்ர்யவைலக்ஷிக்யாத் ஸஹ
காரி தத்ப்ரவ்ருத்தே। கர்மவ்ருத்யா பாரஜ
ந்யவா த்ருஷ்டம் ஸம்ஜ்ஞாவத: ॥ ௩

மேலு மந்தக்காரணமானது பலங்கொடுக்க ஈஸ்வர திரோதான சத்தியையும் ஆணவ மலமுதலானவற்றையு மபேக்ஷிக்கிறபடியால் ஸ்வதந்திரமாகாமற் சககாரியாயிருப்பதென்றும் செய்கையா லுண்டாகிறபடியாற் கிரியாரூபமான கன்மமென்று பேருள்ளதென்றும் சூக்குமமாய்ப் பிரத்யக்ஷமா யிருக்கிறபடியாலதிருஷ்டமென்று பேருள்ளதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. (௩)

ஜநக ஸ்தாரகம்போக்ய ஸ்யாத்தாநீதி
ஸாஸநம்। தத்ஸத்வா நுதயோமிக்வா
ஜந்மாயந்மஸ்வரூபகம் ॥ ௪

அந்தக் கன்மமானது நிமித்தமாய்ச் சரீராதிகளை யுண்டாக்குவதாயும் சரீரரூபமாய்த் தரிப்பதாயும் விஷயரூபமாய்ப் போக்யமாகவும் மனோவாக்குக் காயங்களினா லுண்டானதையும் மெய் பொய்களைக் காரணமாகக் கொண்டிருப்பதால் தர்மாதர்ம ரூபமென்றும் சொல்லப்படும். (௪)

ஸ்வாபே விபாகக்ஷேத்ரி தத்ஸத்
ரூஷ்ட வாவயாஜ்ஜ்ருதே। சாயாயாம் வத்த
தேவதேஹ நாஹஸ்த்ரம் யமேதிவ ॥ ௫

அந்தக் கன்மமானது பிரளயத்திற்பரிணாமத்தை யடைகின்றது, சிருஷ்டிகாலத்திற் போகத்திற் குப யோகமாகிறது, சங்காரகாலத்தில் மாயையிற் சம்ஸ்காரரூபமாக விருக்கிறது, புசிக்காம லழிகின்றதில்லை.

இதி மாயாதிகாரணத்வ ப்ரவர்த்தகமநாதி
ஸத் । கர்மவ்யக்தம் ஸ்வவ்யக்தம் ப்ராயஶ்ச
த்ருஷ்டிஸ்ம்ருதம் ॥ ௬

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட கன்மமானது மாயை முதற் காலமீறான அத்வாவி லுண்டாகிய சரீராதிகளை யுண்டாக்குகிறதாயும் பிரவாகாநாதியாகவு மிருக்கும். இது சுகிர்தமாயிருந்தபோதிலும் ரோதகமாகவே யாகும், ஏனெனில்? கன்ம மிருக்கும்போது முத்தி யில்லையாதலால். (௬)

எட்டாவது கன்மவிசார ப்ரகரணம்
முற்றிற்று.

---

ஆ ஶ்லோகம்—௧௨௪.

சிவமயம்

## ௬—வது, மாயா ப்ரகரணம்.

---

மயோத்திஷ்டஸ்ய வாச்யோ(அ)த்ர பாஶஸ்ய
லக்ஷணம் । கத்யதே ஹ்யநிர்வாணஸ்ய கிம்
வித்யாத்தஸ்யா விஶேஷத: ॥ க

இனி, உத்தேச சூத்ரத்திற் சொல்லப்பட்ட மாயா பாசத்தின் லக்ஷணம், ப்ரமாணத்தாலும் யுக்தியாலும் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது. (க)

ததேகம் ஶிவம் பீஜம் ஜகதஶ்சித்ர ஶக்தி
ச । ஸஹகார்யதிகாராந்த ஸம்ரோதி
வ்யாப்யநஶ்வரம் ॥ உ

அம்மாயையானது ஒன்றாகவும் மயக்குவதாற் சிவமாகவும் பிரபஞ்சத்திற் குபாதானமாகவும் பலவேறுபட்ட சத்தியுள்ளதாகவும் சககாரிகளான கன்மங்களினதிகாரவரையி லாத்மாக்களை மறைப்பதாகவும் வியாபகமாகவும் நித்தியமாகவு மிருக்கும். (உ)

சில யுக்திகளாலும் மாயை யுண்டென்கிறார்.

கார்யாத்மகதயேதம் ஜகதுத்பத்திமத்ததா । ததேதோபாதானதோ வ்யக்தி
பவதி ஸூக்ஷ்மவிபூதா ॥ ௩

ஜகத்து உற்பத்தி யுள்ளதென்னும் யாதொரு ஏதுவினாலே கர்த்தா அநுமிக்கப்படுகிறாரோ அவ் வேதுவினாலேயே அதற்குபாதானமாகிய மாயையுமுண் டென்று சொல்லவேண்டும்; தந்துமுதலான வுபாதா ன காரணமன்னியில் படமுதலான காரியம் பிறவா தாதலால். (௩)

ஜடமேதந சேதஸ்யாத் கார்யஸ்யா
ப்யஜடத்மநா। ப்ராப்தோ ஹ்யகார்யஹேதோ
தோஷ: காரண நியமோத்பய: ॥ ௪

பின்னு மம்மாயையின் காரியங்களெல்லாம் ஜட ங்களாகையா லதனையும் ஜடமென்றே சொல்லல்வேண் டும். அவ்வாறு சொல்லாவிடிற் கார்யகாரண நியம பங்கமென்னும் பெருங்குற்றம் வரும். (௪)

யத்வ்ருத்த்யம்காயம் ஸ்வாதேஷு வ
ஸ்த்வதே விந:। ஸர்வாபேக்ஷா கோத
ஸ்ஸ்யாத் ஸர்வேஷாம் ஸர்வதோ
முகம் ॥ ௫

இம்மாயை பிரளயத்திலழியுமென்றால் மீட்டும் பிரபஞ்ச மெதிலிருந்துண்டாகும்; ஆதலால் நித்யமே. இது, அவ்யாபகமானாற் சர்வதோமுகமாகக் காரிய மெங்குமுண்டாகக் கூடாதாகையால், இதை வியாபக மாகவும் அவச்ய மொப்புக்கொள்ளல்வேண்டும். (௫)

யத³நேகம் விசித்ரம் தத்³ த்³ருஷ்டம் ஸோத்பத்தி ய
த்³கடம் । ந தத³வ்யக்தம் த்³ருஷ்டம் ஸா ஜக்³ருஹ்ய
வம்ஸம்ப்⁴ருதாம் ॥ ௬

ஜடமாயு மநேகமாயு மிருப்பதெல்லா முற்பத்தியு ள்ளதாகக் கண்டிருக்கிறபடியால் இம்மாயைக் குற்பத்தி யில்லாதபடியால் இதை யொன்றென் றொப்புக் கொள்ளவேண்டும். அநேகமாகிற் பரமகாரண மாக மாட்டாது. (௬)

சங்கை.

வடஸந்தா நணாத்³ருஷ்ட ஸ்ஸமுத்கே
நேகதஃ ॥ ௬ ௨

உபாதானகாரணமான அநேக தந்துக்களி லிருந்து ஒருபட முண்டாகக் காண்கிறபடியால் இவ்வாறே சர்வகாரியமுமநேகோபாதானத்திலிருந் துண்டாகிறது. ஆதலால் மாயை அநேகமே யென்னில் ()

உத்தரம்.

தத³வ்யநேக மேகஸ்மா தே³வ பீ³ஜாஸ்
வ ஜாயதே ॥ ௭

அவ்வா றநேகமான தந்துமுதலானவும் ஒன்றுகியபஞ்சுமுதலான வுபாதானத்திலிருந் துண்டாகின்றதாகையால், ஒன்றாகிய பரமகாரணமான மாயையிலி

ருந்து சர்வப்பிரபஞ்சமு முண்டாகிறதென்பதற்கு யாதொரு குற்றமுமில்லை. (எ)

யேஷாம் விஸர்ஜகாஸேதோ ஷவிஷவ்ய
வஜாயதே । தேஷாம் யத்ரேந ஸிம்ஹே
ந ஜலம்கிம்நா நத்ரீயதே ॥ ௮

சிலர் சேதனனை ஆத்மாவிலிருந்தே அசேதனமாகிய பிரபஞ்ச முண்டாகிறதென்கிறார்கள். அவ்வாறிருந்த காரணத்திருந்து விருத்தகாரிய முண்டாகின் ஜலத்திலிருந்து புகையுண்டானதென்று புகையைக்கொண்டு ஜலத்தை அவர்கள் அநுமிக்கலாம்; ஏனநுமிக்கவில்லை. (அ)

ஸ்ருஷ்டாவபி ஜகதேஷாம் காரணம் ப
ரமாணவ꞉। தேஷாம் பத்ரேஷ்டாதிதாஸே
தோ ஜ்ஞாநாதேவஜ்ஞாநஸம்ருக்ஷ்தா ॥ ௯

இன்னுஞ்சில தார்க்கிகர் முதலானவர்கள் ப்ருதிவியாதி பூதம் வரையிற் பிரபஞ்சமென்றும் பரமாணுக்களே பரமகாரண மென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள்; அவர்கள் திரவ்யாதி ஷட்பதார்த்த ஞானம் அல்லது ஷோடசபதார்த்த ஞானத்தால் மோக்ஷமென்கிறார்களென்று முன்சொல்லிய வேதுவினலேயே அவர்களின் ஞானஸூக்ஷ்மம் தெரியப்படுகிறதல்லவா.

பரமாணுக்கள் அசேதனமா யநேகங்களாகையால் அநித்யமாகும்; பரமகாரண மாகமாட்டாது. மாயையே காரணமென்பது கருத்து. (௯)

ஶரீராதே³꞉ ஶரீராத்³யைர் யதி³ தஜ்ஜநிவீக்ஷணாத்
ப்ராக்காரணாந்தரா நிர்வித்⁴வம்ஸோ ந ஸம்ப⁴வே
ஜ்ஜந்தோ꞉ ஸ்ருஷ்டாவபேக்ஷக꞉ ॥ ௰

பிரத்யக்ஷமாகத் தாய்தந்தைகளின் சரீராதிகளைப் போற் புத்ராதிகளின் சரீராதிக ளுண்டாகக் காண்கையால் தேகாதிக்குக் காரணம் மாத்ரு பித்ரு தேகாதியே, மாயையென்ப தொன்று வேண்டுவ தில்லையென்னில்? சர்வசங்காரமானபின் சிருஷ்டியாதி காலத்திற் தேகாதிக்குக் காரணமாக வெந்தச் சரீராதி யிருந்தது. ஏககாலத்திற் சர்வசங்கார மில்லை தனித்தனியே சங்காரமாகிய மகாப்பிரளயம் பொய்யாகும்போது சர்வஞ்ஞன னீஸ்வரன் பொய்யனாகவேண்டி வரும்; ஆகையா லப்படிச் சொல்லப்படாது. (௰)

ஸகலே ஶக்தியோகே³꞉ ப்ரதீகோ
யஸ்ய யத்ர கு³ண꞉ । ஸ தஸ்ய ஸர்வத꞉ கே
ந ஜாட²ரே நாபி வாயுதே ॥ ௧௧

அதெவ்வாறெனில்; ஓர் வஸ்துவினது ஒரு தருமம் ஓரிடத்தி லறியப்படுமாயின் அதற் கந்தத் தரும மெவ்விடத்திலு முண்டாகு மென்பதற்குத்

தடையென்ன ; அக்நி முதலானவற்றிற்கு ஓரிடத்திற் காணப்பட்ட புகையும் பிரகாசமு மெங்கு முண்டா யிருக்கிறதல்லவா. (கக)

அதுபோல்

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾
𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇
𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌨𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 ॥ கஉ

சர்வப்பிராணி சரீராதிகட்கும் தனித்தனியே அவாந்தர மரணாதிகள் கண்டிருப்பதாற் சர்வ சங்கார மாகுங்காலமு மாகமாதிகளா லறியப்படும். (கஉ)

𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾
𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 । 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾
𑌣𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ கங

இவ்வாறு கூறிய யுக்தி யுபபத்திகளால் நிச்சயிக்கப்பட்ட மாயையென்னு முபாதானகாரணத்தை யாதாரமாகக்கொண்ட சர்வகாரியங்களும் சங்காரத்திற் சத்திருபங்களா யதிலடங்கி யிருக்கின்றன. சிருஷ்டிகாலத்தில் தநுகரணாதியானவை தத்தம் பிரயோசனஞ் சித்திக்கும் பொருட்டாக அம்மாயையிலிருந்து வியக்திரூபங்களாய் வியாபரிக்கின்றன. (கங)

சங்கை.

தந்த்வாதிகாரகாதாநம் படாஸஸ்ய
படார்த்திந: । ஸத்த்வகாரக ஶ்ரேயோவி
வ்யக்த்யைவேதி மதம் ஜகு: ॥ கங

ஸாஹ்யெ விஶேஷஸ்வத்த்வா வஸ்த்வ கா
ரக வஸ்த்வந: ॥ கச

படம் வேண்டியவன் படமில்லாவிடிற் தந்துமுத லிய கருவிகளைத் தேடுகிறான். படமுண்டானபின் தந்து வென்னும் பெயரேயில்லை. ஆகையாற் பிரபஞ்சம் அசத்தே! அசத்தான காரியத்தை யுண்டாக்குவதே காரகமாகிய வஸ்துவிற்குப் பிரயோசனமாகும். (கங-கச)

உத்தரம்.

உஜ்வாத்யதே ஸவஸ்துஸ்ஸ ஸவஸ்
ஸ்வஸ் விஹீஸ்விதம் । கரு

அவ்வா றில்லாதகாரிய மொன்றி லுண்டாகுமானல் எல்லாக் காரணங்களிலும் எல்லாக் காரியங்களையும் எல்லாரு முண்டாக்கவேண்டி வரும். (கரு)

ஜயாஶக்த்யம் யதஶக்த்யம் ப்ரபவ: கிந்தி
யாப்ருதி நவபஶ்யாதி தஜ்கிஞ்சி த்ஸக்திஶ்வே
ஜ விஜஸாயுதா ॥ கசா

அவ்வக் காரணங்களி லிருந்து அவ்வக்காரியங்களுண்டாகக் காண்கையால் எல்லாவற்றையு முண்டாக்க

முடியாதென்னில்? ஒரு காரணம் தன் காரியத்தை மாத்திரமுண்டாக்கவும் மற்றதை யுண்டாக்காம லிருக்கவும் நியாமகமொன்றுங் காணப்படவில்லை. அந்தக் காரியத்தைமாத்திர முண்டாக்க வந்தக் காரணத்திலோர் சக்தியிருக்கிறதென்னிற் காரியங்கள் காரணத்திற் சத்திருபமா யடங்கி யிருக்குமென்று நாம்சொல்லியதைச் சாதித்ததா யிருக்கிறது. (௧௬)

ஊ ந்யா காரகவ்யாத வ்யவஜ்த்யூநா
வவத்திதஃ। ஶ்ராதி ராஜாநீஸ்யூஶுவ்ய
வெதீ த்யவிதஜதழ ॥ ௧எ

இல்லாத காரியமுண்டாகுமென்னில்? மலடியின் பிள்ளையை யுண்டாக்கக் கருவிகளால் முடியாததாற் காரியங்கட்குக் கருவிகள் வேண்டுமென்னுஞ் சொல்லும் அவைகளைக் கொண்டுவருகையும் செய்கையும் ஒன்றுமில்லாமற்போய் ஜகத்தே யில்லாமற் போக வேண்டி வரும். (௧எ)

ஊயா ஸ்த்யாக வாதிகாஶக்தி நூகா
யூம் ஶக்திரவெகழ। தயொ விஶெஷ
ணம் வாஷ்யம் நெதஸ் வஶ்யாஜிகிஹ ॥

அவ்வக் காரணங்களி லவ்வக் காரியங்களுண்டாகும்படியோர் சத்தியிருக்கிறது. காரியமே சத்திருபமாக இருக்கவில்லை யென்னில்? இவ்வா றந்தச்

சத்திகட்கு விசேஷணஞ்சொல்லவேண்டும். அவ்வாறு சொல்வதில் ஒரு விசேஷத்தையுங் காணோம். (கஅ)

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌵
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 । 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌵𑌸𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ க௯

ஆகையாற் காரகமாகிய வஸ்துவினிடத்தில் அவ்வக் காரிய சத்தி நியாயமிகையா யிருக்கிறது. அது உண்டானுற் காரியமுண்டு. இல்லாவிடி லில்லையென்னும் அந்வய வியதிரேகங்களா லாவது லோகப் பிரசித்தியாலாவது அறியத்தக்கது. (க௯.)

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌜𑌨𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕 𑌸𑌾𑌮
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 । 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌗𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌟𑌾
𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌰𑍋𑌧𑌕𑌮𑍍 ॥ உ0
𑌵𑍇𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌤𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌟𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 । உ0௧

அந்தக் காரணத்திற் சத்திரூபமாக விருந்த காரியம் கருவிகளின் சகாயத்தால் வியக்தமாகப் பிரகாசிப்பதே யுற்பத்தியென்னப்படும். எவ்வாறென்னில்? காரணமான நூலின் ரூபமானது பட ரூபத்தை மறைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. தரீ வேமாதி கருவிகளா

ளதைப் போக்கிப் படரூபம் வியக்தமாகப் பிரகாசிக்கச்செய்யப்படுகிறது. அவ்வாறென் றறிக.(௨௦-௨௦௭)

யதா கடாதிம்ருஜ்ஜஸ்ய கடாதேஸ்து
வ்யக்திராஸத: । நாஸத: க்ரியதே வ்யக்தி: கலாதே ஶ்ருதியுக்திதஸ்ததா ॥ ௨௧௨

கடமுதலானதால் மறைக்கப்பட்ட படமுதலானது மறைப்பு நீக்கினமாத்திரத்திலெவ்வாறு பிரகாசிக்கிறதோ அவ்வாறே மாயையிற் சத்திருபமாய் மறைந்திருந்த கலாதி தத்துவமானது அநந்தேஸ்வர வியாபாரத்தால் மறைப்பு நீக்கி வியக்தமாகப் பிரகாசிக்கச் செய்யப்படுகிறது. இல்லாத தொருபோது முண்டாகாது.

ஒன்பதாவது, மாயா ப்ரகரணம்
முற்றிற்று.

---

ஆ ஶ்லோகம்-௧௫௩௨.

சிவமயம்.

## ௧௦—வது கலாதி ப்ரகரணம்.

---

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌲𑌾𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌗𑌨𑌿𑌯
𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 । 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌮𑌵𑌶𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑌾𑌜𑌾𑌤𑌾
𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧

மாயாதத்வத்திலிருந்து முதலிற் கலை நியதி காலம் புருடன் இந்நான்கும், கலையிலிந்து வித்தை ராகம் அவ்யக்தம் இம்மூன்றும், அவ்யக்தத்திலிருந்து முக்குணங்கள் அவற்றிலிருந்து புக்தி அதிலிருந்து ஆங்காரம் தைஜஸாங்காரத்திலிருந்து ஞானேந்திரியங்களும் மனமும், வைகாரிகத்திருந்து கன்மேந்திரியங்களும், பூதாதியிலிருந்து தன்மாத்திரைகளும் அவைகளிலிருந்து பூதங்களும் இவ்வாறு கிரமமாகத் தோற்றுகின்றன.

𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍𑌦𑍇𑌹𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌾
𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨

அசுத்தாத்துவாவி லதிகாரியான அநந்தேஸ்வரர் ஆத்மாக்கட்குத் தேகாதி சித்தி நிமித்தம் மாயாதத்வத்திலிருந்து நேரிடவும் கலாதிதத்வ வழியாகவும் எதை எந்தக் காரணத்திற்காக எவ்விதமாகக் கூட்டிவைக்கிறாரோ அது அவ்விதமாகவேயிப்போது சொல்லப்படுகிறது. (உ)

௩. கர்த்ருஶக்திரணோர்நித்யா விப்வீ சே-
ஶ்வரஶக்திவத் । தத்ஸம்வ்ருததயா தத்கார்யேஷு
நாலம் விநாநுக்ரஹாத் ॥ ௩

ஆத்மாவினது கர்த்ருசத்தியானது சிவசத்தியைப் போலவே நித்யமாயும் வியாபகமாயு மிருக்கின்றது. ஆனால் மலத்தினாலே மறைக்கப்பட்டிருப்பதாற் செய்ய வேண்டிய காரியங்களி லீஸ்வரானுக்கிரகமின்றி பிரவர்த்திக்கிற தில்லை. (௩)

ததநுக்ராஹகத்வேந கலாக்²யம் தே-
ஜஸம் ஹர: । மாயாம் விக்ஷோப்ய குருதே
ப்ரவ்ருத்த்யர்த்²யம் ஸம்ஹிதக் ॥ ௪

ஆகையா லாத்மானுக்கிரக நிமித்தம் அநந்தேஸ்வரர்முதற் பிரவிருத்திஹேதுவாய்ப் பிரகாசரூபமான கலையென்னும் தத்வத்தை மாயையை க்ஷோபித்துத் தோற்றுவிக்கிறார். (௪)

தேந ப்ரதீபகல்பேந தமோவ்ருதவிதே-
ரணோ: । ப்ரகாஶயத்யேகதேஶம் விதா-
யாந்தி க்ரியாம் ப்ரபு: ॥ ௫

தீபத்தை யொத்த வந்தக் கலையாலே அநந்தேஸ்வரர் மலத்தால் மறைக்கப்பட்ட சைதன்யமுள்ள வாத்மாவிற்குக் கன்மமான விருளை நீக்கி யேகதேசம் பிரகாசிக்கச் செய்கிறார். (௫)

கலோத்யேஷிதபோகாப்தி ஸம்வ்ருத்தே
நியதேர்வஶ: । நியமாந்நியதி
நியதிஸ்ஸா ஸ்வவ்ருத்திர்நியதேர்ஹ்யத: ॥ ௬

கலை என்னும் முதனிலைக்கு நீக்கலும் நியமித்தலும் அர்த்தமாகையால் அந்தக் கலையே இருளை நீக்கி நியதி ரூபமாய் போக நியமனத்தையுஞ் செய்யும், நியமிக்கும்போது நியதிதத்வமாகும், இதனால் நியதி தத்வமும் சொன்னதாயிற்று. (௬)

உத்தேஜிதக்ரியாஶக்தி ஸம்ஹத்யா
தத்வஸம்ஸ்திதம் । போக க்ரியாவிதௌ
ஜ்ஞாத்ருகர்த்ருத்வகாரகம் ॥ எ

இவ்வாறிந்தக் கலையுமாத்மாவும் பேதமற்றது போலொன்றாகச் சேர்ந்து போகக்கிரியைகளிற் கர்த்தாவாயுங் காரகமாயு மிருக்குமென்பர். (எ)

ஏவம் வ்யக்தக்ரியா ஶக்தி ர்த்ருஷ்டுர்த்ருக்ஷு
ரஸாத்மகம் । ஸஜதி த்ருஷ்டிஸாதனம்
தேஷாம் ஸ்வயம் த்ருஷ்ட்யேகஸாதனம் ॥ அ

இவ்வாறு வ்யக்தமான கிரியாசத்தியுள்ள வாத்மாவானவன் விஷய தரிசனத்திற்காகத்தானே கரண சத்தியில்லாதபடியால் ஞானத்திற் கீச்வரானுக்ரஹத்தை யபேக்ஷிக்கிறான். (அ)

ததர்த்தம் க்ஷோபயித்வைஷ: கலாமேவ
ஜநிதவாந் । தத்த்வம் வித்யாக்யமஸ்யேஶ: க
ரணம் பரமோத்தம: ॥ ௯

அவனிமித்தம் அநந்தேஸ்வரர் தத்வமுண்டாக்க யோக்யமான கலையை க்ஷோபிக்கச்செய்து ஆத்மாவிற்கு முக்ய கருவியான வித்தையென்னுந் தத்வத்தை ஸிருஷ்டித்தார். (௯)

தேந ப்ரகாஶரூபேண ஜ்ஞாநஶக்தி
ப்ரரோசிநா । ஸர்வகாரகநிஷ்பாத்யம்
வேத்தி விஷயம் பஶு ॥ ௧0

ஞானசத்தியைப் பிரகாசிக்கச் செய்யாநின்ற பிரகாசரூபமான அந்த வித்யாதத்வத்தாலே இந்திரியாதி சர்வகாரகங்களாலு மறியத்தகும் விஷயத்தை யாத்மா அறிகின்றான். (௧0)

ததபிவ்யக்தசைதந்யஶக்திராத்மா
விவாவஹித: । நைதி தஜ்ஜநகம் ராகம்
தஸ்யாஶேஷா ஸ்ருஜத் ப்ரபு: ॥ ௧௧

அவ் வித்யாதத்வத்தாலபிவியக்தமானசைதன்ய சத்தியுள்ள ஆத்மாவானவன் விஷயத்தையறிந்தபோதிலும் அபிலாஷையின்றி போகத்திற் பிரவர்த்திக்க மாட்டானாதலாற் பிரபுவாகிய வனந்தேஸ்வரர் அந்த

அபிலாஷையை யுண்டாக்கும் ராகதத்வத்தை யந்தக் கலாதத்வத்தி லிருந்தே யுண்டாக்கினர். (கக)

ஸ தேந ரஞ்ஜிதோ போக்3யம் வீ3வ 3
விஷயம் । ஆஸக்தோ பு4ஞ்ஜாநோ
விராக3 மியாத் க்வசித் ॥ க௨

அவ்விராகத்தா லபிலாஷைகொண்ட வாத்மாவானவன் அசுத்தமாயிருந்தபோதிலும் போக்யத்தை விரும்பிக்கொண்டு புசிக்கிறான். புசிக்கும்போது வைராக்ய மடைகிறதுமில்லை. (க௨)

இதி வ்ருத்த: கலாத்3யை: காயதா
ரவ்யை ஸ்தை வர்த்த: । போ4க3பூ4
மிஷு நாஸ்வஷ்டு போ4கா3ந் காலாநுவ
ர்த்திந: ॥ கங

இவ்வாறாத்மாவானவன் தேகங்களோடு கூடிய பூத தன்மாத்திரைகளை யாச்ரயமாகக் கொண்ட விந்திரியாதி கருவிகளுடன்கூடி போகத்திற் பிரவர்த்தித்தபோதிலும் போகபூமிகளிற் போகங்கள் காலத்தை யநுசரித்திருக்கின்றபடியால் காலமின்றி போகங்களைப் புசிக்கிறதில்லை. (கங)

த்ருஷ்ட்யாதி3 ப்ரத்யயஸ்யா த்3ய: கா
லோ 'யா ஸம்ப4வ: । கலய ந்நாஸ
தா நியத்யா நியதம் வஸ்து " கச

நொடி லக்ஷணம் நாழிகை என்பது முதலான விவ கார ஞானத்திற்கு நிமித்தமான காலமென்னு மோர் தத்வம் மாயையிலிருந் துண்டாய் நியதிதத்வத்தாலே தானுதித்தகாலந் துவக்கிச் சங்காரகாலம் வரையில் நியமித் தடக்கப்பட்ட பசுவாகிய வாத்மாவைப் போ க்த்திற் பிரவர்த்திக்கச் செய்கையால் காலமென்னும் பெயர் பெற்றிருக்கிறது. (கச)

சங்கை.

ஸஸாயநஸ்ய ஹொமஸ்ய கூ²தஞ
தயாஜமர்: । கெவி நியாகெஂகூ² யடிநு
உத்ரிவ்யதெ ॥ கரு

போக்தாவான வாத்மாவிற்கு அவஸ்யமான போகமும் அதன் சாமக்கிரியையும் கன்மாதீன மாத லாற் கன்மமென்ப தவச்யம் வேண்டியிருப்பதா லது வே போக்யமனத்தையுஞ் செய்யட்டுமே, அதற்காக நியதியென்னு மதிகமாக வேறொரு தத்துவ மொப் புக்கொள்வானே னென்கிறார்கள். (கரு)

உத்தரம்.

ஹொமொக்ய ஸ்வ தகா நாஂ
ஸொவிகூ² நிபநூ: । கூமெ²வாஸ
மரீராதி தஸ்வ வோக்கு ॥ கசு

அப்போது சகல தத்வங்களும் போகத்திற் குப யோகப்படுவது கன்மாதீனமே யாதலாற் கன்மமொன்

தே போதும். மற்றவையொன்றும் வேண்டாம்; அவ்வாருகிற் சரீரேந்திரியாதிகளெல்லாம் வியர்த்தமாக வேண்டிவரும். (கசு)

[illegible]
[illegible]
[illegible] கஎ

சரீராதிகளை யபேக்ஷித்தே யந்தக் கன்மமானது புருஷார்த்தத்தைச் சாதிக்குமென்னில்? அப்போது நியதியையு மவச்ய மபேக்ஷிக்கும் நியதியே கன்ம நியாமகமா யிருக்கவேண்டும். (கஎ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]

புருடனென்னும் ஞானத்திற்கு நிமித்தமாகிய புருஷதத்துவமானது அம் மாயையிலிருந்தே யுண்டாயிற்று. அது பிரதான முதலான தத்வங்களை யெல்லாம் வியாபித்துக்கொண்டு புவனமார்க்கத்தில் வாமதேவாதி ருத்ரர்களுக் கிடமாகவிருக்கும். (கஅ)

[illegible]
[illegible]
[illegible] கக

புருடதத்வ முண்டான பின்பு தன்மாத்ரையைந்து, மகத்து அகங்கார மிரண்டு, இவ்வேழிற்கு

மாதாரமான குண தத்வத்திற் குபாதான காரணமா கிய அவ்யக்த தத்வத்தை கலாதத்வத்திலிருந் துண் டாக்கினர். (௧௯)

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍁
𑌣𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾
𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 । ௨௦

அவ் வவ்யக்தத்திலிருந்து புத்திக் குபாதான காரணமாகிய சத்வம் ரஜசு தமசு என்னும் முக்குண ரூபமான குணதத்வத்தை யுண்டாக்கினர். அம் முக் குணங்களின் செய்கை பிரகாசம் பிரவிர்த்தி நியமம் என்பவை பிரசித்தங்களே. (௨௦)

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌹
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 । 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌕𑌕𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍇𑌤𑍇
𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾 । ௨௧

குணங்கள் மூன்றாயிருந்தபோதிலும் அவை பிரி யாமலிருப்பதால் குணதத்வமொன்றே! ஆனுற் சாத் விக ராஜஸ தாமஸம்என்று குணங்களைத் தனித்தனி யாகச் சொல்வது அவ்வக் குணங்களின் செய்கை மிகு தியாலெனவறிக. (௨௧)

𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌜𑌡𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑍇
𑌤𑌨𑌮𑍍 । 𑌯𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿
𑌵𑍈𑌵𑍇𑌕𑌾𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌃 ॥ ௨௨

முக் குணங்களால் வியாபிக்கப்படாமலும் கலந்த ஒரு குணமாவதில்லாமலும் யாதொரு ஜடபதார்த்த மூ மிவ்வுலகத்தி லில்லை. (உஉ)

𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰
𑌤𑍍𑌯𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 । 𑌪𑌰 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑌨𑍋 𑌹𑍋
𑌧𑍀𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 ॥ உ௩

அந்தக் குணதத்வத்திலிருந்து மேற்சொல்லும் பாவப் பிரத்யயங்களைக் குறியாகக்கொண்ட புத்திதத்வத்தை யுண்டாக்கினர். அந்தப் புத்தி தத்வமானது மேற்சொல்லும் விஷயங்களோடுகூடி ஆத்மாவிற்கு நேரிட போக்யமாகும். (உ௩)

𑌭𑌾𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌯𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈
𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌃 । 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌵𑍈𑌪𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇
𑌨𑍈𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌗𑌸𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌃 ॥ உ௪

பாவங்களாவன? புத்தியின் குணங்கள். அவை யாவன? தருமம் ஞானம் வைராக்யம் ஐஸ்வரியம் இந்நான்கும் சாத்விகங்கள். அதருமம் அஞ்ஞானம் அனைஸ்வரியம் இம்மூன்றும் தாமசங்கள். அவைராக்கியம் இவ்வொன்றும் ராஜசம் ஆ—அ. (உ௪)

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌟𑍌
𑌨𑌵𑌵𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 । 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌜𑍍𑌚 𑌵𑌿
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾𑌰𑍇𑌣 ॥

ப்ரத்யயங்களாவன? அந்தத் தருமாதிகளா லுண்டான சித்தி முதலானவை தனித்தனி வர்க்கமாக-அ-சு-உ-அ-ரு-ஆ-ருO-விதமாக ப்ரசித்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. (உரு)

பாவாதிகட்கு லக்ஷணம் வருமாறு:—

ஸாம்ஸித்திகா வைநயிகா: ப்ராக்ருதா
ஸ்யு: ஸவஜந்மந: ॥ உருஎ

இந்தப் பாவங்கள் சம்சாரியான வாத்மாவிற்குச் சாம்சித்திகங்கள் வைனயிகங்கள் பிராகிருதங்கள் என மூன்றுவிதமா யிருக்கும். (உருஎ)

அவையாவன:—

விஶிஷ்டபூர்த்த ஸம்ஸ்கார ஸம்ஶுத்தித
சேதஸாம் । குணஸ்ஸாம்ஸித்திகோ ஹ்யாதி
தேஹாவாப்தேபி பூர்வவத் ॥ உசுஎ

சிறந்த கோயில் குள முதலானவை செய்வித்த தருமவாசனையால் நின்மலமான சித்தமுள்ளவர்கட்கு தேகநீங்கினபின்பும் முன்போலவே பிராகாசிக்கும் குணம் சாம்சித்திக மென்னப்படும். (உசுஎ)

ஜ்ஞாநாச்சாஸ்த்ர குரோஸ்ஸாத்யா ஸா
திவைநயிகோ குண: । ஸஹஜஸ்ஸோ
வைநயிகோ தேஹாவாப்த்யாநுஷங்கத: ॥

லோகத்தார் புத்தியாலும் குருமுகத்தாலும் சாஸ்திரத்தாலும் பிரகாசிக்குங்குணம் வைநயிகமெனப் படும். அது, மனோ வாக்குக் காயங்களின் வியாபாரங்களால் வருவது. (உஎ)

ப்ராக்ருதோ தேஹஸம்போகே வ்ருத்த:
ஸ்வப்நாதிவோதயவத் ।        உஅ

ஸ்வப்பன முதலானவற்றைப்போல் தேகமிருக்கும்போது மாத்திரம் தோற்றிக்கொண்டு அப்பால் தோற்றும லிருக்குங்குணம் பிராகிருத மென்னப்படும். (உஅ)

அவைகளின் பயன் வருமாறு:—

ஸஸ்வர்காமுக்தி: ப்ராக்ருதலயாவிகா
தஸ்ய யோநிஸ்திர்யகாதி விபர்யய ப்ராப்திவ
ந்த । ஸுவிவேஷ்யஸ்தா வைநய ப்ரா
க்ருதேஷு ஸம்வத்ஸ்ய ஸம்விபாக:
க்ரமேண ॥        உகூ

வைநயிகப் பிராகிருத தருமாதி குணங்களால் வரும் பயன்களாவன? தருமத்தால் ஸ்வர்க்கமும் ஞானத்தால் முத்தியும் வைராக்யத்தாற் பிரகிருதி லயமும் ஐஸ்வரியத்தால் தடையில்லாமையும் அதருமத்தால் திரியக்கு முதலான யோநிப்பிராப்தியும் அஞ்

ஞானத்தால் நரகமும் அவைராக்யத்தால் பந்தமும் அநைஸ்வரியத்தால் தடையு முண்டாகின்றன. (உசு)

वश्याकर्षं तत्त्वसंविज्ज्ञानयोगो
भोगानिच्छा विघ्नसंव्यपायः । भो
गासक्तिर्न्यक्कृतिर्देहप्राप्तिर्विघ्नप्रा
प्तिर्धर्मेषु सांसिद्धिकेषु ॥ ३०

சாம்சித்திக தருமாதி குணங்களால் வரும் பயன்களாவன? தருமத்தால் தேவதா வசிகரணமும் ஞானத்தால் அவ் விஷயஞானயோகமும் வைராக்யத்தால் போகத்தி லிச்சையில்லாமையும் ஐஸ்வரியத்தால் விக்நங்களின் நீக்கமும் அதருமத்தால் போகத்தி லிச்சையும் அஞ்ஞானத்தால் தாழ்வும் அவைராக்யத்தால் தேகப் பிராப்தியும் அநைஸ்வரியத்தால் விக்நமு முண்டாகின்றன. ( 0)

பத்தாவது,

கலாதி (காரிய நிருபண) ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

---

ஆஸ்லோகம்—கஅ௰௨.

உ

சிவமயம்.

## கக—வது, பிரத்யயாதி ப்ரகரணம்.

𑌅𑌥 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋
𑌰𑍋𑌹𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌶𑌃 ॥ ௧

இனி, சித்தி துஷ்டி அசக்தி விபர்யயம் என்று நான்கு பிரத்யய வர்க்கங்களையும் முன் சுருக்கமாகத் தொகையாகக் கூறியபடியால் நன்ருகத் தெரியும் பொருட்டு விரிவாய் அவைகளின் பொதுவிலக்கணஞ் சிறிது சொல்லப்படுகிறது. (க)

𑌪𑍁𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾 । 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯𑍈
𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌧𑍀𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌃 ॥ உ

புருடன் அவ்யக்தம் வியக்தம் இவைகளின் விஷயமாகத் தோற்றும் புத்தியானது, சித்தியென் றிவ்விடத்திற் சொல்லப்படும். தான் பயன்பெருமலிருக்கையிலும்; பெற்றதாக ஆத்மாவிற்குத் தோற்றும் புத்தி துஷ்டியென்னப்படும். (உ)

𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰
𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰
𑌧𑍀𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ ௩

அந்தக்கரண பஹிஷ்கரணங்க ளெல்லாவிடில் விஷயமிருக்கையிலுங் கண்டறியாமை அசக்தி யென்னப்படும். சிறிது பொதுவான தருமத்தைக்கொண்டு வேறொன்றை வேறொன்றாக அறிவது விபர்யயமென்னப்படும். (௧)

ப்ரகாஶகதயா ஸித்தி வ்யக்தாதே ஸத்த்வ
ஸம்பவா । ப்ரகாஶார்த்தப்ரவ்ருத்தத்வா த்ர
ஜோம்ஶ ப்ரஸவாவிவ ॥ ச

அவற்றுள் சித்தியானது வியக்த முதலானவற்றைப் பிரகாசிப்பிக்கையால் பிரகாசமான சத்வ ரூபமாகவும் பிரகாசார்த்தத்தில் பிரவர்த்திக்கிறபடியால் பிரவர்த்தி ரூபமான ரஜோம்சமாகவு மிருக்கும். (௨)

துஷ்டிர்மித்யா ஸுகத்வாத் தமோ
குண நிபந்தநா । ஸுகரூபதயா
ப்ருஷ்டு ஸாத்விக்யபி வ்யவஸீயதே ॥ ரு

துஷ்டியென்பது பொய்யாகையால் தாமசமாகவும் சுகரூபமாகத் தோற்றுவதால் சாத்விகமாகவுமெண்ணப்படும். (௩)

அஶக்திரவ்ருத்தத்வாத் தாமஸீ து:க
ஸம்பவா । ராஜஸ்யபி குணோத்ருஷ்ட:
காயேஷு காரணஸம்ஶ்ரய: ॥ சு

அசத்தி யென்பது விஷயப் பிரவர்த்தி யில்லாமையால் தாமசமாகவும், துக்கமாவதால் ராஜஸமாகவும்

சொல்லப்படும். காரணத்தின் குணங் காரியத்தில் தோற்றுமாதலால் ராஜசின் குணமாகிய துக்கம் அசக்தியில் தோற்றுவதால் ராஜசமென்றுஞ் சொல்ல வேண்டும். (௬)

விபர்யயஸ்தமோயோநி ர்மித்யாஜ்ஞா-
மதயா ஸச । ஸாத்த்விகோ ஸ்வாஹா
ஸாத்த்வ ஸத்த்வாத்மகேதி விநிஶ்சித:॥ ௭

விபர்யயமென்பது பொய்யுருவமாகையால் தாமசமென்னப்படும். பின்னும் பொருப்பட பிரகாச ரூபமாகையாற் சாத்விகமென்று நிச்சயிக்கப்படும். (௭)

இதிபாவப்ரகாஶோயம் பாவப்ரத்ய
ய லக்ஷண: । போத இத்யுச்யதே
போத வ்ருத்திஹேது தயாவபோத:॥ ௮

இந்தப் பிரகாரஞ் சொல்லப்பட்ட பாவப் பிரத்யய ரூபமான புத்தியின் பிரகாசமானது சம்சாரியான வாத்மாவிற்கு அறிவுதோற்று மிடமாகையாற் போத மென்று சொல்லப்படும். (௮)

காபிலமதத்தை யனுசரித்துச் சங்கை.

போதேபுத்தௌ நிமித்தத்வே வித்யாத
த்வம் நிரர்த்தகம் । ராகோபி ஸத்த்வவை
ராக்ய ஸம்யோக: ஸம்ரோதிகம் ॥ ௯

சொல்லிய வழியாய்ப் புத்தியே போதத்திற்கு நிமித்தமாகுமேயாகில் அப்போது வித்யாதத்வமும்

போதநிமித்தமாதலா லது மிகையாகவேண்டும். பின்னும் புத்தியின் தருமமாகிய அவைராக்யமென்னும் பாவமே அபிலாஷையைத் தரும்போது கலாதத்வத்தினுதித்த ராகதத்வ மென்ன செய்யவேண்டும். (௯)

இதற்குத்தரம்.

வ்யஞ்ஜகாத்³ ஸத்வாதே³ வ்யஞ்ஜகம் யதி³
வாத்³யதே | இந்த்³ரியாதே³வாத்³யே ஸத்வாதே³
ஸதியோ வ்யஞ்ஜ்யகா || ௧௦

போத வியஞ்சகமாகிய புத்திதத்வத்தால் வித்யாதத்வம் வியர்த்தமென்று சொல்லில்? அப்போதுன்மதத்திலும் மனதோடுகூடிய இந்திரியங்களாலேயே போதமுண்டாகும்போது புத்தி வியர்த்தமாகவேண்டும். ஒரு காரியத்துக்கு வியஞ்சகங்களான பதார்த்தங்களில் ஒன்றுலொன்றை வேண்டாமென்னில்? எங்குமிப்படி வருமாதலால். (௧௦)

கெசிதே³வம் ப்³ருவதே கேசித் காரண
த்வ விவக்ஷயா | ஸோபிதெதெவ இந்த்³ரிய
தெஷு: ஸதெரெந காரகஸ் ஸ்ம்ருத: ||

சிலர் புத்தியை வியஞ்சக மென்னுமல் காரணமென்று சொல்லி வித்தையும் போதகாரணமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கையால் புத்தியாகிய காரணத்தால் வித்தையாகிய காரணம் வியர்த்தமாகு மென்கிருர்கள்.

அந்தப் பக்ஷத்திலும் இந்திரியங்களாகிய காரணங்களாற் போதமுண்டாகும்போது மனதாகிய காரண மென்னத்திற்கென்னு மாக்ஷேப மிப்படியே வரும்.

ஆகையாற் சுரோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்களிருக்கையிலும் மனதும் வேண்டியிருப்பதுபோல் புத்தி தத்வ மிருக்கையிலும் வித்தியாதத்வமும் வேண்டுமென்பதற்கு யாதொரு குற்றமு மில்லை. (கக)

சுலெயெக விநியொமிகெகூ ஊகெ்ரூக
ஊதிரிவ்ருதெ। ஶ்ரொத்ரு ஜ்ரூகூாணிவாஜா
ஜி கலெகொஷிணாத்ரூ ஊஷூஊ நஊ॥ கஉ

மேலும் ஒரு காரிய விஷயத்தி லிரண்டுவஸ் துபயோகப்படும்போது ரூன்று மிகையென்று சொல்லில்? அப்போது புருடனுக்கு போக்யார்த்தத்தைச் சாதிக்கும் விஷயத்தில் காது கண் கை கால் இவை முதலானவை வெவ்வேறு அர்த்தத்தைச் சாதிக்கிறதாகவேண்டி வரும். சப்தாதி விஷயம் வெவ்வேறுதானே யெனில்? அவைகளாற் புருஷனுக்கு வரும்போக மொன்றுகையாலென்றது. (கஉ)

நலெவெகூ விநியொமிகூம் விஜ்ரூாவஊ
வெ்ரூாஃ கூயஞுந। விநியொமா ஞூஆரா
நஜஊஷூா லெநகூஊாய்ரூகா॥ கங

மேறு மவ்வா றிந்த வித்தை புத்தி தத்வங்கள்

ஒரு விஷயத்தி லுபயோகிக்கவில்லை. அதற்கு வெவ்வே றுபயோக மிருக்கும்போது அநேக சாதனங்களால் ஒரு காரியஞ் சாதிப்பதில் குற்றமில்லை. (௧௩)

அஃதெங்ஙனமென்னில்;—

வித்³யா வ்யக்தாணுசிச்ச²க்திநுந்நாக்ஷ
கோ³சராக³தாம் । ஸ்வீக்ருத்ய வஸ்து
ப⁴ர்த்ருஸ்ய கரணஸ்யேதி கர்மதா ॥ ௧௪
ம்ருகே³ந்த்³ரே ௧௪ ஸ௨

அணுவினது சிற்சத்தியை வியக்தமாக்குவதே வித்தையின் காரியம், பின்பு பிரேரிக்கப்பட்ட இந்திரிய விஷயங்களைத் தனதாக்கிக்கொண்டு புத்தியானது புருஷனோடு கூடிய காரணமாகிய வித்தையாற் கிரகிக்கப்படுகின்றது? ஆகையால் வித்தையைவிட புத்தி வேறேயாகவேண்டும். (௧௪-௧௧ஸ௨)

இதுவரையிற் புத்திக்கும் வித்தைக்கும் பேதத்தைச் சாதித்து. இனி அவைராக்யமென்னும் புத்தி தருமத்திற்கும் ராகதத்வத்திற்கும் பேதஞ் சாதிக்கின்றார்.

ராகோ³ ந கு³ணஸம்ப³த்³த⁴க: । தத்த்வ
ஹோம்யஸ்ய பே⁴த³வா வீதராக³ஸ்ய தா
ஹத: ॥ ௧௫

அபிலாஷையை யுண்டாக்கும் ராகதத்வமானது புத்தி தருமமான அவைராக்ய மாகமாட்டாது, தன்மை வேறுபட்டிருப்பதால் அதாவது புஷ்பசந்தன

ஸ்திரீரூபமான போக்யமாயிருக்குகை அவைராக்யம். அதற்கு போஜகமா யபிலாஷையைக் கொடுப்பது ராக தத்வம். ஆகையால் அவைராக்யம் பாஹ்யவிஷயாகார மாயிருக்கிறது, ராகதத்வம் ஆந்தரமா யாத்மாவி லிருக்கிறது. அதுவுமிதுவென்னில் விஷயமிருக்கும் போது ராக மவச்ய மிருக்கவேண்டும். அப்போது வீத ராகனென்னும் ராகமில்லாத புருஷனே யில்லாமற் போகவேண்டிவரும்; ஆகையால் வேறே. (க௫)

ராகொத்ரு ஷவிராகெஷா யொந
வைஸாவிவிஷயஷயொ: । க௫௨

ஸ்ரக் சந்தனாதி விஷயங்களி லபிலாஷ ஹேதுவான ராகமென்பது புத்திதருமமான அவைராக்யமாகவும் பாஹ்ய விஷயமான சந்தனாதியாகவு மாகமாட்டாது. புத்தி தருமமானால் போக்யமாகும், விஷயாகாரமானால் பாஹ்யமாய் ராகமில்லாதவனே யில்லாமற் போகவேண்டிவரும்; ஆதலால். (க௫௩)

கூ8ூராஸூ வ்யாவகூ கூஜூ்யூ கூவீதெ
வீதாாூயகூ । க௬

ராகதத்வமேற்பட்டிருக்கையிலும் கன்மமானது போகாதி விசேஷத்திற்காக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதாயிருப்பதா லந்தக் கன்மமே அபிலாஷ ஹேதுவாகட்டுமே, ராக மேதிற்கென்னில்? (க௬)

கூ8ூணா: கெவலவெஸ்யாகூ நியதா
வெவ ... ஷெணூ । க௬௨

கன்மமானது தனித்தொரு காரியசாதக மாக மாட்டாதென்று நியதி தத்வஞ் சாதிக்கும்போதே சொல்லியாயிற்று. ஆகையாற் கன்மமானது தநுகரணாதிகளை வேறு வேறு விசித்ரமாக்க மாத்திரம்ஏதுவே யல்லது ராககாரியமான அபிலாஷையை யுண்டாக்க மாட்டாது. ஆகையா லபிலாஷ ஏதுவாக்க லாலன்யமான ராக தத்வ மவச்ய மொப்புக்கொள்ளவேண்டும் (கசூ௬)

ஆனால் ராகத்தைப்போல த்வேஷமும் வேறு தத்வ மாகட்டுமென்னில் அவ்வாறன்று. ராகத்தால் விரும்பப்பட்ட ஒரு வஸ்து தடைபட்டால் த்வேஷமுதலானவை யுண்டாவதால் த்வேஷமென்பது ராகத்தால் வந்த பிரவ்ருத்தி விசேஷமே,வேறு தத்வமல்ல; ராகமுந் த்வேஷமு மொன்றுக்கொன்று விரோதியாகையால் ஒரு புருடனிடத்திற் கூடியிருப்பது கூடாதென்னில்.

𑌦𑍋𑌷 𑌸𑌹𑌾𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯
𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌰𑌾𑌗𑌯𑍋𑌃 ॥ கஎ

ராகமுந் த்வேஷமு மோரேகாலத்தி லுண்டாகிறதில்லை யாதலால் ஓரிடத்தி லிருப்பது குற்றமில்லை.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃
𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌿𑌕𑍀 । 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁
𑌖𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌭𑍇𑌦𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌜𑌾𑌯
𑌤𑍇 ॥ கஅ

ஏனெனில்? எல்லோருக்கு மெப்போது முண்டாகும் விஷயப் பிரவர்த்தியெல்லாம் சுகமென்கிற புத்தியாலேயே யுண்டாகிறது. பிரவர்த்தித்தபின்பு காலகன்மாநுகுணமாகச் சுகமாவது துக்கமாவது மோகமாவது உண்டாகிறது. (௧௮)

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍋 𑌰𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌸 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑌜𑌃 । 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌪𑌗𑌮𑍇 𑌸 𑌪𑍁
𑌨𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍀𑌪𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௯

பிரவர்த்தித்த பின்பு த்வேஷ முண்டாகிறது. முன்னமே ராகமுண்டாயிருக்கிறது. துவேஷம்போனவுடனே மீட்டும் ராகமுண்டாகிறது. இவ்விரண்டிலெது வலியதோ வது தோற்றுகிறது. ஆகையாலோரிடத்திலிருப்பது குற்றமென்பது கூடாது. (௧௯)

இதுவரையிற் பிரசங்க சங்கதியால் ராகதத்வத்திற் குபபத்தி கூறி, இனிப் பிரகிருதமான ஆங்கார தத்வத்தைக் கூறுகின்றார்.

𑌅𑌥 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌾𑌯𑌵𑌃 ॥ ௨௦

புத்திதத்வத்திலிருந்து சேதனனுக்கு முயற்சியுண்டாகக் கருவியான ஆங்காரமென்னுந் தத்வமுண்டாகின்றது. அவ் வாங்கார தத்வத்தின் வியாபாரத்

தாற் சரீரத்தி லுண்டான பிராணாதி யைந்து வாயுக்களுமசைகின்றன. (உ0)

அந்தப் பிராணாதி வாயுக்களாவன?—

ப்ராணாபாநா உதயஸ்ஸக ஸமாநாவ்ய
ஸ்தேநவ்யஸ்தத: । வ்ருத்திம் தேஷாந்த்ர
ஊதே பாரத்வாஜ நிபோதயே ॥ உக

பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் சமானன் என்று வியாபார பேதங்களால் ஐந்துவிதமாகின்றது. அந்த வியாபாரத்தைச் சிறிது சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன்; கேளும் பாரத்வாஜ மஹாருஷியே! உக

வ்ருத்தி: ப்ராணயநம் நாஸ யத்ஜீவநஸ்
வ்யதே । யத்தது புத்தி ஸ்திதி:வர்ம் ஸாம் ஸ
ஸத்ய ப்ரவர்த்தநாத் ॥ உஉ
தஸ்மாத்வத் ஸ்வவ்யதே ப்ராண: ப்ரா
ணோவா ப்ராணயோகத: । வித்யாகி
வாஹிகேஷ்வக்ஷ ப்ராணஸம்ஜ்ஞ: ஸமாஸத: ॥

அவற்றுள் பிராணவாயுவின் வியாபாரமாவது, இருதயத்திலிருக்கும் வாயுவை வெளியில் துவாதசாந்தம் வரையிற் கொண்டுபோகுதல் ஜீவித்தல் புருடன் ஆலோசிக்கும்போது குருடுபோல புத்தி தேடுதல் சரீர பலம் சைதன்யத்திலும் கலாதி க்ஷித்யந்த தத்வ சரீரத்திலும் பலரூப சத்தியிலும் சூரியகலை சந்திர

கலைகளிலும் வர்த்திப்பித்தல். இவை பிராணவாயுவின் வியாபாரம். (௨௨-௨௩)

ததா(அ)வநயநம் ஹாரஸ்ய பீதவிண்மூத்ர
ரேதஸாம் । ஏவமபாநஸம்ஜ்ஞேநேர்
யதே தத்த்வதர்ஶிபி: ॥ ௨௪

புசித்ததினுடையவும் குடித்ததினுடையவும் விகாரமாகிய விஷ்டை மூத்திரம் சுக்லம் இவைகளைக் கீழே தள்ளுதல் அபான வாயுவின் வியாபாரம். (௨௪)

ஸஞ்சரேதா(அ)ந்நபாநஸ்ய ஸம்ஸ்கேந
ஸமாநேந । ஏவம்நுஸாரேண உத்ய
தோ வ்யாநோ விநமநாத்மக: ॥ ௨௫

அன்னபானங்களை நான்குபக்கத்திலும் சரிப்படுத்தல் சமான வாயுவின் வியாபாரம். சரீரத்தைச் சந்திகளில் வணங்கும்படிச் செய்தல் வ்யான வாயுவின் வியாபாரம். (௨௫)

விவக்ஷாயத்ந ப்ரயத்நேந கோஷ்ட
வ்யோமகரணாஶ்ரயை: । வாகிந்த்ரிய ஸ
ஹாயேந க்ரியதே யேந வர்ணாத்மா ॥ ௨௬
ஸமுதாந ஶரீரேஷு ஸ்தாநம் யஸ்ய

ஸ்ய யாரணெ । ஜயம் ஷமம் வாவ்யெஶ
ஷம் வத்யா ஸூநாக ரெஸிதழ ॥ உஎ

ஹ்ருதயாகாசத்தி லுண்டாகிய வோசையை வச னிக்கவேண்டுமென்னு முயற்சியை முன்னிட்டு வாக்கு இந்திரியத்தோடு கூடி அக்ஷரரூபமாகச் செய்தல் உதான வாயுவின் வியாபாரம்.

இந்தப் பிராணாதி வாயுக்களின் ஸ்தானமும் தாரணத்தில் இவைகளின் ஜயமும் பயனும் மற்றுஞ் சொல்லவேண்டிய விசேஷமும் வேறுபாகத்தில் யோகபாதத்திற் சிவனாலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(உசு—உஎ)

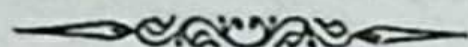
பதினோராவது, பிரத்தியயாதி ப்ரகரணம்
முற்றிற்று.

---

ஆ ஶ்லோகம்·உகஉஉ.

சிவமயம்.

## கஉ-வது இந்த்ரியாதி ப்ரகரணம்.



அத ஶேஷாணாம் விஸ்ருஷ்ட்யர்த்தம் ஸ்கந்தா
ந ஸ்யாத பவஸஃ । த்ரீந்நிஶ்சிகாய ஸ
த்வாதி ஹர்யதிஷ்டாநீ ஶஶக்திதஃ ॥ க

இனி இந்திரிய தன்மாத்திரை முதலானவற்றை யுண்டாக்கும்பொருட்டு மாயா கர்ப்பாதி காரிகளான அனந்தாதி யீசர்களை யதிஷ்டித்த பதியானவர்; சத்வாதி முக்குணங்கள் மிகுந்த இவ் வாங்காரத்தின் முக்கூட்டங்கள் யிதிலிருந்தே பிரித் தேற்படுத்தினர்.

அவை யாவை யெனின்?—

தைஜஸோ வைக்ருதோ யோ
ந்யோ பூதாதி ரிதிவிஸ்ருதஃ । தை
ஜஸாச் ச்ரோத்ரகாதேவா ஸாத்த்ரேப்யோ ஹர்
தவஞ்சகம் ॥ உ

தைஜஸம் வைகாரிகம் பூதாதி என மூன்று கணங்கள். அவற்றிலிருந்து ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய தன்மாத்திரைகளுண்டாயின. தன்மாத்திரைகளி லிருந்து ஐந்து பூதங்களு முண்டாயின. (௨)

ஶ்ரோத்ரம் த்வக்சக்ஷுஷீ ஜிஹ்வா நா
ஸா சேதி ஜ்ஞாநஸம்ஜ்ஞகா: । ப்ரகாஶாத்மதயா ஸத்த்
வா தைஜஸாஸ்ஸாத்த்விகா: ॥ ௩

ஶ்ரோத்ரம் த்வக்கு நேத்ரம் ஜிஹ்வை நாசிகை இவ்வைந்து ஞானேந்திரியங்களும் மனதும் பிரகாச ரூபமாகையாற் சாத்விகங்கள். இவற்றிற்குக் காரணமாகிய அஹங்காரமுஞ் சாத்விகமே! அதற்குத் தைஜஸமென்று பெயர். (௩.)

வாணீபாணீ பாதபாயூ உபஸ்
தேதி ரஜோத்பவா:। கர்ம்மேந்த்ரியா ஹ்ருஜோ
ஹ்யுபாதானோ வைகாரிகோ த்ரய: ॥ ௪

வாக்கு பாணி பாதம் பாயு உபஸ்தம் இவ்வைந்து கன்மேந்திரியங்களும் செய்கையுள்ளவைகளாகையால் ராஜஸங்கள். இவற்றிற்குக் காரணமாகிய அஹங்காரமும் ராஜஸமே! அதற்கு வைகாரிகமென்று பெயர். (௪)

ஶப்த: ஸ்பர்ஶஶ்ச ரூபஞ்ச ரஸோ கந்தஶ்ச
பஞ்சம: । குணா விஶிஷ்டாஸ்தந்மாத்ரா
ஸ்தந்மாத்ரா வடயோஜிதா: ॥ ௫

ப்ரகாஶ கர்ம்ம ஜாட்ய வைலக்ஷண்யா
த்ரிரோஹவா: । ப்ரகாஶ்யகாவ்யஹேதாதி
ரஹங்காரேஷு தாமஸ: ॥ ௬

சப்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் இவ்வைந்தும் தத்தங் குணவிசேடங்களைக் காட்டாமற் சூக்குமங்களாய்ப் பூதப் பிரகிருதியாக மாத்திரமிருப்பதால் தன்மாத்திரையென்னும் பெயருடையன. இவை பிரகாசரூப ஞானேந்திரியங்களையும் செய்கையுள்ள கன்மேந்திரியங்களையும் விட வேறாய்ப் பிரகாசிக்கப்படுவதாயிருப்பதால் தாமசங்கள். இவற்றிற்குக் காரணமாகிய வாங்காரமுந் தாமசமே! அதற்குப் பூதாதியென்று பெயர். (ரு-சு)

ஜெவ ஶ வதூகஂஶீவ வாஸிஸஂகலு
யதிூவ। உநஸுூவாஷி விஷய ஶாஸகா
ஶுவணாஜயஃ॥ எ

ஶ்ரோத்ராதி யிந்திரியங்களை விஷயத்திற் பிரவர்த்திக்கச் செய்துகொண்டு சீக்ர சஞ்சாரியாய்ச் சங்கற்பமென்னும் நினைப்பைக் குணமாகக் கொண்டிருப்பது மனது. சுரோத்ர முதலான விந்திரியங்கள். சப்தாதி விஷயங்களைக் கிரகிக்கும். (எ)

வவநா ஜாநஸஂஹாஜ விஸமூ விஹு
கிரி யாஃ। வாமாஜீநாஂ வஷாநூக்ஷஂ வ
ஜெஸதூ வூதசுமாணாஃ॥ அ

வசனித்தல் எடுத்தல் நடை மலவிசர்க்கம் ஆனந்தம் இவைவாக்குமுதலான கன்மேந்திரியங்களின் தொழில்கள். இந்த ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களெல்லாம் தத்த மாதாரமான விடங்களைவிட வேறாக விருக்

கின்றன. ஏனெனில் அவ்விடங்களிருக்கையிலும் புருடர்கட்கவ்விந்திரிய சத்தியில்லாதபோது அவ்வவ்விஷயப் பிரவர்த்தி யில்லாததினாலே. (அ)

ஆத்மேந்த்ரியார்த்தஸம்பந்தே ஸத்யபி
ஸதா ந வ்ருத்திதஃ । வ்ருத்திகாரணம்
அஸ்தீதி யுக்திதோ வ்யவஸீயதே ॥ கூ

ஆத்மாவிற்கு மிந்திரியார்த்தங்களுக்குமெப்போதுஞ் சேர்க்கையிருக்கையிலும் விஷயப் பிரவர்த்தி யெப்போதுமில்லாமல் ஒவ்வோர்கால் வருகிறபடியால் அந்தப் பிரவர்த்திக்குச் சாதகமாய் மனதுண்டென்று யுக்தியாலும் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. (கூ)

கலாதீநாம் வ்ருத்திப்யோ வைல
க்ஷண்யாத் விலக்ஷணஃ । ஸங்கல்போ பீஜதோ
ஹேதோர்மநஸஸ் த்வாபரிசேஷ்யதஃ ॥ கO

கலை முதலான மற்றத் தத்வங்களின் வியாபாரங்களைவிடச் சங்கற்பமென்னும் வியாபாரம் வேறுபட்டிருப்பதால் இதற்குக் காரணமொன்றுண்டென்றேறற்படுகிறது. அது மற்றவற்றால் முடியாததினாலே பாரிசேஷாநுமானத்தால் மனதென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. (கO)

ஜ்ஞாநேச்சாக்ரியயோர்மாத்ரஸ் க்ருதயோரபி

தயோக்ரமஃ । தயோர்வ்யாஹாதியௌகபத்யவத்
நாஶுபாவாத் க்ரஹணாத்ருதே ॥ ௧௧.

அந்த மனதிற்கு மிந்திரியங்கட்கு முண்டாகிய சம்யோகத்தாலே சப்தாதிஞானமுண்டாகிறது. அதுவும் கிரமமாய்ச் சேருகிறபடியால் கிரமமாகவே யுண்டாகும். ஒருக்கா லுண்டாவதுபோலத் தோற்றுவது மனதின் சிக்கிர வேகத்தா லல்லது வேறில்லை. (௧௧)

இந்திரியங்கள் பூதங்களிலுண்டாகின்றன, ஆங்காரத்தி லல்லவென்று சொல்லும் வாதியை யநுசரித்து ஆக்ஷேபிக்கிறார்.

நியதார்த்தாநி அக்ஷாணி நாநாயோ
நீநி கஸ்யசித் । மநோபி வ்யஞ்ஜகத்வாச்ச
ததாயா பௌதிகாந்யபி ॥ ௧௨

ஸ்ரோத்ராதி யிந்திரியங்கள் தனித்தனியே ஒவ்வோர் விஷயங்களைக் கிரகிப்பதால் வெவ்வேறு காரணங்களிலிருந் துண்டானவைகளாகச் சொல்லவேண்டுமென்றும், கந்த முதலான குணங்களைத் தோற்றுவிக்கிறபடியால் அவைகட் காதாரமான பிருதிவியாதி பூத மயமாகுமென்றும் ஒருவாதி சொல்கின்றான். ௧௨

இதற்குத்தரம்.

தயோஸ்த்வயதிநாத்ருதே ஸர்வாணாம் கா
ரணாந்தரம் । க்ஷ்மாதீந்த்ரிய யோகாத்த்ய
ப்ராஹ்யார்த்த பராத்ருவத் ॥ ௧௩.

தெஜொவாரி ஊஹீஃவும் ஃூமாஃ
தெ ஸாஙிவகஜ் । தகஸிஃவுஜாஸா
ஸூா ஊவரெ ணைஷூதெ தயா ॥ ௧௪

இந்திரியங்கள் தன்காரணமான பூதந்தவிர மற்றொரு பூதத்தைக் குணத்துடன் கிரகிக்காம லிருக்குமாயின் அது சரியாகும்; அவ்வாறில்லையே. ஏனென்னில் த்வக் இந்திரியம் பரிசத்துடன் பிருதிவி முதலான நான்கு பூதங்களையுங் கிரகிக்கிறது. நேத்திரம் ரூபத்துடன் மூன்று பூதங்களையுங் கிரகிக்கிறது. அப்போது மூன்று திரவியத்திலிருந்து நேத்திரமுண்டானதாகச் சொல்லவேண்டும். அவ்வாறந்த வாதியே ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. (க -க )

யெநொவவஹூ தெ பொகூ ஸுத
ஸூாகூஸு காரணஜ் । நவாவ ஊவி
கூஊாஜி வெயம் வூஸநவஸஜு திஃ ॥ ௧௫

பின்னும் எப்பூதத்திலிருந்து எவ்விந்திரியமுண்டாயிற்றோ அவ் விந்திரிய மப் பூதத்தைக் கிரகிக்குமென்னில்? அப்போது அப் பூதங்களின் கிரியை ஜாதி சமவாய சம்பந்த முதலானவற்றை இந்திரியங்கள் கிரகிக்காம லிருக்கவேண்டும்; ஆகையா லிவ்வாறு சொல்வதில் வீணன பிரயாச மிவ்வா றுயுண்டாகிறது.

காயரூ விஸிஷூவம் ஶுவஹூாவ

ஹாஸகல்பநாஸாநு விஶிஷ்டம் தஸ்ய ப்ரதி
த கேந நிவார்யதே ॥ ௧௬

தத்த்ருஷ்டாவ ஈஷ்டம் வா தத்வ்யாவ்ருத்தி
கிம் க்ருதம் । ப்ராதவம் ஸ்ப்ருஹாதி நாதோ
த்ய ஶப்தம் கேநாபி த்ருஷ்யதா ॥ ௧௭

பின்னும் சரீர த்வாரத்தி லாகாசம் சப்தத்தைக் கிரகிக்குமென்னில்? ஸ்ரோத்திர த்வாரத்தைப்போல் நாசித்வாரமும் கிரகிப்பதற்கு என்ன தடை. அப்போது நாசாதித் துவாரத்திற்குச் சப்தத்தைக்கிரகிக்கும்படியான அதிருஷ்ட மில்லையெனில்? அப்போது ஆங்காரத்தி லுண்டான இந்திரியங்களும் மற்றொரு பூதாதிகளைக் கிரகிப்பதற்கு அதிருஷ்ட மில்லாததால் கிரகிக்கவில்லை யென்பதற்கு என்ன விரோதம். இதற்காக அவ்வப் பூதத்திலிருந்து வந்ததென்று ஒரு நியமஞ் சொல்வானேன். அவ்வா றொப்புக்கொள்ளாவிடல் நாசாதி த்வாரமும் சப்தத்தைக் கிரகிக்கட்டுமென்னு மாக்ஷேபத்திற்கு ஒருத்தரமுமில்லை. (௧௬-௧௭)

யாக்ருதமப்யேவி ஸமாக்யாஸு ப்ரதீதி
ஈநாவத்ர வா । ஶிதாத்மாதி ஶிதாத்ம
ஸ்ய ஜ்ஞாயஸ்ஶிதி ஸம்ஶயः ॥ ௧௮

இவ்வாறு யுக்திசொல்லக் கூடாத விடங்களிலும் ஆப்தவாக்யமான ஆகமத்தா லறிவதற்கு யாதொரு

குற்றமுமில்லை. அற்பமான அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கு மநுமானதிப் பிரமாணங்களைவிட சர்வஞ்ஞனான வீஸ்வரனால் கூறப்பட்ட ஆகமமே மேலான பிரமாண மென்று பெரியோர் சொல்கின்றார்கள். (௧௮)

தன்மாத்திரைகளி விருந்து ஐந்து பூதங்களுமுண்டாயிற்றென்று சொல்லியதை விசேஷித்துச் சொல்கின்றார்.

வ்யோம வாய்வனலாம்ப³ஸஸஞ்ஜ்ஞம்
யோ ஸந்தி பஞ்சகம் । ஶப்³தா³த்³யேகோ
த்தரகு³ணைகமாஶாஷ்டி வ்ருத்³தி⁴மத் ॥ ௧௯
யஸ்மாத் ஜக³த்ப்ரஸவ வஸக்தா வேஷி
தேஷாம் கு³ணா꞉ । ஶப்³தா³ வாய்வாதி³ஷ்வேவ்யோ
ம்நி லவண ஸ்வ்ருதி ஶப்³தா³꞉ ॥ ௨௦

ஆகாசம் வாயு தேஜசு ஜலம் ப்ருதிவி என பூதங்கள் ஐந்து. இவை சப்தமுதலாக ஒவ்வொரு குணமதிகமாகவுடையன. இடங்கொடுத்தல் முதலான வியாபாரமுள்ளன. ஒவ்வொரு குணமதிகமா யிருப்பதாவது? ஆகாசத்திற்குச் சப்தமாத்திரமும், வாயுவிற்குச் சப்தத்துடன் பரிசமும், தேஜசிற்கு அவற்றுடன் ரூபமும், ஜலத்திற்கு அவற்றுடன் ரசமும், ப்ருதிவிற்குச் சப்த பரிச ரூப ரச கந்தம் ஐந்து முண்டென்றறிக. ஆகாசத்திற் சப்தம் எதிரொலியாகவும், வாயுவிற் சக சகவென்று அசைவைக் காட்டுவதாயும், தேஜ

வில் தமதமவென்று எரித்தலைக் காட்டுவதாயும், ஜலத்திற் சலசலவென்று ஓட்டத்தைக் காட்டுவதாயும் பிருதிவியிற் கடகடவென்று கடினத்தைக் காட்டுவதாயு மிருக்குமென் றறிக. (௧௯—௨0)

வ்யூஹோ வகாஶ ஏாநஞ்ச வக்திஸம்
க்ரஹ யாரணா:। வாயாவ்யோஸ ஹா
தாஶாம்ஸா யரணீநாஞ்ச வ்ருத்தய:॥ ௨௧

இடங்கொடுத்தல் கும்பலாகக் கூட்டுதல் சமைத்தல் உண்டையாகச் சேர்த்தல் தரித்தல் இவை ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களின் வியாபாரங்களெனவறிக. ௨௧

சங்கை.

ஶப்த: வநாணவெகி தஷந்யதோ
வஸ்ரித:। ஸூவதெ ஹநவநு கெவி
க வஸஹூதி ந்ணா: கயபி॥ ௨௨

சப்தமானது ஆஶ்ரயமான பேரி முதலானதை விட்டு வேறிடத்திற் றோற்றுகிறபடியால் ஆகாசத்தின் குணமேயென்று சிலர் சொல்கிறப்படியால் எல்லாப் பூதங்களின் குணமென்று எப்படிச் சொல்லலாம். ௨௨

உத்தரம்.

ஜாநந்த ஶ்ரவணாகாஶெ கயஸே ந்
த தகநண:। வரெஷா ஏாஶ்ரயாத
த நிெதாநா ஹவொ ந்ணாபி॥௨௩

வேறிடத்தில் தோற்றுகிறதென்பது எவ்விடத்தில், சுரோத்ராகாசத்திலெனில்? ஆகாசத்தின்குணமங்கே யெவ்வாறு தோற்றலாம். அதுவு மாச்சர்யமென்றே யொப்புக்கொண்டிருக்கிறபடியா லெனில்? அவ் விஷயத்தில் மனிதர்களுடைய அநுபவமே பிரமாணமாகும். அதாவது இம்மத்தளத்தில் இவ் வீணையில் இப்பேரிகையிற் சப்தமுண்டாயிற்றென்று பிரத்யக்ஷமாகத் தோற்றுகிறபடியால். (௨௩)

க்வாபி ஸ க்ஷணஸ்யாபி ஸம்விதித்ய
ஸ்மின்னேவ । ஶ்ரோத்ர வ்யக்திவஶஸ்யாபி
பரிணாமோஸ்ய காங்க்ஷித: ॥ ௨௪

ஆனால் ஒருவேளை சுரோத்ரத்திலும் தோற்றுகிறதே யென்னில்? அவ்விடத்திலும் இந்தச் சப்தம் பரிணமித்துத் தோற்றட்டுமே! என்ன விரோதம். (௨௪)

ஶ்ருத்யக்ஷவிஹதஹேதவோ நா
ஸாதகா: । காலாத்யயாபதிஷ்டாக்யா
இதி ந்யாயவிதோ விது: ॥ ௨௫

மேலும் பிரத்யக்ஷத்தாலு மாகமத்தாலு மடிபட்டுப்போன ஏது துஷ்டமாகையாற் காரியசாதக மாகமாட்டாதென்று நியாயந் தெரிந்தவர்கள் சொல்கின்றார்கள். ஆகமத்தில் ஐந்து பூதங்களினும் சப்தமுண்டென்றபடியாலும் பிரத்யக்ஷமாகவும் பரிசத்தைப்

போல மற்ற நான்கு பூதங்களிலும் தோற்றுகிறபடி யாலும் இதற்கு விரோதமான வேது துஷ்டமே. உரு

அல்லது ஆச்ரயத்தை விட்டு வேறிடத்தில் தோற்றுகிறபடியால் சப்த மாகாசத்தின் குணமே யென்று பிடிவாதமாகச் சொல்வாயானால் அப்போது,

ஊதூவிஷிதமேவாயம் மநொவ்யக்
நஹொமாணஃ ॥ உ௩உ

தாழைபின்பூ சண்பக முதலானவற்றின் கந்தமானது ஆச்ரயத்தை விட்டு வெகுதூரத்தில் தோற்றுகிறபடியாற் கந்தமு மாகாசத்தின்குணமாகட்டுமென்று வரும். அதற்கெவ்வாறு பிரத்ய க்ஷாகம விரோதமோ, அவ்வாறே யிந்தச் சப்தத்திற்கு மறிக. (உ௩உ)

ஊதிவஞுஷ ஸ்லொயம் ஷுஸெ௱
ஹ௱தவதாஷூயெ। கஶீதொஷ்ணஃஹீ
வாயொஸ்ஶீதொஷ்ண வாஸிதெஜஸொஃ ॥

ஹாஷூநுள ஜமெஸாகும் கூஷிதள ஸா
தூாஷ்நெகயா। ஈஷிவம் த்ரிஷா ஈ
ஷொ௱ஜஷா ஙயாஈஷூவியஃ கூஷிதள ॥ உஎஉ
மநுஃ கூஷிதாவஷாஈஹி ஷாஈஹிஶு ஊ
தொஞாயெஃ ॥ உஅ

ஐந்து பூதங்களின் விசேஷ குணங்களாவன? சப்த மாகாசமுதலைந்திலும், பரிசம் வாயுமுதல் நான்கி

லும், ரூபம் தேஜசுமுதல் மூன்றிலும், ரசம் ஜல முத லிரண்டிலும், கந்தம் பிருதிவி யொன்றிலு முண்டென் றறிக. அவற்றுள் வாயுவிலும் பிருதிவியிலும் அநுஷ்ண சீத ஸ்பரிசம், ஜலத்திற் சீதஸ்பரிசம் அக்னியி லுஷ்ண ஸ்பரிசம். ஜலத்திற் சுக்கிலரூபம், அக்நியில் ஒளியுள்ள சுக்லரூபம், பிருதிவியிற் சுக்கிலமுத லேழுவித ரூபமு ம். ஜலத்தில் மதுரரசமும், பிருதிவியில் மதுர முத லாறு ரசமும். பிருதிவியிற் சுரபி அசுரபி யிரண்டுவித கந்தமு முண்டென்று தெரிந்தவர் சம்மதம்.

(௨௬௭-௨௭௭-௨௮)

देहेऽस्थिमांसकेशत्वङ्नखदन्ते
षु पार्थिवः । मूत्ररक्तकफस्वेदशु
क्राणि वारिसंस्थितम् ॥ ௨௯

தேகத்தி லைந்துபூதங்களு மிருக்கும் விதமாவன? எலும்பு மாம்ஸம் மயிர் தோல் நகம் பல் இவை பூமியி னம்சம். மூத்திரம் ரக்தம் கபம் வேர்வை சுக்லம் இவை ஜலத்தி னம்சம். (௨௯)

हृदि वक्त्रे दृशोः पित्ते तेज
स [illegible] नाक् । प्राणादिवृत्तिभे
देन [illegible] ॥ ௩௦

இருதயத்திலும் பாகஞ்செய்யும் ஜாடராக்கியிலு ம் நேத்ரங்களிலும் பித்தத்திலும், உஷ்ணம் சமைத்தல் பிரகாசம் எரிதல் இவ்வித அக்கியின் தன்மை தோற்று

கிரபடியால் அவை யக்ஙிபி எம்சம். பிராணுதி வியாபார பேதத்தால் வெவ்வேறு பேர்கொண்டு தேகத்தில் வாயு இருப்பது முன்னமே சொல்லியாயிற்று.

> ஸவ௯வ ந்ருத்ய ந்ஷஂமெண வஂஸஷோா
> ஸாநாவிஷ ஂ ॥ ௩௦௭

ஆகாசமானது ஆங்கார விருத்தியை யநுசரித்துச் சகல நாடிகளிலு மிருக்கும். (௦௭)

> வ்யொக்த்ராதி ஜஹீவாஞ மெதஷண
> த்த௯ஸாயநமு । வ்ருத்தாத நியதஂ ஹொ
> ம ஹெஷதொ வ்யவஸீயதெ ॥ ௩.க௭

கலைமுதற் பூமிவரையி லிந்தத் தத்வங்கள் புருடனுக்குப் போககாரிய சாதகங்களா யிருக்கின்றன. போகஞ் சாதாரணமாகாமல் வேறுபட்டிருப்பதால் இந்தத் தத்வங்களு மாத்மாக்கள்தோறுந் தனித்தனி யுண்டென்று நிச்சயிக்கப்படும். (௩க௭)

ஆனாற் போகபேதத்திற்குக் கன்ம நிமித்தமாகுமேென்னில்? சரியே. ஆனாலந்தக் கன்மம் நேரிட நிமித்தமாகாது தத்வசரீரங்களைப் பேதப்படுத்தி அதன்வழியே போகங்களையும் வேறுபடுத்தும்.

> ஸவ௯தொ யாஜவஷ்ருதெ ரநாதா
> ஷாஷஸவ௯மு । ஹிஜஜாதியஜெவ்யகஷஂ
> ஜீவாநுவஸாவக ॥ ௩௨௭

இந்தச் சூக்குமமான தத்வமய சரீரமானது கன்மபல போகரூபமான தனது வியாபார மொருக் காலிலெங்குந் தோற்றுதபடியால் வியாபகமன்று. மகத்து ஆங்கார முதலான வநேக காரணத்திலிருந் துண்டானபோதிலு மிந்தச் சரீரம் கன்மபோக ரூப மான ஒரே பலமுள்ளதென்றறிக. அஃதெவ்வாறென் னில்? அநேக விதமான வத்தி எண்ணெய் பாத்திர முதலானவதி லுண்டான தீபமானது பிரகாசரூபமான ஒரே பலமுள்ளது போல. (௩உ௯)

ஊத்யாதிவாஹிகமிடம் வபுரஸ்ய ஜ

ஜொஸ்திஷஸம்ஹஸ்ருதிவிஷயவிவர்த்திமெ

ஸாஷ। நெதாவதாவஜிதி ஸவநதக

வஜி ஊயாரஷெஹ விஷயாஹ்ரூஷயாய

வக்ஷ்ய॥ ௩௩௦

இவ்வாறிந்தச் சம்சாரியான வணுவிற்குக் கன் மங்களைப் புசித்துக் கழிப்பதாயும் சேதனனுடைய சேர்க்கையாற் சேதனரூபமாயும் மாயாகார்ப்ப விருத்தி யாயுமிருக்கின்ற விந்தத் தத்வசரீரமானது சுருக்கமா க்ச் சொல்லப்பட்டது. இதுவேபோதாதென நினைத்து ஆச்ரயம் தூலதேகம் விஷயங்கள் இவைகளினுற்பத்தி யின் பொருட்டுப் புவன தத்வ பரம்பரையை யினிச் சொல்லுவாம். (௧௩௦)

பன்னிரண்டாவது, இந்த்ரியாதி ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

---

ஆ ஸ்லோகம்-உ௩௧.

அ

சிவமயம்.

## கங—வது, அத்வ ப்ரகரணம்.

யோக்யதாயை ப்ரவ்ருத்த்யர்த்தம் புவ
நாநி விததே । ஸாதாரணாந்யதோ
போகிப்ய: கர்மிப்யோ மஹேச்வர: ॥ ௧

அசுத்தர்களான வாத்மாக்களுக்கு மேலான சிவே ஃவிற்குத் தடையான கன்ம பாச பந்த நீங்கும் பொருட்டு அவ்வப் போகங்கட்குச் சாதனங்களான தநுகரண புவனங்களைச் சிருஷ்டிக்க நினைத்தபின் அனந்தேஸ்வரர் ஆத்மாவிற்குச் சொல்லிப்போந்த விஷய போக ரூபமான காரியம் நன்றாகச் சித்திக்கும் பொருட்டுச் சாதாரணங்களான கலை முதலான காரணங்களிலிருந்து புவனங்களை யுண்டாக்கினர்.

இவ்விடத்தி லுண்டாக்குவது ஜகத்ரூபமான காரணத்திலிருந்து காரியம் வியக்தமாகச்செய்வதென வறிக. (௧)

தாநி காரணவ்ருந்தாநி கார்யாண்யாத்மநாம்
ஸ்வ । ஸம்ஸாரஸ்திதிதத்வஜ்ஞாநோத்பாதா
நம் ப்ரவர்த்ததே ॥ ௨

அந்தப் புவனங்கள் காலாக்னி புவனமுதல் கலா புவன பரியந்தமென்றறிக. இதைத்தான் தத்வமறிந்தவர்கள் போகஸ்தானமான சம்சாரமண்டலமென்று சொல்கிறார்கள். (௨)

முன் சொல்லிய தத்வங்களியாவையும் கலை முதலான காரணங்களில் தோற்றினவை; மாயையிலிருந்தல்ல. மாயை நிஷ்களமென்று ஸ்வாயம்புவாதி யாகமங்களிற் சொல்லியபடியால் மாயையி லுண்டாயிற்றென்னில்? மாயையும் புவனாதிகளைப்போல சந்நிவேச முள்ளதாய்ப் போக்யமாகும். அவ்வாறாகிற் கடாதிகளைப் போல் அநித்தியமாகும். மாயை போக்யமாகாவிடில் மாயாகாரியமின்றிப் போக்யமே யில்லாமையாற் புருடனுக்குப் போக்யமில்லாமற் போக்த்ருத்வ மில்லையாமென்னில்? சரியே. ஆனால் அதன் காரியமெல்லாம் வியக்திரூப மாகையால் அப்போது போக்யமாகும்; சக்திரூபமா யிருக்கும்போது அல்லவென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறாகில் மாயாகர்ப்பத்தில் புவனங்களிருக்கின்றன வென்கையாற் புவனங்களெல்லாம் சந்நிவேச முள்ளதாய்ப் போக்யமாயிருப்பதால் மாயையு மவ்வாறாகுமென்னில்:—

ஶாயாயா ஃவிவஹூஷெ ஶஷெநஸாஷ

யொ யிவாஃ । தக்வஶுஜிஷு தீக்ஷாயாம
ஸவஜ்ஷஂதக் க்ருதிஷெகெ ॥ ௩

நித்யக்வ: வ்யாவகக்வாதி ஶ்ருவணா தவ
ஸீயதெ। த்ருஷஂவஶுராதி யக்ஹொஹ்யம்
ஶஂதஜஂவுஜயயஶிஜுவ ॥ ௪

மாயையிலும் மண்டலேஸ்வரர் கஹநேஸ்வரர்முத
லான ருத்ரர்கள் புவனபதிகளாய்ச் சொல்லப்படுகிறார்
கள். கிரியாபாதத்தில் தீக்ஷையிலும் தத்வசுத்தி சொல்
லியிருக்கிறது. ஆகிலுமிவைகளெல்லா மதன்காரியமான
கலாமஸ்தகத்திலென்றறியவேண்டும். ஏனெனில்? மா
யை நித்தியமென்றும் வியாபகமென்று மாகமங்களிற்
சொல்லியிருக்கிறபடியால், புவனமுதலானவை யுருப்
பட்டுப் போக்யமாக விருப்பனவெல்லா மழியக் காண்
கையால்; இத்தவ்வா றல்லவென்று நிச்சயிக்கப்படு
கிறது. ஆகையாற் காரியமாகிய கலைமுதலானவையே
புவனகாரண மென்னில்? ஒரு குற்றமுமில்லை. (௩-௪)

இந்நியாயம் மஹாமாயையென்னும் வித்யா தத்
வத்திலு மறியவேண்டு மென்கிறார்.

ஶுஜாயுநவிஶாயாயாஃ வஶஸ்யாஃ
வதயஃ க்ருதஃ । யெதஸ்யாஶிவிவஂ
ஜெ தெவிதக்க்ருதிஷெகெ ॥ ௫

சுத்தாத்வாவிலும் பரமான வித்தையென்னு மஹா
மாயையின் காரியாதிகாரிகளாய் யாதொரு பதிகளதிற்

சொல்லப்பட் டிருக்கிறார்களோ அவர்களு மதன் காரிய மஸ்தகத்திலென் றறியவேண்டியது. (ரு)

இனி, கீழ் அத்வாவி லேகதேசத்திலிருக்கும் பிரமாண்டத்தின் அகல வுயரங்களையும் அதற்குட்பட்ட புவனங்களின் அளவையும் சொல்லும்பொருட்டுயோஜனப் பிரமாணத்தைப் பரமாணு முதலாகச் சொல்கின்றார்.

ரஜொவிஜொகூுதெ தியபுகீஜாவா வி
ஷாகூ ரொவிஷாழ । தடிஷாஷ மா.
ணம் ஷாநெ தநுதீயெஷூாகஸ் கவாமகூ ॥ சு
ஸிக்ஷாயூகா யவொவெூவ ஃமாவும்
தத்திஷம்மாணெ: । தெரெவ மா
ணிதஃவாணி யுநா ஷஅடிவக்ஷிதழ ॥ எ
டிணாவெ யநாஷிஜெஜ்யஃ கொாஶ
ஷ விஷஹஸுகஃ । விகொஶா ஹா
மவுூகிம் விமவுூகிண யொஜநழ ॥ அ

சாலகத்தின் வழியாக வருஞ் சூரிய கிரணத்தில் தோற்றும் பரமாணுரூபமான சூக்குமப் பொடியை மும்முறை யெட்டிற் பெருக்க ஒரு (கசாக்ரம்) மயிர் முனை என்னும் பிரமாணமாகும். அது எட்டு கொண்டது ஒரு லிகை. அது எட்டு கொண்டது ஒரு யூகை.

அது எட்டு கொண்டது ஒரு யவம். அதுஎட்டுகொண்டது ஒரு அங்குலம். அது இருபத்துநான்கு கொண்டது ஒரு முழம். அது நான்கு கொண்டது ஒரு வில்லு. அது இரண்டு கொண்டது ஒரு கோல். அது இரண்டாயிரம் கொண்டது ஒரு குரோசம். அது இரண்டு கொண்டது ஒரு யோஜனை யென்று தெரிந்தவர் சொல்கின்றார்கள். (௬-எ-அ)

கவாய ஃெபுாஷம் ஷுளஷ்யாகு ஷுஹூ
ணொ்ணஸ்ய யொஜநெநஃ।தஸ்யாஞஃ கா
ஞநூாஃ காஉாஜெஸாவ ஜெவஹி ॥ ௯

அவ்வித யோஜனங் கோடிகொண்டது பிரமாண்ட கபாலத்தின் பருமன். அப் பிரமாண்டத்திற்குள் காலாக்நி ருத்ரருடைய ஸ்தானம் பொன்மயமாயிருக்கிறது. அந்த கோடியோஜனப் பிரமாணங் கொண்டது. (௯)

யதாஞ காஉதீக்ஷாஂஶூ கொடிதெ
ஜா ஸஷாவியெஃ। ஶஜெ ஶாஷ்தெ
வ்யதொஜெவஃ காஉாக்ஷி ஶிதிவிஶூதஃ ॥

அவ்வாலயத்திற் பிரளயகாலத்தி லுண்டாகிய கோடிசூரியப் பிரகாசமுள்ள காலாக்நி யென்னும் பிரசித்தரான ருத்ரர் அவ்வித அநேக ருத்ரர்களாலே சூழப்பட்டிருக்கிறார்.

ஸவஓாயு வதிஹஷிதாநாஂ யஷி
ஞூவு ஜத தெஜஸி। ஹயஃஶுவடிஷ்ய தெ

ஶக்த்யா ஸம்ஹர்த்ருத்யா சோதிதே ப்ர
ஹோ: ॥ கக

அந்தக் காலாக்நி ருத்ரர் பரமேஸ்வரனுடைய சங்கார சத்தியினாலே பிரேரிக்கப்பட்டு ஜ்வலிக்கின்ற தேஜசுள்ளவராகும்போது சகலாத்வாவிலு மிருக்கின்ற சர்வப்பிராணிகட்கும் பயமுண்டாகிறது. (கக)

தஸ்ய ஸ்வாபாவிகா ஜ்வாலா: ப்ரவ்ரு
த்தா த்ஶகோடய: । யோஜநாநா ததோ
ஜ்வலந்த்யபி ஸ்வாம்ஶ்ச ஸ்தாராணா:॥ கஉ

அவருடைய ஜ்வாலையானது ஸ்வபாவமாகப் பத்துக்கோடி யுயரம் ஜ்வலிக்கின்றது. அதன் புகை திட்டமாய்ப் பயங்காமாயைந்துகோடியாயு மிருக்கின்றது. (கஉ)

தத: பராஸ்யபவிம்ஶ த்ரிம்ஶத்கோடா
ந கோடிகா:। தத்ஸ்தாநாநி மாத்ரிம்ஶதூ
க்ஷிகாணி ச த்ராத்ருதநா ॥ கங
ஸாநாமியாதநா ஹேதோ மிதிதா
ந்யவ வேயஸா ॥ கஙு

அதன்மேல் நரகங்களின் விஸ்தாரமாகிய (புடங்கள்) ஸ்தானங்கள் முப்பத்துமூன்று. தனித்தனியே தொண்ணூறுலக்ஷ யோஜனையுள்ளன. அவைகளி

லொன்றுக்கொன் றந்தரம் முப்பத்திரண்டு லக்ஷ யோஜனை. அவை பாபிகள் நரகயாதனை யநுபவிக்கும் பொருட்டு அத்வாவை யுண்டாக்கின வனந்தேஸ்வரராலே செய்யப்பட்ட ஸ்தானங்கள். (கங-கஎ உ)

தாநி தெ நாமேஹிவக்ஷ்யெ விஜநெ
வத்ஸ நிவொயதெ ॥ கச

அந்த நரகங்களைப் பெயரிட்டுச் சொல்கின்றேன் கேளும் பரத்வாஜருஷியே! (கச)

ரௌரவத்வாந்த ஶீதொஷ்ண ஸந்தாபா
ம்புஜாம்புஜாஃ। காலஸூத்ராஷ்டமாஹ்யெ
தெ நரகா இதி விஶ்ருதாஃ ॥ கரு

ரௌரவம் த்வாந்தம் சீதம் உஷ்ணம் சந்தாபம் அம்புஜம் மகாம்புஜம் காலசூத்ரம் இவை எட்டும் நரகங்களென்று பிரசித்தங்களா யிருக்கின்றன. (கரு)

ஸூசிவக்த்ரஸ்ய காலஸ்த்ராஸ்ய க்ஷுரஸ்யா
ராம்பரீஷகாஃ। தப்தாங்காரமஹாதாஹ
ஸந்தாபாஶ்ச ப்ரபெசநெ॥ கசா
மஹத்ஸ்வஷ்ட ஸமீஹஸ்தா மஹாஸ்யூ
வதாநமாஃ। ககா உ

சூசிமுகம் காலகட்கம் க்ஷுரதாரம் அம்பரீஷம் தப்தாங்காரம் மஹாதாஹம் சந்தாபம் பிரபசம் இவை எட்டும் மகாநரகங்கள். (ககா-ககா உ)

லாக்ஷாப்ரலேப மாம்ஸாத நிருச்வா
ஸ ஸோச்வாஸாஃ । யுக்மாத்ரி ஶால்மலீ
லோஹப்ரதீப்த க்ஷுத்பிபாஸகாஃ॥ கஎ
க்ருமீணாம் நிசயஶ்சேதி ராஜாநஃ பரி
கீர்த்திதாஃ । கஅ

லாக்ஷாப்ரலேபம் மாம்ஸாதம் நிருச்வாஸம் ஸோச்ச்வாசம் யுக்மாத்ரி சால்மலி லோஹப்ரதீப்தக்ஷுத்பிபாஸம் க்ருமிநிசயம் இவை எட்டும் ராஜ நரகங்கள். (கஅ)

லோஹஸ்தம்ப விண்மூத்ர ஸஹிதா
வைதரணீ நதீ । தாமிஸ்ரஶ்சாந்ததாமி
ஸ்ரஃ கும்பீபாக ஸரௌரவஃ ॥ ககூ
மஹாவதாநந்தரோ வீசீ ராஜராஜே
ஶ்வராஃ ஸ்ம்ருதாஃ । உ௦

லோஹஸ்தம்பம் விண்மூத்ரம் வைதரணீநதி தாமிஸ்ரம் அந்ததாமிஸ்ரம் கும்பீபாகம்மகாரௌரவம் அவீசி இவை எட்டும் ராஜராஜேஶ்வர நரகங்கள். இவ்வாறு நான்கு வகையாய் முப்பத்திரண்டு நரகங்களென வறிக. (ககூ-உ௦)

ஏஷாம் பாதாநாம் நரகைஸ்ஸார்த்தம்

யோஜந ஸம்க்யயா । ஸம்ஸ்தி கோடய
ஸ்த்ரிம்ஶச் சைவ லக்ஷே த்விஜோத்தமா: ॥ ௨௦

இந்த முப்பத்துமூன்று நரக புடங்களி னளவு அந்தராளத்தோடு சேர்ந்துமுப்பதுகோடியும் இரண்டு லக்ஷமும் ஆகிறது. (௨௦)

தத்ஸ்த்ரிம்ஶத் ஸஹஸ்ராணி த்ரிக்ஷா
ஹேமதல மஹீ । ஸ்வர்ண யோஜ்ய
லோஹ மயீ லோஹகாயஸீ ௨௧
யோஜ்யஸ்யாஸ் மத்யஸ்ய த்ருஷ
ஷடாஷ ஜாயதே ॥ ௨௧-௨௨

அந்த நரகபுடங்களின்மேல் முப்பதினுயிர யோஜனை வெளி. அதன்மேற் பூமி ஒன்பது லக்ஷயோஜனை யுள்ளது. அதன்மேற்பாதி பொன்மயமாயிருக்கும், கீழ்ப் பாதியிற் பாதி இரும்புமயமாயும் பாதி மண் மயமாயு மிருக்கும். (௨௧-௨௨)

தத்ர த்ரிம்ஶத்கோடீநாம் நிரயா
ணாம் பதி: ஸ்தித: । கூஷ்மாண்ட இதிவி
க்யாத: ப்ரயாகா நரகேஷ்வபி: ॥ ௨௩

அவ்விடத்திற் கூறிப்போந்த முப்பத்திரண்டு நரகங்கட்கு மதிபதியாகிய கூஷ்மாண்டரென்று பிர

சித்தரான ஈஸ்வரர் பிரளயகால சூரியனைப் போலவு மக்நியைப் போலவுந் தேஜசுள்ளவரா யிருப்பர். (உஉ௬)

கூராஜவதநஃ க்ரோதோ வ்ருத்தகோட
ரலோசநஃ। டங்கபாணிஸ்ததா ஸ்வை
ஸ்தை ஸ்ஸ்வைஸ்ஸ்வைர்பூதை ராவ்ரு
தஃ ॥ உங௬

அந்தக் கூஷ்மாண்டர் பயங்கரமான முகமுள்ளவராயும் கோபிஷ்டராயும் உருட்சியான கண்விழியுள்ளவராயும் பரசாயுதத்தைக் கையில் தரித்துக் கொண்டும் தன்னைப்போலொத்த அநேக பூதங்களாற் சூழப்பட்டுமிருப்பர். (உங௬)

ஊயோஹ்ரேம்மயாத்பூமிஸ்ஸ்வெத்ஷ்டமீயம் வ
ஸுந்தரா। ஸாஹஸ்ரோஷ்டம் பராஜெயா
வ்ருத்துலக்ஷ த்ரிகோடிகீ ॥ உச௬

இரும்பு மயமாயும் பொன்மயமாயுமிருக்கும் புடத்திற்கு மேல் நாமிருக்கும் பூமி எட்டாவதாகும். கீழ் ஆறு பூமிகள் ஆயிர ஆயிர யோஜனையுள்ளன. அதற்கு மே லிந்தப் பூமிக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஏழாவது பூமி மாத்திரம் இரண்டுகோடி எண்பத்தெட்டுலக்ஷ யோஜனையுள்ளது. (உச௬)

வஸதே ப்ராநவஸாஹஸ்ராஃ பராதஶ

ஸஹஸ்ரகீ । ததாஸார்த்தஸஹஸ்ரகம் ஸஹ்ஸ்ரி:
வ்யாப்தம் பாதாள ஸப்தகம் ॥ ௨௫

இந்த வெட்டுப் பூமிகட்கு நடுவிலுள்ள விடங்கள் ஒவ்வொன்று ஒன்பதினாயிர யோஜனை யுள்ளவை. எல்லாவற்றிற்கு மேலாயும் பொன்மயமாயும் மேற்சொல்லு மாடகேஸ்வரா திஷ்டிதமாயுமிருக்கு மிடமாத்திரம் பதினாயிரயோஜனை யுள்ளது. இவ்வேழு பூமிகளையு மேழு பாதாளமென்பர். (௨௫)

தளாதலோதாயிவகித உவ்ருதோநம் நி
வேசயேத் । ஸூக்ஷ்மம் பாதாளாவ்ரும்
நிதலஞ்ச மஹஸ்திகம் ॥ ௨௬
தலாதலம் ரஸாதலம் பாதாளம் ஸ
ப்தமம் ததா । ௨௭

அந்தப் பாதாளங்களின் பெயர்களாவன? ஆபாசம் பாதாளாக்யம் நிதலம் கபஸ்திமத் மஹாதலம் ரசாதலம் பாதாளம் என்வேழு. (௨௬-௨௭)

ஸப்தஸ்வேதேஷு தைத்யேந்த்ர ஹா
ஜம்ரக்ஷணாதிபா: । ஸப்தஸப்தஸோவ்யா
தா ஸ்தாநவ்யூஹ நிவேஸிதா ॥ ௨௮

இந்த வேழு பாதாளங்களிலும் அசுரர் நாகேஸ்வரர் இராக்கதர் இவர்கள் அதிபதிகளாக எவ்வேழு

பெயரிருக்கிருர்கள்; அவர்களின் பெயர்களை மேற் சொல்லுவாம், (௨௮)

> தைத்யா: ஸங்குஶ்ருதி: ப்ரஹ்லாத: ஶிஶுபாலஶ்ச கர்க்கந்தக: ।
> ஹிரண்யாக்ஷோ ப்ருஹத்கர்ப்போ பலிஶ்ச ஸப்த ஸங்க்யயா ॥ ௨௯

அசுரர்கள் பெயர், கீழ்ப்பாதாளத்திற் சங்குஸ்ருதி அதன்மேல் பிரஹ்லாதன் சிசுபாலன் கர்க்கந்தகன் இரண்யாக்ஷன் பிரகத்கர்ப்பன் பலி இவ்வாறேழு பெயர் வரிசையா யிருப்பர்கள். (௨௯)

> காத்ரவேயா: குடிலகோ வாஸுகி: கம்பலஸ்ததா ।
> கார்க்கோடகோ காளாங்கோ துர்த்தர்ஶஸ் தக்ஷகஸ்ததா ॥ ௩௦

நாகேஸ்வரர் பெயர், குடிலகன் வாசுகி கம்பலன் கார்க்கோடகன் காளாங்கன் துர்த்தர்சன் தக்ஷகன்என வரிசையா யேழுபெய ரிருப்பர்கள். (௩௦)

> விகடோ லோஹிதாக்ஷஶ்ச யமோ விகடானன: ।
> காலோ பீமநிர்ஹ்ராத: பிங்கலஶ்சேதி ராக்ஷஸா: ॥ ௩௧

இராக்கதர்பெயர், விகடன் லோஹிதாக்ஷன் யமன் விகடாநநன் காளன் பீமநிர்ஹ்ராதன் பிங்களன் என வரிசையா யேழுபெயரிருப்பர்கள். (௩௧)

தெஷாஉவரி.தீஶெஷ.வா தாஹாயி
வதீஶ்வர:। ஸாஹஸெ் காஞநெ யாஉ
உஜநெய ஹாடகஃ ஸ்ரிதஃ॥ ௬௨

அவ் வேழுபாதாளங்கட்குமேல் அந்தந்தப் பாதாளாதிபதிகட் கெல்லா மீஸ்வரரான ஆடகேஸ்வரர் ஆயிரயோஜனையுள்ள பொன்மயமான வாலயத்திலிருக்கின்றார். (௬௨)

யஂஸுவஷி ஸ்ரீபவரெவெ் யதா
யகி விஹஷெணெ: । ஹெதயக்ஷ
ஸுராஹீஶ மஹநாஜஹிஹெதஃவஹெட்॥ ௬௩

அவ் வாடகேஸ்வரரை அசுர யக்ஷ தேவ நாக கன்னிகைகள் தங்களிஷ்ட நிறைவேறும்பொருட்டு நியமத்துடன் தாளலயாதிகளா லழகாய்ப் பதங்களினுல் துதிக்கின்றார்கள். (௬௩)

ததஃ கொடிஶதஂ வஸ்ரீ நாநாஜந
ஸஂஶ்ரயா । ஜீவஹெஶவ ஸரிதாஸி நி
யிஉஜநஉஜிதா ॥ ௬௪

அதன்மேற் கோடியோசனை விசாலமுள்ளதாய்ப் பலவித ஜனங்கட்காதாரமாய் மேற்சொல்லும் த்வீபம் மலை ஆறு சமுத்ரம் இவைகளாற் சூழப்பட்டதாய் பூமி யிருக்கின்றது. (௬௪)

ஜம்பூஶாககுஶக்ரௌஞ்ச ஶால்மலீகோ
மேதபுஷ்கராஃ । லக்ஷாதித்விகுணா த்வீ
பாஃ க்ஷாராத்யப்திபிராவ்ருதாஃ ॥ ௩௫

த்வீபங்களாவன? ஜம்பூ சாகம் குசம் கிரௌஞ்சம் சால்மலி கோமேதம் புஷ்கரம் என வேழு த்வீபங்கள் லக்ஷமுதலிரட்டிப்பான யோஜனப்பிரமாணமுள்ளவைகளாய்த் தங்கட்குச் சரியான அளவுள்ள உப்பு முதலான வேழு சமுத்திரங்களாற் சூழப்பட்டிருக்கும்.

ததோ ஹிரண்மயீ பூமிர் லோகாலோ
கஶ்ச பர்வதஃ । தமஃ பரஸ்தாத் கர்போ
தஃ கடாஹஶ்சேதி ஸம்ஸ்திதம் ॥ ௩௬

அதற்கப்பாற் பொன்மயமான பூமி. அப்பால் லோகாலோக பர்வதம். அப்பால் இருள். அப்பால் கர்ப்போதமென்னும் சமுத்ரம். அப்பால் அண்டகடாகம். இப்படி பூமண்டலமிருக்கிறது. (௩௬)

ப்ரச்னே.

விஸ்தரேணைவ ஸர்வஸ்ய த்வீப காநநோதி
யந்தும் க்ருதாம் । ப்ருத்வீம் பகவதீம் ஶ்ரு
ஶ்ரோதவ்யேதி விஸ்தராத் ॥ ௩௭

ஸ்வயம்புவர்த்தி தைவஸ்ய ஸம்பூர்ணத்ருக்ஷ
டிமீக்ஷிதி । நிஷ்டாஜ்ஞப்திரஸாதத்வம் ஶ்ரு
தயாவதி ஸேநஃ । ௩௮

தேவேஶ்வரனாகிய தேவேந்திரனே! சகலமுந் தெரிந்த நீரே வக்த்தாவாய்ச் சொல்லும். முழுதுமறிய வேண்டுமென் றென்மனங் கேட்க முயல்கின்றதாதலால் ஆச்சரியமான மலை ஆறு த்வீபம் காடு கடல் இவைகளா லலங்கரிக்கப்பட்ட சிறந்த பூமியினளவை விஸ்தாரமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். (௧௭-௧௮)

உத்தரம்.

வக்ஷ்யாமி த்³விஜஶ்ரேஷ்ட² ப்ருத²க்
த்³வீபாத்³ரிவநஸாக³ராந் । த்³வீபாந்ஸமுத்³ராந்
ஶ்ருணுஷ்வைகாக்³ரமாநஸ: ॥ ௧௯

கூறிப்போந்த கிரமமாக த்விபம் ஆறு காடு முதலானவற்றை விஸ்தாரமாக சொல்கின்றேன், ஜாக்ரதையாகக் கேளும் பரத்வாஜ மகாருஷியே! (௧௯)

ஜம்பு³த்³வீபம் க்ஷிதேர்மத்⁴யே வ்ரு
த்தம் லக்ஷயோஜநம் । க்ஷாராப்³தி⁴நா பரி
வ்ருதம் பரிவ்ருத்தேந தாவதா ॥ ௨௰

ஜம்புத்விப மென்பது பூமியின் நடு. அது வ்ருத்தமாய் லக்ஷயோசனை யளவுள்ளதாய் அவ்வளவுள்ள வ்ருத்தமான உப்பு சமுத்திரத்தாற் சூழப் பட்டிருக்கும். (௨௰)

தஸ்ய மத்⁴யே ஸ்தி²த: ஶைலோ ராஜரா
ஜோ ஹிரண்மய: । ஶிரஸ்ய தாம்ஶோ
ஜ்யோதிஶ்சக்ரஸ்ய நிஷேவித: ॥ ௨௧

அந்த ஜம்பூத்வீபத்தி னடுவில் மலைகட்கெல்லா மதிபதியாயும் பொன்மயமாயும் சூரியனைவிட அதிக காந்தியுள்ளதாயும் தேவதைகட்கு வாசஸ்தானமாயு மிருக்கிற மேருவென்னு மலை யிருக்கிறது. (௬௧)

स षोडश सहस्राणि क्षितौ वि-
ष्टो महीधरः। [illegible]
[illegible] षोडशविस्तृतः॥ ௬௨

அந்த மேரு உயரம் லக்ஷயோஜனை. அதிற் பதினாறாயிரம் பூமிக்குள்ளிருக்கிறது, பூமிக்குமேல் எண்பத்துநாலாயிரம். அடியில் அகலம் பதினாறாயிரம், தலையில் முப்பத்தீராயிரம். (௬௨)

[illegible]
[illegible]। [illegible]
[illegible]॥ ௬௩

एकादश सहस्रं तु [illegible]
[illegible]। ௬௪

அந்த மலையில் இருபத்தையாயிர யோஜனைக்குமேல் ஒவ்வொரு கணுவுள்ள மூன்று கணு மூவாயிர மூவாயிர யோஜனை யுயரமுள்ளவைகளாயிருக்கும். அவைகளில் முதற் கணுவில் பதினாயிர யோஜனையகலமுள்ள ஒரு மேகலையும், இரண்டாவதிற் பதினாலாயிர யோஜனை யகலமுள்ளவொருமேகலையும்,

மூன்றாவதிற் பதினெண்ணாயிர யோஜனை யகலமுள்ள வொருமேகலையும் தேஜோமயமாக வெளிப்புறப்பட்டிருக்கும். (௧௩—௨௩)

ஸர்வரத்நப்ரபோபேதா லோகபாலா
ஸமாஶ்ரயா । ஸா சக்ரவாடேதி ஸமாக்யா
தாகமவேதிபி: ॥ ௨௪

தலையிலிருக்கு மேகலையானது சகல ரத்னகாந்தியுள்ளதாய்த் திக்குப்பாலர்கட் காச்ரயமா யிருக்கும். அதைச் சக்ரவாடையென்று ஆகம மறிந்தவர்கள் சொல்வார்கள். (௨௪)

விஜ்ஞநரூஷ ஸாதாஞ்யஃ ஷஷ்ஷ
ஸாஷ்யிதி:। தஸ்யாமேஷ ஸாஶம்ஷேஷா
வாபேஷாஷ்டஸ்வேஷ்யிதா: ॥ ௨௫
ஷராவ்யாமிஷ்டி ஸாவ்யாநாகாஸதஸ்ரா
ணிவோயஸே ।

அந்த மேகலைக்குக் கீழ்ப்பட்ட மேகலைகளிற் சித்தர் காந்தருவர் முதலானவ ரிருப்பார்கள். அந்த மேல் மேகலையில் எட்டுச் சிகரங்களுண்டு. அவைகளிற் கிழக்கு முதலாக இந்திராதி திக்குப் பாலகர்களுக்குப் பட்டணங்கள் எட்டிருக்கும். அவைகளின் பெயரைச் சொல்கின்றேன் கேளும். (௨௫—௨௬)

நாநாரத்நப்ரபாஜாலஸங்குலா

ஹர்ம்யை: | விவிதைர்ஜாம்பூநத
மயீ அமராவதீ || ௭௭

பலவித மணிகளின் காந்திகளா லலங்கரிக்கப் பட்டுச் சித்தாதிகளா லடையப்பட்டுப் பொன்மய பூமியாயு மிருப்பது தேவேந்திரனுடைய அமராவதி யென்னும் பட்டணம். (௭௭)

ரக்தபீத மணிப்ராகார
கோபுரா | வஹ்நேஸ் தேஜோவதீ வஹ்நி
துல்யைர்ப்பூத நிஷேவிதா || ௭௮

சிவந்தும் பொன்னிறமாயு மிருக்கும் மணிகளா லிழைக்கப்பட்ட பொன்மயமான மதிள் கோட்டை வாசலுள்ளதாயும் அக்நிக்குச் சமானமான வநேக பூதங்களா லடையப்பட்டு மிருப்பது, அக்நியினுடைய தேஜோவதி யென்னும் பட்டணம். (௭௮)

அயோமயா ஸம்யமநீ துங்க ஸௌத
ப்ராகார ஸம்யுதா | காலபாஶபித்ருவ்யாதி
ப்ரேதமாரி நிஷேவிதா || ௭௯

யமனது சம்யமனி யென்னும் பட்டணம் உயர்ந்த இரும்புமயமான மதிள்சூழ்ந்து காலபாசம் பித்ருக்கள் வியாதிகள் பிரேதகணங்கள் மாரியென்னும் லோக க்ஷயகரமான வுற்பாதரோகம் இவைகளாற் சூழப்பட் டிருக்கும். (௭௯)

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑌧𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑍈𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾 । 𑌨𑍀𑌲𑌰𑌤𑍍𑌨
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌵𑌰 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾 ॥ ௫௰

நிருதியினது கிருஷ்ணையென்னும் பட்டணம் யமனதுபோற் கறுத்தும் இந்திரநீலமணி காந்தியுள்ள மேற்கட்டுகளாலலங்கரிக்கப்பட்டும் அசுரர்களாலடையப்பட்டுமிருக்கும். (௫௰)

𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑍁𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕
𑌮𑌣𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 । 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌜𑌲𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌃
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌰𑌿𑌃 ॥ ௫௧

வருணனது சுத்தவதியென்னும் பட்டணம் படிக மணிகளா லிழைக்கப்பட்டும் மகா கூர்மாதி ஜலஜந்துக்களாலடையப்பட்டும் வெளுத்த மேகத்தை யொத்த கிரகங்களினாற் பிரகாசமாயுமிருக்கும். (௫௧)

𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌤𑍀 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌪𑍀𑌤
𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾 । 𑌬𑌲𑌵𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ॥ ௫௨

வாயுவினது கந்தவதீயென்னும் பட்டணம் உயர்ந்து வெண்மையாயும் பொன்னிறமாயுமிருக்குந் த்வஜங்களோடு கூடினதாயும் பலமுள்ள பூதங்களா லடையப்படும். சகல மணிகளா லிழைக்கப்பட்டு மிருக்கும்.

மஹோதயா புரீ ஸோமஸ்ய ஶ்வேதா முக்தாதி
நிர்மிதா। த்விஜஸங்கஸ்துதா பாதி ஹிமாத்ரி
ஸமகாந்திபிர் க்ருஹை:॥ ருங

சோமனது மஹோதயை யென்னும் பட்டணம் வெண்மையாய் முத்து சந்திரகாந்தமணிகளாற் செய்யப்பட்டுப் பிராம்மண கணங்களால் துதிக்கப்பட்டு இமயமலைக்குச் சமானமான காந்தியுள்ள கிரகங்களாற் பிரகாசித்திருக்கும். (ருங)

ஜ்வலத்பாலாக்ஷிஸந்தக்த காமாந்தக
யஶஸ்விந:। ஈஶாநஸ்ய யஶோவதீ ஸர்வ
ரத்நஜா ருத்ரஸேவிதா ॥ ருச

எரியாநின்ற நெற்றிக்கண்ணினால் மன்மதனையும் யமனையுமெரித்து அதனாற் கீர்த்திபெற்ற ஈசானருடைய யசோவதீயென்னும் பட்டணம், சகல மணிகளாலு மிழைக்கப்பட்டு ருத்ரகணங்களாற் சேவிக்கப்பட்டு மிருக்கும். (ருச)

இதி ஸப்தப்ராஸாதா ஶ்வேதா
பாஶ்ச விஸ்ருதா:। ஸப்தவர்ணா வதி
ஜோஷ்மித வாஸிஜாத ரஜோஜாம்ணா:॥ ருரு

வைபவா நிர்மிதா லோகபாலாநாம்
வதிநாம்। ஸர்வதஸ்ஸமருத்ஜ
தேஜாதீபதை கவிஹிக்ஷிதா ॥ ருசா

இவ்வா றெப்போதும் சுகத்தையே கொடா நின்றும் காற்றினு லிறைக்கப்பட்ட கற்பகத்தின் பூப் பொடிகளாற் சிவந்துமிருக்கின்ற திக்குப்பாலகர் பட்டணமெட்டும் பிரமாவினுற் செய்யப்பட்டன. இவைதான் லோகபாலகர்கட்கும் அவரை யநுசரித்தவர்கட்கும் மேன்மையின்பொருட்டுச் சுவர்க்கமென்று கவிகளாற் சொல்லப்படுகின்றன. (௫௫-௫௬)

சதுர்தஶ ஸஹஸ்ராணி யோஜநா-
நாம் ஸுபம்ஹவ: । மேரௌ மநோவதீநா-
ம ப்ராஹ்மீ லோகேஶவந்திதா ॥ ௫௭

யாவகாபா ருணாநந்தவிஸ்புஞ்ஞா-
மஹா ந்நமாஶ்ரியா । ஸாவித்ர்யா ஸ்பர்த்-
மாநேவ ஸ்வர்கமாதி வர்த்திநீ ॥ ௫௮

இந்தப் பட்டணங்கட்கு நடுவிற் பிரமாவினது மனோவதியென்னும் பட்டணம் பதினாலாயிர யோஜனை விசாலமுள்ளதாய் லோகபாலர்களால் வணங்கப்பட்டு மிகுந்த ரத்னகாந்திகளா லாகாசமார்க்கத்தையெல் லாஞ் சிவக்கச் செய்துகொண்டு ஸ்வர்க்கேச்சையை யதிசயித்துப் பிரமபதப்பிராப்தி யேதுவாகையாற் சாவித்ரியோடு போட்டிசெய்வதுபோ லிருக்கும்.

தஸ்யா மாவாஸதேவா மாநயஸ்வ

[illegible] ௫௯

அந்த மனோவதிபட்டணத்தில் மிகுந்த தேஜோ பலமுள்ள தேவர்களும் முனிவர்களும் யோகிகளால் த்யானிக்கத்தக்க பிரமாவைத் தங்களபீஷ்டசித்தியின் பொருட்டு இயம நியமாதிகளா லுபாசிக்கின்றார்கள்.

[illegible] ௬௦

அந்தப் பிரமபட்டணத்திற் கீசான பாகத்திலந்த மேருமலையின் கொடிமுடி யொன்று சூரியப் பிரகாசமாயிருக்கிறது. அதைப் பரமேஸ்வரனுக் கெப்போது மிஷ்டமான ஜோதிஷ்கமென்னும் ஸ்தானமென்பர்.

[illegible] ௬௧

அந்த ஜோதிஷ்கத்தின் பொன்மயமாயும் மணிகளாற் சித்ரங்களாயு மிருக்கின்ற சம பூமிகளிலே ஸ்கந்தர் நந்தி மகாகாளர் கணேசர் முதலாகிய சதாசிவ தத்வத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட கணங்க ளிருப்பார்கள். ௬௧

[illegible]

பாரவிதிஷ: । ராஜ்ராயாத மலனை
ஜுஷ்டம் ஸுஹாமெஹெர்ஹு ஸாரொரத
மெஷ: ॥ ௬௨

பிரமேந்திராதி தேவர்கட்கெல்லாம் நியந்தாவாய்த் திரிபுர சங்காரியான பரமேஸ்வரனது ஸ்தானமானது அநேக ருத்ரகணங்களாலும் பிரமாதி தேவர்களாலுஞ் சூழப்பட்டிருக்கும். (௬௨)

உதிஷோ ரயொரெந்யவி திக்ஷாயெ
ஹஷியரா:ஷிதா: । தஹிஷாநி நவதீ
வ வஷுராண்யஷி ஹிவொயமெ ॥ ௬௩

இவ்வாறு மேருபர்வதஞ் சொல்லப்பட்டது. இனி, இதற்குக்கீழிதற்குப் பிடிப்பாகச் சில மலைகளுண்டு. அந்த மலைகள் வரைபிலிருக்கும் இந்த ஜம்பூத்வீபத்தில் ஒன்பது கண்டங்கள். அவை யாவுங் கேளும். (௬௩)

நிஷயொ ஹெமகூடஸ் ஹிமவாம்ஸ
வெனொத்தர: । மெரொ ஷக்ஷிணதொ நீல
ஸ்வேதஸ்ருங்கீதி வாமத: ॥ ௬௪

ஸஹஸ்ர உயவிஷ்காஹா ஷஸொஷ்டயா
நவாஷரா: । வாமாயதா ஸவபூர
ண ஸாமராவநித கொடய: ॥ ௬௫

மேருவிற்குத் தென்புறத்தில் நிடதம் ஏமகூடம் இமயம் இம்மூன்று மலைகளும், வடபுறத்தில் நீலம் ஸ்வேதம் ச்ருங்கவான் இம்மூன்று மலைகளும், இரண்டாயிர யோஜனைப் பருமனும் பதினாயிர யோஜனை யுயரமும் ஒன்பதினாயிர யோஜனை யொன்றுக்கொன்று நடுவி லிடைவெளிகளு முள்ளவைகளாய்க் கிழக்கு மேற்கு நீளமா யிரண்டுப்புச்சமுத்திர பரியந்தம் நீண்டமுகான விடமுள்ளவைகளா யிருக்கும். (௬௪-௬௫)

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌾𑌃 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌃
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 । 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌤𑌃
𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥ ௬௬

மேருவிற்குக் கிழக்கும் மேற்கும் மால்யவான் கந்தமாதனம் என்னு மிரண்டு மலைகளும், தெற்குவடக்கு நிடத நீல பரியந்த நீண்டு அவைகட்குப் பாதியான ஆயிரயோஜனை பருமனுள்ளவைகளாய் அவ்வளவுயரமு மிடைவெளியு முள்ளவைகளா யிருக்கும். (௬௭)

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌦
𑌨𑌶𑍈𑌲𑌤𑌃 । 𑌇𑌲𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌨𑌿𑌷
𑌧𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௬௮

மால்யவானுக்கு மேற்கு கந்தமாதனத்திற்குக் கிழக்கு நீலமலைக்குத் தெற்கு நிடதமலைக்கு வடக்கு

இதன் மத்தியிலிருக்கும் கண்டத்திற் கிளாவிருத மென்று பெயர். (௬௭)

ப⁴த்³ராஶ்வம் பூர்வதஸ் ப்ராச்யாம் வர்ஷம்
ப⁴த்³ர ஜநாகுலம் । ஶாகேதநம் கேது-
மாலம் ப்ரதீச்யாம் ம்ருக³ஸங்குலம் ॥ ௬௮

மால்யவானுக்குக் கிழக்கே பத்ராஸ்வ மென்னுங் கண்டம் அழகாய் ஜலமுள்ளது. கந்தமாதனத்திற்கு மேற்குக் கேதுமாலமென்னுங் கண்டம் அழகாய் மிருகங்களுள்ளது. (௬௮)

நிஷதா⁴த்³த⁴ரிவர்ஷம் யத்³யாம்யே ஹே
மகூடத: । நாம்நா கிம்புருஷம் வர்ஷம் பா⁴
ரதம் ஹிமவதோ கி³ரே: ॥ ௬௯

நிடதமலைக்குத் தெற்கு அரிவருஷம், ஏமகூட மலைக்குத் தெற்குக் கிம்புருஷவருஷம், இமய மலைக்குத் தெற்கு பாரதவருஷம். (௬௯)

ரம்யகாக்²யம் து நீலாத்³ ஹிரண்மயம்ஶ்வே
தபர்வதாத் । ஶ்ருங்க³வத: கு
ருவர்ஷம் உத³க்ப்ரோச்யதே ॥ ௭௦

நீலமலைக்கு வடக்கு ரம்யகவருஷம், ஸ்வேதமலைக்கு வடக்கு இரண்யகவருஷம், சிருங்கவான்மலைக்கு வடக்குக் குருவருஷம். (௭௦)

விஷ்கம்ப⁴ஶைலாஶ்சத்வாரோ மேரோ:
ஸ்ருஷ்டா: புரா வேத⁴ஸா । பூர்வாதி³க்ரம
தய: க்ருத்வா ஸ்தி²தாம்ஶ்சதுர்தி³க்ஷு
ர: ॥ ௭௧

ஶ்வேதோ ஹாரித்³ர: க்ருஷ்ணாஹோ
யாம்யதோ க³ந்த⁴மாத³ந: । ப்ரதீச்யாம் வி
புலோ நீல: ஸௌவர்ணஸ்து ஸௌம்யதோ
ரக்தவர்ண: ॥ ௭௨

ஸஹஸ்ரயோஜநோச்ச்ராயா ஸ்தேஷ
க்ருத்வா ரதா²: ஸ்தி²தா: । கத³ம்ப³ ஜம்பூ³
அஶ்வத்த² ந்யக்³ரோதா⁴ஶ்ச ஶ்வேதாங்கா: ॥ ௭௩

மேருமலைக்குக் கிழக்குமுதல் நான்கு பக்கமும் வரிசையாக வெண்மையான மந்தரமலையும், பொன்னிறமான கந்தமாதனமலையும், கறுத்த விபுல மலையும், சிவந்த சுபார்சுவமலையும் ஐம்பதினாயிர யோஜனை யுயர முள்ளவைகளாய் மேருவிற்குப்பிடிப்பாக பிரமாவினாலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அம்மலைகளின் மேற் கிழக்குமுதல் வரிசையாகக் கடப்பை நாவல் அரசு ஆல் இந்நான்கு கற்பக விருக்ஷங்களு மாயிரயோஜனை யுயரமுள்ளவைகளா யிருக்கின்றன. (௭௧-௭௨-௭௩)

ஜம்பூ³வ்ருக்ஷஸ்ய நாம்நா து த்³வீ
பம் ஜம்பூ³த்³வீபமித்யுச்யதே । விஶேஷ: ஸ்ரு
ஷ்டிர்வா ஸ்யாந்நதீ க்ருத்யா ஸஹிதா ॥ ௭௪

அந்த நாவல் மரத்தின் பலசாரமானது ஆறாக மேருமலையைச் சுற்றி அந்தப் பூமியெல்லாம் பொன்னாக்கி அந்த மேருவினடியிற் போகிறது. (எச)

𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌾 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑍃𑌗𑌾
𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑍃𑌗𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌸𑌵𑌾𑌃 ॥ எரு

அந்த நதிஜலத்தில் ஸ்நானபானஞ் செய்யும் பக்ஷிகள் சர்ப்பங்கள் எலி மிருகங்கள் குரங்குகள் முதலான பிராணிகளியாவும் பொன்மயமாகின்றன. (எரு)

𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌕𑍇𑌤𑌾𑌨 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌤𑌿 𑌶𑌪𑌾𑌕𑍍𑌵𑍃𑌾
𑌤𑌂 𑌜𑌂𑌬𑍂𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪 𑌇𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ எசு

மற்றக் கற்ப விருக்ஷங்களிருக்கையிலு மந்த நாவல்மரமிந்த த்வீபத்திற்கு த்வஜமானபடியா லதன் மகிமையா லிந்த த்வீபத்திற்கு ஜம்பூத்வீபமென்று பெயராயிற்று. (எசு)

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌂𑌭 𑌶𑍈𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌦
𑌰𑍇 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌰𑌥𑌂 𑌵𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑌰𑍋 𑌮𑌾
𑌣𑍋𑌦𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌬𑍍𑌜𑌿𑌨𑍀 𑌤𑌥𑌾 ॥ எஎ

மேருவிற்குக் கிழக்கே பிடிப்புமலையான மந்தரத்தினடியில் சைத்திரரதமென்னும் உத்யான வனமும் பொற்றாமரையா லலங்கரிக்கப்பட்ட அருணோதகமென்னும் தடாகமு மிருக்கின்றது. (எஎ)

யாம்யாத்³ரௌ க³ந்த⁴மாத³நே ஸாநவி
க³ந்த⁴ர்வாப்ஸரஸாவ்ருதம் । நந்த³நந்நாம வநஞ்சாத்ர
ஸரோ மாநஸ ஸம்ஜ்ஞகம் ॥ எஅ

தென்புறத்திற் கந்தமாதனமலையினடியிற் கந்தருவர் தேவர் சித்தர் அப்ஸரஸ் இவர்களாற்சூழப்பட்ட நந்தனமென்னும் வனமும் மனோகரமாகிய மானஸமென்னுந் தடாகமு மிருக்கிறது. (எஅ)

வைப்⁴ராஜம் வைபுலேऽத்³ரௌ ச வி
தோத³ஸ்வ ஹ்ரதோ³ऽத்ர: । தே³வைர்நிஷே
வ்யதே தஜ்ஜுஷ: ஸூர்யஸம்காஶ ஸரோ
ருஹை: ॥ எகூ

மேற்கே விபுலமலையினடியில் வைபிராஜ மென்னும் வனமும், சூர்யனுக்குச் சமானகாந்தியுள்ள தாமரைகள் சூழ்ந்த சிதோதமென்னும் தடாகமும் தேவர்களா லடையப்பட்டிருக்கும். (எகூ)

ஸௌபார்ஶ்வே த்⁴ருதிமந்நாம காநநம்
ஹ்ரத³: கோகநத³: । ஸப⁴த்³ரகாம் பித்ருபி⁴
ஞ் ஸேவ்யதே வீதஸம்ஸ்ப்ருஹா ॥ அ௦

வடபுறத்திற் சுபார்ஸ்வமலையினடியில் த்ருதிமத்தென்னும் வனமும் செங்கழுநீர் தாமரை சூழ்ந்த பத்ரகமென்னுந் தடாகமும் பித்ருக்களா லெப்போது மடையப்பட்டிருக்கும். (அ௦)

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌫𑌲
𑌰𑌸𑌾𑌶𑌨𑌃 । 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌭𑌾 𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌭𑌾𑌵
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍀𑌲𑌾𑌵𑍃𑌤𑍇 ॥ ௮௧

இளாவிருத கண்டத்தில் ஜநமானது பதின்மூவாயிர வயசுள்ளதாயும் நாவற்பழ ரசம் புசித்துக் கொண்டும் மேருவின் பிரகாசத்தாற் பதார்த்தங்களை யறிந்துகொண்டும் அழகான காந்தியுள்ளதாயு மிருக் கும். (௮௧)

𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌬𑍍𑌜 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃
𑌪𑌨𑌸𑌾𑌹𑌾𑌰𑌹𑌾𑌰𑌿𑌕𑍀 । 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌲𑍇 𑌜
𑌨𑍋𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌸𑍁𑌖𑍀𑌬𑌲𑍀 ॥ ௮௨

கேதுமால கண்டத்தில் ஜநமானது பதினொயிர வயதுள்ளதாயும் கருநெய்தல் நிறமுள்ளதாயும் பலாப் பழரசம் புசித்துக்கொண்டும் திவ்யமான சரீரபந்தம் சுகம் பலம் இவைகளுளள தாயு மிருக்கும். (௮௨)

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌬𑍍𑌜𑌾𑌶
𑌨𑍋 𑌭𑌦𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑌿 । 𑌦𑌶𑌵𑌷𑍍𑌰𑍍 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾
𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌶𑍋𑌕 𑌭𑌯𑍋𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌃 ॥ ௮௩

பத்ராசுவ வருஷத்தில் ஜனமானது பதினொயிர வயதுள்ளதாயும் சந்திர நிறமுள்ளதாயும் கருநெய்த லைப் புசித்துக்கொண்டும் துக்கம் சோகம் பயம் இவை களில்லாததாயு மிருக்கும். (௮௩)

த்ரிம்ஶத்³வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி காமவ்ருக்ஷ
ப²லாஶநா: । [illegible] ஸங்காஶா: [illegible]
[illegible] ஜாயந்தே ॥ ௮௪

குருவருஷத்தில் ஜனமானது முப்பதினாயிர வயதுள்ளதாயும் இச்சைப்படி விருக்ஷபலங்களைப்புசித்துக்கொண்டும் பிரயங்குவென்னுங் கொடியினுடைய புஷ்ப நிறமுள்ளதாயும் (அதாவது வெண்மை) ஸ்திரீ புமானாக இரட்டையாகவே பிரசவித்துக் கொண்டுமிருக்கும். (அ)

இந்தக் குருவருஷத்தைச் சார்ந்திருக்கு மிரண்டு த்வீபங்களைச் சொல்லுகின்றார்.

[illegible] ஸஹஸ்ராணி [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௮௫

[illegible]
[illegible] ॥ ௮௬

[illegible]
[illegible] । ௮௭

குருவருஷத்திற்குச் சமீபத்திலுப்புச்சமுத்திரத்தில் வரிசையாக ஐயாயிர நாலாயிர யோஜனை வரையில் வியாபித்துக்கொண்டு ஒரு திக்குமூலையால் தெரி

ந்துகொண்டு வடபுறமாகவும் வாயுமூலையாகவும் சித்த யோக சாரணர்களாற் சூழப்பட்டுச் சந்திரத்வீபமென்னும் பத்திராகா த்வீபமென்று மிரண்டு த்வீபங்களிருக்கும். அவ்விரண்டு த்வீபங்களிலும் ஜனங்கள் கிரமமாகச் சந்திரநிறமும் செந்தாமரை நிறமு முள்ளவையாயும் பல மூலங்களைப் புசித்துக்கொண்டும் இருக்கும். இவை யிரண்டும் குருவருஷ சமீப மாதலாற் சொல்லப்பட்டனவென் றறிக. (அ௯-அசு-அசுஉ)

ஸார்த்தாநி வஸஹஸ்ராணி ஜாதமாயு
ஹிரண்மயே ஜநஶ்வேதாத்விஷாஶித்ய
லகுசாநோஜகாஶம் ஸைஜ்ய ॥ அஎஉ

இரண்யக வருஷத்தில் ஜனமானது பன்னீராயிரத்தைந்நூறு வயதுள்ளதாயும் சந்திரகாந்தியுள்ளதாயும் எலுமிச்சம்பழம் புசித்துக்கொண்டு மிருக்கும்.

நீலநீரஜஸங்காஶ ரம்யகே ஜாதஶ
க்திகீஃ । ஜநவர்ஷாயுதஸஹஸ்ராணி ந்ய
க்ரோதபலாஶிநஃ ॥ அஅஉ

ரம்பகவருஷத்தில் ஜனமானது பன்னீராயிர வயதுள்ளதாயும் கருநெய்தல் நிறமாயும் ஆலின் பழம் புசித்துக்கொண்டு மிருக்கும். (அஅஉ)

ரஜத த்ருதிஸிக்ஷ்வாத ஸ்தாவதாயு
ஹரௌ ஜநா:। ரளக்ஷ: கிம்புருஷே ப்ல
க்ஷ ஹேமஜநோப்யாயுத ஸ்திதி: ॥ ௮௯௭

அரிவருஷத்தில் ஜனமானது பன்னீராயிர வய துள்ளதாயும் வெள்ளிநிறமாயும் கரும்பைப் புசித்துக் கொண்டுமிருக்கும். கிம்புருட வருஷத்தில் ஜனமானது பன்னீராயிர வயதுள்ளதாயும் பொன்னிறமாயும் பிலக்ஷமென்னுங் கல்லாலின் பழத்தைப் புசித்துக் கொண்டுமிருக்கும். (௮௯௭)

இதி கிம்புருஷாதீநி வர்ஷாண்ய்
ஷ்டாநி யாநிவை। நதேஷ்வ ஸ்யாஹேஷோ
ஸ்தி வ்யவஸ்திதிஷு க்ருதாதிஷு ॥ ௯0௭

இவ்வாறு கூறிய கிம்புருஷ முதலான எட்டுவருஷங்களிலும் ஜனங்களுக்கு மாறி மாறி வருங் கிருதாதி யுகங்களில் அவஸ்தாபேதமில்லை. (௯0௭)

யாமாநாம்நிவ ப்ரஜாயந்தேஸ்ம
வலயுநப்ரஜ:। க்ருஷ்டா க்ருஷ்டாஸநோ
த:ஸ்வத்ர யாந்த்யா ஹாரதே ஜநா: ॥ ௯௧௭

ஆனலிந்தப் பாரத வருஷத்தில் ஜனமானது யுகங்களுக்குத் தக்கபடி அறிவு ஆயுசு தேஜசு பலம் அர்த்தம் பிரஜை இவை மாறிக்கொண்டு உழுது முழ்ச

மது முண்டானவைதப் புசித்துக்கொண்டு தாபத்திரயத்தால் வருத்தமடைந்திருக்கும். (௯௧)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௯௨

ஆனலிந்தப் பாரதவருஷத்தில் ஒரு குணமுண்டு. அதாவது, இவ்விடத்தில் முயற்சிசெய்கிறவன் பயனியாவும் பெறுவான்; பல பூமிகளுக்கெல்லாங் கன்ம பூமி காரணமாதலால். (௯௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௯௩

இதுதான் கன்மபூமி, மற்றவையெல்லாம் பல பூமி. இவ்விடத்திற் செய்யுங் கன்மமானது மற்றவிடத்திற் பலங்கொடுக்க உபயோகமாகிறது. (௯௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௯௪

இந்த ஜம்பூ த்வீபத்திற் சமுத்ரமானதொன்பது பிரிவாகிப் பாதிபூமியும் பாதிஜலமுமாகச் சூழ்ந்திருப்ப

தால் ஒன்பது த்வீபங்களுண்டு. அவைகளின் பெயர்களைக் கூறுகின்றேன் கேளுங்கள். (கூ௪உ)

ஐந்த்ரத்வீப: கஶேருஶ்ச தாம்ரவ
ர்ணோ கபஸ்திமாந் । நாகத்வீப ஸ்ஸௌம்ய
ஸ்ஸோ காந்தர்வோ வாருணஸ்ததா ॥ கூ௫உ
குமாரிகாக்யோ நவமோ நாநாவ
ர்ண நிம்நகா: । நாநாஜாதி ஜநாகீர்ணா
ஸாகராத்யுபவேஷ்டிதா: ॥ கூகூஉ

இந்திரத்வீபம் கசேருத்வீபம் தாம்ரபர்ண த்வீபம் கபஸ்திமான் த்வீபம் நாகத்வீபம் சாந்திரமஸ் த்வீபம் காந்தருவத்வீபம் வாருணத்வீபம் குமாரிக த்வீபம் என ஒன்பது த்வீபங்கள். இவையாவும் பலவித மலை ஆறுகளாலும் பல ஜாதி ஜனங்களாலுஞ் சூழப் பட்டிருக்கும். (கூ௫உ-கூகூஉ)

அக்நீத்ரோ நாம ந்ருபதி ர்ஜம்பூத்வீபா
திபோ மநோ: குலே । தஜ்ஜாத ந்ருபவம்ஶ
ஜ்ஞாதி: கத்யந்தே பாரதாதய: ॥ கூஎஉ

மனுவம்சத்தில் அக்னீத்ரனென்னுமொருராஜன் ஜம்பூ த்வீபத்திற் கதிபதியாகவிருந்தான். அவனுக்குப் பரதன் முதலாகப் பிள்ளைகள் ஒன்பது. அவர்களின் பெயர்களாலே இந்தக் கண்டங்கள் பாரத முதலான பெயருள்ளனவாயின. (கூஎஉ)

க்ஷாரக்ஷீர ததிஸ்நேஹ ரஸஸ்வாத்வம்பு வா
ர்திபி: । லக்ஷாதி த்விகுணைர்த்வீபா
ஜம்பு ப்லக்ஷாதயோ வ்ருதா: ॥ கூஅ௨

இந்த ஜம்பூ முதலாக வேழு த்வீபங்களும் வரிசையாக லக்ஷமுத லிரட்டித்தயோஜனை விசாலமுள்ள உப்பு பால் தயிர் நெய் கருப்பஞ்சாறுகள் சுத்தஜலம் இவ்வேழு சமுத்திரங்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. (கூஅ௨)

ஶாகேந ஶாக த்வீபோऽயம் ஶாகஸம்
ஜ்ஞா நிபந்தந: । குஶோ ப்ரஹ்மமகே காஞ்ச
ந: கரஶ ஸ்வயம்ஹ்யபி பக்ஷதி ॥ கூகூ௨

அப்பாற் சாகத்வீபத்திற் சாகமென்னு மோர்மாமூயர்ந்து பிரசித்தமாக விருக்கிறபடியா லந்த த்வீபத்திற்குச் சாகமென்று பெயராயிற்று. அப்பாற் குசத்வீபத்தில் பிரமா யாகஞ்செய்யும்போது பொன்மயமாக ஓர் குச மென்னும் தர்ப்பமுண்டானபடியா லந்தத் த்வீபத்திற்குக் குசமென்று பெயராயிற்று. கூகூ௨

க்ரௌஞ்சே க்ரௌஞ்சோ ஹதோத்வேஷ
த்ய: க்ரௌஞ்சாத்ரௌ ஶக்திநா ரணே । ஸ்க
ந்தேந யஸ்தாஸ்யவீரம் வித்ராவ்ய ஸ்
தாயிநா ॥ க00௨

அப்பால் க்ரௌஞ்ச த்வீபத்திற் பொன்மயமான குகையுள்ள கிரௌஞ்சமென்னு மலையிற் பலவித மாயையுள்ள க்ரௌஞ்சனென்னு மோரசுரன் மஹா மாயையுள்ள சுப்பிரமணியரால் வெகுவாய்ச் சண்டை செய்து அடிக்கப்பட்டான். (க00௯)

ஸ்கந்தேந க்ரௌஞ்சதைத்யஸ்ய வத்ரா
தஸ்மிந் ஶக்திநா । க்ருதஸ்ததா கிரி:
தஸ்ய நாம்நா க்ரௌஞ்சத்வீப உச்யதே ॥க0௧௯

அவரா லந்த வசுரனுடைய வாசமான க்ரௌஞ்ச மலை யோட்டையாகச் செய்யப்பட்டதென்று பிரசித்தமா யிருக்கிறது. அம்மலை யந்த த்வீபத்திற்கு அடையாளமா யிருந்தபடியா லதற்குக் கிரௌஞ்சமென்று பெயராயிற்று. (க0க௯)

ஶால்மலே ஶால்மலீவ்ருக்ஷோ ஹேமோ ஸூர்யாப:
ஸஹஸ்ரயோஜநோச்ச்ராய: । ப்ரியோ தேவா
நாம் தேந ஸ ஶால்மலத்வீபநாமவாந் ॥க0௨௯

அப்பால் சால்மல த்வீபத்திற் பொன்மயமாயும் சூரியப் பிரகாசமாயும் தேவர்கட்குப் பிரியமாயும் ஆயிர யோஜனை யுயரமுள்ளதாயுமிருக்கிற ஓர் சால்மலமென்னு முள்ளிலவமர மந்த த்வீபத்திற் கடையாளமாக விருந்தபடியா லதற்குச் சால்மல த்வீபமென்று பெயராயிற்று. (க0௨௯)

ஞொமெ2ெ3 ஞொவதிநாம ராஜா
ஹநொ ஞொவவொஃநக: । யாஜெ்யா
ஹூவஹிவூாநாரெளதய்யாநாம் உநொ:
கூவெ ॥ ௧௦௩௨

ஸதெஷு ஹரியஜ்ஞாய வூவஸெ
ஷு ஹூவஹிஷு வெ தஂஜ
தஉ: கொவா ஷுவச வொாஉகுஷு
யம் ॥ ௧௦௪௨

யஜூவாஸெய தாமாவொ ஷூமாகொ
வாஹிநா உநெ:। தஉெஷவா உஹீவ
ஞா ஞொமெஷெ லூதஉெதாஹவச ॥ ௧௦௫௨

அப்பாற் கோமேத த்வீபத்தில் மநுவம்சத்து ராஜனொருவன் கோபதியென்பவன் அக்நிபோல் தேஜசுள்ள உதத்ய வம்சத்து ருஷிகளுக்குச் சிஷ்யன், பசுமேத யாகஞ்செய்ய ஆரம்பித்தான். அப்போதவன் குருக்கள் தேவேந்திரன் செய்யும் யாகத்திற்குப் போயிருந்தமையாற் பிருகு வம்சத்தாரைக் குருக்களாக வரித்துக்கொண்டான். பின்பு கௌதமர் கோபத்தாலவனைச் சபிக்க அவன் க்ஷயமடைந்தான். அவனியாக சாலையிற் பசுக்களெல்லா மவருடைய கோபாக்நியாற் கொளுத்தப்பட்டன. அப்பசுக்களின் மாம்ஸங்களாலே யந்தப் பூமியெல்லா மறைக்கப்பட்டபடியா லந்த த்வீபத்திற்குக் கோமேதமென்று பெயராயிற்று.

(௧௦௩௨-௧௦௪௨-௧௦௫௨)

நதீ புஷ்கரிணீ நாம ஹைமபுஷ்கர
மண்டிதா । தயாஸ புஷ்கரத்வீப: வ்யா
பித ஸுரஸேவித: ॥ க௦சுஉ

அப்பாற் புஷ்கர த்வீபத்திற் பொன்மயமான தாமரைகளா லலங்கரிக்கப்பட்ட புஷ்கரணீயென்னும் பெயருள்ள ஓர் நதியுண்டு. அதனு லந்த த்வீபம் புஷ்கரமென்று பிரசித்தமாய்த் தேவர்களா லடையப் பட்டிருக்கும். (க௦சுஉ)

யதா கிம்புருஷாத்யேஷு க்ருதா
வஸ்த ஸ்துஜநா: । ஶாகத்வீபாதிஷு ததா
க்ஷீராதி க்ருதபோஜநா: ॥ க௦எஉ

ஹிமேந்து ஹிமநீலாப்ஜ ஸஸ்யக ஸ்படி
கத்யுதி: । தஶவர்ஷ ஸஹஸ்ராயு: நஷ்
டதோஷ: ஸைகலக்ஷண: ॥ க௦அஉ

ஜம்பூ த்வீபத்திற் கிம்புருஷ முதலான வெட்டுக் கண்டங்களிலு மெவ்வாறு ஜனங்களுக்கு யுகங்கடோறும் நிலைமாறுகிறதில்லையோ, அவ்வாறே சாகமுதலான மற்ற ஆறு த்வீபங்களிலு மறிக. மேலும் அவ்விடங்களில் ஜனங்கள் கிரமமாக பால் முதலான சமுத்திர ஜலங்களை யாகாரமாகக் கொண்டு பனிச்சந்திரன் பனி கருநெய்தல் பயிர் படிகம் இவைகளின் காந்

தியுள்ளவைகளாய்ப் பதினுயிரவய துள்ளவைகளாய் துக்கலேச மில்லாம லிருக்கும். (௧௦௭ஒ-௧௦௮ஒ)

ஸப்தோத³தே⁴ர்த்⁴வகாஞ்சீ த்³வே கோடீ
ஸத்ரிகத³ஶே | பஞ்சாஶத்ஸஹஸ்ராணி
லக்ஷாண்யேஷோ விஹாயத꞉ ॥ ௧௦௯

மேருமலையி னடுவிலிருந்து ஏழாவது சமுத்ரம் வரையி லளவு இரண்டுகோடியே யைம்பத்மூன்று லக்ஷத்து ஐம்பதினுயிர யோஜனையென்றறிக. (௧௦௯ஒ)

ததோ ஹிரண்மயீ பூ⁴மிர் நாநாரத்ந
த்³ருமோஜ்ஜ்வலா | க்ரீடா³ர்த²ம் தே³வஸ்ருஷ்
டா தே³வாநாம் த³ஶகோடிகா ॥ ௧௧௦

அப்பாற் பலவித ரத்னங்களும் மரங்களும் மலைகளு நிறைந்த பொன்மயமான பூமி பத்துகோடி யோஜனை தேவர்கட்கு விநோத நிமித்தம் பிரமாவினுற் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (௧௧௦ஒ)

லோகாலோகோ ப³ஹிஸ்தஸ்யா லோ
காலோகத்⁴ருதா³ர்க⁴க꞉ | யோஜநாயுதவிஸ்தீர்ண꞉
ஸஹஸ்ரம் ஸமுச்ச்²ரிதோ த்⁴ருவ꞉ ॥ ௧௧௧

அப்பால் வெளியில் அலோகமு முள்ளேலோகமுமாகிய லோகாலோகமென்னு மலை பதினுயிர யோஜனை யகலமுள்ளதாயு முயர்ந்த கொடுமுடிக ளுள்ளதாயுமிருக்கும். (௧௧௧ஒ)

தஸ்ய ஶ்ருங்கேஷு தீக்ஷ்ணாம்ஶோர்ஹரா
ஸஶ்வஹ்ரா தவோவரோ: | ந தாவ்யந்தி
வேகஸ்ய ஷஷ்ட்யாஜ்ஞாரோ ந்யாஸாஹ்யதாத்ஸ்யே நா॥ ௧௧௨ ௯

அந்த லோகாலோக மலையின் கொடுமுடிகள் மிகவு முயர்ந்திருக்கிறபடியா லவ்விடத்திற் சூரிய கிரணங்கள் நிலாவைப்போலக் கொடுமையின்றிப் பிரகாசமுள்ளதாக மாத்திர மிருந்துகொண்டு திக்குப் பாலகருடைய விநோதஸ்தானங்களைத் தபிக்காமலிருக்கும். (௧௧௨ ௯)

தத: பரஸ்தாத்விஜம் லக்ஷாண்யேகோ
நவிம்ஶதி: | சத்வாரிம்ஶத்ஸஹஸ்ராணி ப
ஞ்சத்ரிம்ஶச்ச கோடய: ॥ ௧௧௩ ௯

அப்பா லந்தகார பூமி முப்பத்தையாயிரகோடியே பத்தொன்பது லக்ஷத்து நாற்பதினாயிர யோஜனையுள்ளது. (௧௧௩ ௯)

ஸப்தவிம்ஶதிலக்ஷாணி கோடிரேகா
ஸமுத்ராத் | ஹேமம் கடாஹகம் கோ
டி ஶுஹ்ராதிதி ஸம்ஜ்ஞித: ॥ ௧௧௪ ௯

அப்பாற் கர்ப்போதமென்னும் பெருங்கடல் ஒரு கோடியே இருபத்தேழுலக்ஷ யோஜனையுள்ளது. அப்பாற் பொன்மயமான வண்டகடாக மொருகோடி யோஜனையுள்ளது. இவ்வாறே மேருவி னடுவிலிருந்து

நான்கு பக்கமுமறிக. ஆகக்கூடிய பூலோகத்தி னகலம் நூறுகோடி யோஜனையென்றறிக. (௧௧௪உ)

இதுவரையிற் பூலோகப் பிரமாணஞ் சொல்லி பது. இனி; புவர்லோக முதல் மே லுலகங்களினளவு சொல்கின்றார்.

தியிலெக்ஷா ஹுவலெ-ூாகொ யு ுவ
வு ாஹெ ஊஹீ தனா கூ । தடி-ுந கொடிஃ
ஸுலெ-ூாகஃ ஸுஙீ-ூவப-ூஸொஸு யஃ॥௧௧௫உ

பூதலத்திலிருந்து தருவமண்டலபரியந்தம் புவர் லோகத்தினுபரம் பதினைந்து லக்ஷம். அப்பால் தேவ தைகளுக்கிடமான சுவர்லோகம் எண்பத்தைந்து லக்ஷ யோஜனை யுயரமுள்ளது. (௧௧௬உ)

ஊஹொ ஷிகொடிப-ூது ாஷெ ஊஸீவுா
ூ ஊு நிவு ஜஃ। ஜனொ ஷுகொடிவஹிஃ
விதுஜஹு ஜநாஸு யஃ॥ ௧௧௭உ

அப்பால் மரீசி முதலான முனிகளுக் கிடமான மகர்லோகம் இரண்டுகோடியுயரம். அப்பாற் பிதருக் களும் ஜன்ஹு முதலான ருஷிஜனங்களும் வாசஞ் செய்யும் ஜனலோகம் எட்டுகோடி யுயரமுள்ளது. ()

தவொ கூ-ூகொடி ய-ூது ாஷெ ஊஹா
யொமஸநது நஃ। ஸிஹுஸுநஸகுஸொரஸு
ஸநகஸு ஊஹாதவாஃ॥ ௧௧௮உ

அப்பால் மிகுந்த தவமுள்ள சனந்தன ருபு சனத்குமார சனகயோகிகள் வாசஞ்செய்யுந் தபோலோகம் பன்னிரண்டுகோடி யுயரமுள்ளது. (௧௧௭)

ததஸ்தஸ்ய ப்ரியஸ்யாநம் ஸத்யலோகஃ
ஸ்வயம்புவஃ । காரோதிஶபஸம்பந்நஃ கோ
டயோ நவஸப்த ச ॥ ௧௧௮

ஸாவித்ரீ ருக்யஜுர்த்ருத்யாஷ்ஷேயத்ரவே
தாஸ்ஸாங்காஃ । ௧௧௯

அப்பாற் சத்ய ஞானமுள்ள பிரமாவினுடைய ஸ்தானமாகிய சகலைஸ்வரிய சம்பத்தும் நிறைந்த சத்தியலோகப் பதினாறுகோடி யுயரமுள்ளது. அவ்விடத்தில் சாஸ்வதியும் வேதோபவேதங்களும் மூர்த்தியுடனிருப்பார்கள். (௧௧௮-௧௧௯)

ததஸ்து தஸ்ய ஷட்கோடி ஶ்யாத்ரிவா
ஸவிஷ்ணோஃ । ஸ்தாநே ஜ்யோதிஷி வி
த்ரே கோடிரண்டகடாஹகஃ ॥ ௧௨௰

அப்பாற் காந்தியுள்ள விஷ்ணுவினுடைய ஸ்தானம் நான்குகோடி. அப்பால் விசித்திரமான சிவனுடைய ஸ்தானம் ஆறுகோடியுள்ளது. அப்பால் அண்டகடாகம் ஒருகோடி கனமுள்ளது. (௧௨௰)

ஶதகோடிப்ரவிஸ்தீர்ணம் இதி ப்ரஹ்மா
ண்டமண்டலம் । ஸம்புடாகாரரூப்யம் ஸர்வா
யம் ஸமந்தாத் தஸ்தாரோந்நத: ॥ ௧௨௧

இவ்வாறு பிரமாண்ட கோளத்தி னுயரம் நூறு கோடி யோஜனை. இவ்வளவு கீழும் மேலும் நான்கு பக்கமும் சரியாக நூறுகோடி அண்டகோளமென்றறிக. (௧௨௧)

தஸ்ய ப்ராசீம் திஶம் ஶக்ர: பாதி த்ர
ஶ்ரீ: பாவக: பூர்வதக்ஷிணாம் । தக்ஷிணாம் தண்டி
தஸம்ஹர்தா ராக்ஷஸோ தக்ஷிணாபராம் ॥

அண்டத்தின் கிழக்கை தேவேந்திரனும், தென் கிழக்கை அக்கியும், தெற்கை யமனும், தென்மேற்கை நிருதியும் ரக்ஷிக்கின்றனர். (௧௨௨)

பஶ்சிமாம் வருணோ தேவோ நபஸ்வா
ந் பஶ்சிமோத்தராம் । உதீசீம் ஸோமய
க்ஷேஶௌ வீஶ: ப்ராகுத்தராம் திஶம் ॥ ௧௨௩

அதன் மேற்கே வருணனும், வடமேற்கே வாயுவும், வடக்கே சோமனும் குபேரனும், வடகிழக்கே ஈசானனும் ரக்ஷிக்கின்றார்கள். (௧௨௩)

ஊர்த்வம் ப்ரஹ்மா ஹரிரத: ஸர்வத்ரா
வமீ திஷ்டதா ॥ ௧௨௪

அதன்மேற் பிரமாவும், கீழே விஷ்ணுவும் இவ்வாறெல்லாரும் சாவதானமாக வெப்போது மதை ரக்ஷிக்கின்றார்கள். (௧௨·௯)

ஏதேஷாமபி நியந்தாரோ ருத்ரா தஶ திஶி
ஸ்தி²தா:। ஸ்வஸ்வதிக்பாலவர்க்³ஸ்யைஷாம்
நாஶக்தா ஸ்தா²நஹாநயே ॥ ௧௨·௰

இந்தப் பதின்மருக்கும் நியாமகராய்ப் பத்துத்திக்கிலும் பத்து ருத்திரரிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாம் ஐஸ்வரியவான்களாயிருந்தபோது அவ் வுருத்திரர்களின் பயத்தினாலே தத்தம் ஸ்தானத்தை விட்டு அசையாம லிருக்கிறார்கள். (௧௨·௰)

நாநாரூபதரா ரௌத்ரா வீர்யைஶ்ச
ஸூர்யவர்சஸ: । வ்ருதா நா
நாயுதத⁴ரைஸ்தைர் ப்⁴ருத்யைர்விபோ
த⁴கை: ॥ ௧௨·௰௧

அந்த வுருத்ரர் பதின்மரும் பலவித ரூபமுள்ளவர்களாயும் மிகுந்த சக்தியுள்ளவர்களாயும் சூரியகாந்தியுள்ளவர்களாயும் பலவித ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற அநேக பரிவாரங்களினாலே சூழப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் பெயர் சொல்லக் கேளும். (௧௨·௰௧)

புத்தோஜோ வஜ்ரதேஹஶ்ச கபாலீ
ஶ: ப்ரமர்த்தந: விபூதி ரவ்யயஶ்ஶாஸ்தா
பிநாகீ த்ரிதஶாதிப: ॥ ௧௬௬

புத்தர் அஜர் வஜ்ராதேகர் கபாலீசர் பிரமர்த்தனர் விபூதி அவ்யயர் சாஸ்தா பினாகி திரிதசாதிபர் இப் பதின்மரு மிந்திர நாயகர்கள். (௧௬௬)

பஸ்ம க்ஷயாந்தகஹர ஜ்வலநாக்நி ஹுதா
ஶநா: । பிங்கள: காதகோ பப்ரு த்
தஹந ஶ்ஶாஸ்த்ரிஷு கதா: ॥ ௧௬௭

பஸ்மாந்தகர் க்ஷயாந்தகர் ஹரர் ஜ்வலனர் அக்னி உதாசனர் பிங்களர் காதகர் பப்ரு தகனர் இப்பதின் மரு மக்னிநாயகர்கள். (௧௬௭)

விதாத்ரு தாத்ருகர்த்தாரோ யாம்யம்ருத்
த்யு வியோஜகா: । தர்மாதர்மபதி ஸம்
யோக்த்ருஹராஶ்ச யமநாயகா: ॥ ௧௬௮

விதாதா தாதா கர்த்தா யாம்யர் மிருத்யு வியோக்தா தருமபதி அதருமபதி சம்யோக்தா ஹரர் இப் பதின்மரும் யமநாயகர்கள். (௧௬௮)

நிர்ருதி ர்மாரணோ ஹந்தா: க்ரூர த்ருஷ்டி
கோரா யதம்ஷ்ட்ரோ மோஹிதஶ் । ஊர்த்வலிங்
ஶவிர ஸ்ருவாக்ஷ ஸம்ஹ்ருதீஶ்வர: ஸ்வதாதவா: ॥

நிருதி மாரணர் ஹந்தா க்ருராக்ஷர் தூம்ரர் லோஹிதர் ஊர்த்வலிங்கர் விருபாக்ஷர் தம்ஷ்ட்ரீ பீமர் இப்பதின்மரும் நிருதிநாயகர்கள். (௧௫௯ ஆ)

𑌬𑌲𑌾𑌤𑌿𑌬𑌲 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌭𑌦𑍍𑌰
𑌜𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌃 । 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑍁
𑌨𑌾𑌦𑌮𑍇𑌘𑌨𑌾𑌦𑌕𑌾𑌃 ॥ ௧௬௦ அ

பலர் அதிபலர் பாசஅஸ்தர் ஸ்வேதர் பத்ரர் ஜலாந்தகர் மகாபலர் மகாபாகு சுநாதர் மேகநாதர் இப்பதின்மரும் வருணநாயகர்கள். (௧௬௦ ஆ)

𑌲𑌘𑍁𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑍇𑌗 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌃 । 𑌕𑌪𑌰𑍍𑌦𑍀𑌮𑍇𑌘𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌿𑌖𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌯𑌵𑌃 ॥ ௧௬௧ அ

லகு சீக்ரர் வாயுவேகர் சூக்ஷ்மர் தீக்ஷணர் க்ஷயாந்தகர் கபர்த்தி மேகவானர் பஞ்சாந்தகர் பஞ்சசிகர் இப்பதின்மரும் வாயுநாயகர்கள். (௧௬௧ ஆ)

𑌨𑌿𑌧𑍀𑌶 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌦𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀
𑌜𑌟𑌾𑌧𑌰𑌾𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌧𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾
𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍋𑌮𑌯𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌃 ॥ ௧௬௨ அ

நிதீசர் ரூபவான் தன்யர் சௌம்யர் லக்ஷ்மிதரர் ஜடாதரர் பிரகாமதர் ஸ்ரீதரர் ரத்னதரர் பிரசாதர் இப்பதின்மரும் சோம குபேர நாயகர்கள். (௧௬௨ ஆ)

ஸர்வவித்³யேஶ ஸர்வஜ்ஞ ஜ்ஞாநிஜ்யே
ஷ்ட² வேத³கா³: । ஶஶிப்ரிய ஸுரேஶ
ஶாந ஹ்யேதே ஶாநநாயகா:॥௧௩௩

சர்வர் வித்தியாதிபர் ஸர்வஞ்ஞர் ஞானி ஜ்யேஷ்டர் சார்வேதபாரகர் பஸிப்பிரியர் சுரேசர் பூதேசர் இப்பதின்மரும் ஈசான நாயகர்கள். (௧௩௩)

ஶம்பு⁴ர்விபு⁴ர்க³ணாத்⁴யக்ஷ த்ர்யக்ஷ
ஸ்த்ரித³ஶேஶ்வர: । த்ரிலோசந நபோ⁴
விஷ்வ ஸம்விவாஹஸ்தூர்த்⁴வகா³ ॥ ௧௩௪

சம்புவிபு கணாத்யக்ஷர் திரியக்ஷர் த்ரிதசேஸ்வரர் திரிலோசனர் நபஸ் விப்ஸா சம்வாகர் விவாகர் இப்பதின்மரும் ஊர்த்வபாகத்தில் பிரமநாயகர்கள். ௧௩௪

க்ரோத⁴நோ மாருதாஶீ ப்ரஸ
நோ க்³ராஸவேஶ்வர: । வ்ருஷோ வ்ருஷ
த⁴ரோऽநந்தோ வஜ்ரோ த³ம்ஷ்ட்ரீ விஷ்ண
வா: ॥ ௧௩௫

குரோதனர் மாருதாசனர் பணீந்திரர் க்ரசனர் உதும்பரேஸ்வரர் விருஷர் விருஷதரர் அனந்தர் வஜ்ரர் தம்ஷ்ட்ரீ இப்பதின்மரும் கீழே விஷ்ணு நாயகர்கள்.

பெசாஸ: ப்ரவாஹோ ஸ்ரீய
ஸாஸ ஸம்ஸிதா: வஷ்டாஷ்டகாநியோ
க்ஷ்ணாம் க்ஷேத்ராவாஸ ஸைகியா ॥ ௧௩௬॥

அப்பாற் பிரமாண்டத்திற்குமேல் ஜலமுதலான போகபூமிகள். அவ்விடங்களில் அவ்வவ் ஸ்தானங்களிற் கிடைக்கும் பலங்களை நியமிக்கிறருத்ரர்கள் எட்டெட்டுப் பெயராக ஐந்து கணங்க ளிருப்பர்கள். ()

ஹாரபூத்யாஷாட டிண்டி லாகுளீ
ஸரவாஷரா: । புஷ்கர ப்ரபாஸ நைமிஸ
வெதி ஜலஸ்யாஷ்டக மீரிதம் ॥ ௧௩௭॥

பாரபூதி ஆஷாடர் டிண்டி லகுளீசர் அமரேசர் புஷ்கரர் பிரபாசர் நைமிசர் இவ்வெட்டுப் பெயரும் ஜல தத்வத்திற் குஹ்யாஷ்டகமென்று பெயருள்ளவர்கள். (௧௩௭)

ஸ்ரீஸைல ஜல்ப கேதார பைரவா
ம்ராதகேஸ்வரா: । ஹரிஸ்சந்த்ர மஹாகாள
ஞ்யாஸாதி மத்யமா: ॥ ௧௩௮॥

ஸ்ரீசைலர் ஜல்பர் கேதார் பைரவர் ஆம்ராதகேஸ்வரர் அரிச்சந்திரர் மஹாகாளர் மத்யமர் இவ்வெட்டுப் பெயர்களும் தேஜஸ் தத்வத்தில் அதி குஹ்யாஷ்டகமென்னப்படுவார்கள். (௧௩௮)

மஹேந்த்ர பீமவிமலௌ குருக்ஷேத்ர
நயாஹ்வயா: । ஸநாகலோட்டஹாஸாக்2ய
ஸநகுலாஸ் ஸமீரே ॥ ௧௫௯

மஹேந்திரர் பீமர் விமலர் குருக்ஷேத்ரர் நயர் நாகலர் அட்டகாசர் நகலர் இவ்வெட்டுப் பெயரும் வாயு தத்வத்தி லிருப்பார்கள். (௧௫௯)

ஸ்தாணு ஸ்வர்ணாக்ஷ கோகர்ண ப4த்3ர
கர்ண மஹாலயா: । வஸ்த்ராபத விமுக்தாக்2ய
ருத்3ரகோட்ய: ஸமீரணே ॥ ௧௬௦

பவித்ராஷ்டகமித்யாஹு ர்மஹதஸ்ஸம
தேஜஸோ யோகதே । ஸ்தாணவஷ்டகம் இதி
ஜ்ஞேயம் ஷண்ணாமத: கத்2யதே ॥ ௧௬௧

ஸ்தாணு ஸ்வர்ணாக்ஷர் கோகர்ணர் பத்ரகர்ணர் மஹாலயர் வஸ்திரபாதர் அவிமுக்தர் ருத்ரகோடி இவ்வெட்டுப் பெயர்களு மாகாச தத்வத்திற் பவித்திராஷ்டகரென்னப்படுவர்கள். இனி அகங்கார தன்மாத்திரேந்திரிய தத்வங்களில் ஸ்தாணு வஷ்டகரென்பர்கள். அவர்களின் பெயர்சொல்கின்றேன். (௧௬௦-௧௬௧)

ஸ்ரீகோட ஜ்ஞலேஸாந ஷிரண்ய ஹ்ரூஷ்ய
ண்காஸ்! ஹ்யஷ்ய ஷ்வேஸ்வராஸஷங்காக்ஷ
காலாஞ்ஜநாவலி ॥ ௧௬௨

மாகோடர் மண்டலேஸ்வரர் த்விரண்டர் சகலண்டர் ஸ்தலேஸ்வரர் ஸ்தூலேஸ்வரர் சங்குகர்ணர் காலாஞ்சனர் இவ்வெட்டுப்பெயரும் ஆங்காரதத்வத்திலும் தன்மாத்திரையிலும் இந்திரிய தத்வத்திலும் ஸ்தாணுவஷ்டக ரென்னப்படுவர்கள். (௧௪௩)

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑍈
𑌶𑌾𑌚𑌂 𑌵𑍈𑌶𑌾𑌵𑌰𑍋𑌧𑌿𑌤𑌃। 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷
𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 ॥௧௪௩
𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾। ௧௪௪

பைசாசம் ராக்ஷஸம் யாக்ஷம் காந்தர்வம்மாஹேந்திரம் சௌம்யம் பிராஜேசம் பிராம்ஹம் இவ்வெட்டும் புத்தி தத்வத்திற் சூக்ஷ்மபுவனஷ்டக மென்னப்படும்.

𑌗𑍌𑌣𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌶 𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌂
𑌕𑍃𑌤𑌭𑍈𑌰𑌵𑍇। 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌕𑍌
𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌮𑍌𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌤𑌃॥ ௧௪௫

குணதத்வத்தில் யோகீசர்களுடைய ஸ்தானங்கள் அகிருதம் கிருதம் பைரவம் பிராம்ஹம் வைஷ்ணவம் கௌமாரம் ஔமம் ஸ்ரீகண்டம் என எட்டுப் புவனங்கள். (௧௪௫)

வீரபத்ரஸ்ய ரூவிஜ்ஞாத யோகி ஸ
ரஸ்துதம் । ஸ்வதாயோபிகாரஸ்ய ஸ
வபூர்பத்ர பிகஸ்ரிய: ॥ கசசு௨

அப்பால் தமதுஸ்தானத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட அதிகாரத்திலிருக்கும் சகல ருத்திரரைவிட மேலான ஐஸ்வரியமுள்ள வீரபத்திரருடைய காந்தியுள்ள ஸ்தானம் யோகீசர்களால் துதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (கசசு)

வாமதேவ பவாநந்த பீமோமாபத்யஜே
ஶ்வரா: । ஸர்வேஶாநேஶ்வராவேக வீ
ரைக ஶிவஸம்ஜ்ஞிதா: ॥ கசஎ

உக்ர: ப்ரசண்டத்ருக்சேஶோ குணா
நாம் மூர்த்நி ஸம்ஸ்திதா: । கசஎ௨

வாமதேவர் பவர் அனந்தர் பீமர் உமாபதி அஜேஶ்வரர் ஸர்வேசானர் ஈஸ்வரர் ஏகவீரர் ஏகசிவர் உக்ரர் பிரசண்டதிருஷ்டி ஈசர் இவர்கள் இந்த குணதத்வ மூர்த்தாவிலே யிருக்கிறார்கள். (கசஎ-கசஎ௨)

த வ ஸா மா ரூ ணோ வா ஸ்ர
கெ யாதீநுமாமாந்தாம்மதா। ஸ்வாபிகா
ர விபள தீக்ஷா ரூத்ராஸவராசய: தந்
க்ருபா: ॥ கசஅ௨

இவர்கள் மிகுந்த தவத்தினால் மேலிருக்குங் குரோதேசாதிகளை யுபாசித்து அநுக்கிரக கர்த்தாக்

களாய்த் தங்களதிகாரத்திற் சமர்த்தாளாய்ச் சர்வ விஷய ஞானக்கிரியை யுள்ளவர்களா யிருப்பார்கள்.

தெஹெ்யாஷஶஸாணஸ்ரீகாநு வுயா
நாயிவதீநுஶுாணா । கெுாயெஶவ
ணஸஂவதூ ஜெ்யாதிः விஂமஸஞிவ
ஶாः ॥ கசுஉ

வஞாஜெகெகவீரஎவ ஶிவெடிஉதி
தெஷூதாः । கரு०

குரோதேசர் சண்டர் சம்வர்த்தர் ஜோதிலிங்கவர் சூரகர் பஞ்சாந்தகர் ஏகவீரர் சிகேதர் இவர்கள் முன் சொன்ன வாம தேவாதிகளுக்குப் பதுப்பங் கதிக மான ஐஸ்வர்யமுள்ள பிரதமேஸ்வரர்கள். ()

ஸவெஷஂஜி ய ஸவுகநா ஸவூா
ஜஃ கரணாஶுபः । வாஜஷெ நிய
தளயஞா காஜெகஜநஶகூிரொது ॥ கருக

புருஷ தத்வத்திற் சகல இந்திரியங்களையுந் தநுக் களையுந் தனதாகக் கொண்டு சர்வாந்தர்யாமியான ஈஸ்வரர் அதிஷ்டாதா, நியதி தத்வத்தில் நியமிக்கின்றவர் அதிஷ்டாதா, காலத்தில் எண்ணுஞ் சத்தியுள்ளவர் அதிஷ்டாதா. (கருக)

புவநேஶோ மஹாதேவோ வாமதேவோ ப⁴

வோத்³ப⁴வ꞉ । ஏகபிங்கே³க்ஷணேஶா

நாங்கு³ஷ்ட²மாத்ராஶ்ச பா⁴ஸ்வரா꞉ ॥ ௧௫௨

மிகுந்த காந்தியுள்ள புவனேசர் மகாதேவர் வாமதேவர் பவோத்பவர் ஏகபிங்கர் ஏகேக்ஷணர் ஈசானர் அங்குஷ்டமாத்ரர். (௧௫௨)

ஸமஸ்தேப்⁴யோऽப்யமீ நாம வித்³யாராஜேஶ்வ

ரோபமே । ஈஶாவாங்க பதா³ஷ்டஷ்டி ஜ்ஞே

ஜ்ஞே ஜ்ஞாநாதி⁴பா꞉ ॥ ௧௫௩

இவ்வெட்டுப்பெயரும் பரமேஸ்வர சமான சத்தியுள்ளவர்கள். ராக தத்வம் வித்தியா தத்வமிவ்விரண்டையுமுள்ளே கொண்ட கலாதத்வத்தில் மதங்காதி யாகமங்களிற் கூறியபடி யெட்டெட்டாக விருக்கும் அறுபத்துநான்குபுர மண்டலங்களுக்கு மதிபதிகள். (௧௫௩)

அநந்தஸ்த்ரிகலோ கோ³ப்தா க்ஷேமேஶோ

ப்³ரஹ்மண꞉ பதி꞉ । த்⁴ருவஸ்தேஜோ

ऽதி⁴போ க³ஹநேஶஶ்ச வீர்யவாந் ॥

அனந்தர் த்ரிகலர் கோப்தர் க்ஷேமேசர் பிரமபதி த்ருவர் தேஜோதிபர் கஹனேசர். (௧௫௪)

ஶதாநி காமிகாதீ³நா ஜ்ஞாநாதி⁴

பதீஶ்வரா꞉ । ஸம்ஸார பங்க மக்³நாநா

ஸமுத்³த⁴ர்த்ரே விநியந்த்ருகா꞉ ॥ ௧௫௫

இவ்வெட்டுப் பெயரும் மாயையில் அதிகாரிகள், முன்சொன்ன மண்டலேசர்களுக் கதிபதிகள், சம்சார மாகிய சக்ரத்திற் சுழலும் பிராணிகளைத் திருப்புகிற வர்கள். (௧௫௫)

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵-
𑌭𑍂𑌤𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌿𑌃 । 𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌯-
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍇𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌇𑌵 𑌪𑌶𑌵𑌃 ॥ ௧௫௬

ஞானமில்லாதவர்கள், சேற்றிற் காலிட்ட பசுக்களைப்போல அகப்பட்டுக்கொண்டு அசக்தர்களாய்த் துக்கப்படுகின்ற பயங்கரமான சர்வப் பிராணிகளு முண்டாகும் பூமி யிவ்வளவே. (௧௫௬)

𑌭𑍃𑌗𑍁𑌣𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾𑌳𑍀 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌮𑌚𑍀
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌵𑌰𑌾 । 𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍀𑌜𑍍𑌵𑌾-
𑌲𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ ௧௫௭
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௫௭

அப்பாற் சுத்தவித்தையிற் பிருகுணீ பிரமவேதாளீ ஸ்தாணுமசீ அம்பிகை ரூபிணீ நந்தினீ ஜ்வாலை இவ்வேழு வித்யேஸ்வரிகளும் மேற்சொன்ன மண்டலேஸ்வரர்களாலே துதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்; இவர்கள் சப்தகோடி மந்திரங்களுக்கு மீஸ்வரிகள். ௧௫௭-௧௫௮

[illegible] ௧௫௮

அப்பா லீஸ்வர தத்வத்தில் இவ் வித்தியேஸ்வரிகளுக்கு மேற்பிரகாசமான காந்தியுள்ள வித்தியேஸ்வரர் அனந்தாதிகளைப் பிரேரிக்கு மீஸ்வரராலே யபிவியக்தமான ஞானக்கிரியையுள்ள ருத்ரகணங்க ளெவ்வெட்டுப் பெயராற் சூழப்பட்டிருப்பர்கள், (௧௫௮)

[illegible] ௧௫௯

அங்குள்ள ருத்ரகணங்களாவன? உச்சுஷ்மர் அம்பார் சண்டர் மகாவீரியர் முதலானவர்கள். அவ்விடத்தில் திக்குப்பாலகர்கள் தேவீஸ்கந்தர்சண்டேசர் விருஷபேஸ்வரர் முதலானவர்கள். சாஸ்திரங்கள் நிஸ்வாச காரிகை முதலானவை. பதிகள் அனந்தாதிகள். ௧௫௯

[illegible] ௧௬௦

அந்த அனந்தாதிகளின் பெயர்களும் ஸ்வரூபங்களு முன்னமே பிரஸ்ன செய்யும்போது சொல்லியாயிற்று. (௧௬௦)

ஸதாஶிவே வஸிந்த்ராம்ஶ ஸகலாதி ப
ஶிவதா: । தேவ ஸதாஶிவோம்பிகாஜந நி
வ்ருத்யாதி கலேஶ்வரா: ॥ கசுசஎ

அப்பாற் சதாசிவ புவனத்திற் பஞ்சப்பிரம்ம ஷடங்கங்களையும் சதாசிவர் ஜவாலினி முதலான சகல நிஷ்களரான வெட்டு ருத்திரர்களையும் பரிவாரமாகக் கொண்ட சதாசிவ தேவரிருக்கின்றார். (கசுசஎ)

அப்பால் பிந்துவில் நிவ்ருத்தி முதலான கலாதி பதிகள் நால்வரு மிருக்கின்றார்கள்.

நாதே யு நிவ திஶ்சகள ஸவுஶக்தி ஶ
தாம்வர: । யோகிவிஷ்வஸ்ய வாமீஶா:
வதய: வரதஶ்ஶிவ: ॥ கசுஅஎ

நாதபுவனத்தில் ஸ்வதந்திராகமத்திற் கூறியபடி கோடிசந்திரப் பிரகாசரையும் பத்துக்கை மூன்று நேத்திர முள்ளவராயும் வெண்டாமரை யாசனத்தி லிரா நின்றும் சந்திர சூடராயும் ஐந்துமுக முள்ளவராயு மிருக்கின்ற நாதேஸ்வரரிருக்கின்றார்.

சத்தியிற் சகலமான சத்தியுள்ளவர்களுக்குந் தலைவரான பரமேஸ்வரரிருக்கிறார். அங்கேயே நாதபிந்துவாதிக் கிரமமாகச் சகல ஜகதுற்பத்தி யேதுவான குண்டலினீ சத்தியும் புவனபதிகளானவ வாகீசர்களு மிருக்கின்றார்கள்.

அப்பாற் சகல காரணங்களையுங் கடந்து நிஷ்கள மாய்ப் பரமான சிவஸ்வரூப மிருக்குமென் றறிக. ()

ஸதாஶிவ ஶிவாஹ்வாயு க்ஷிதாணவ
வாஸிகி: । ஸவநாதி ஶபவிஶ்ராம ஸு
கஷ்யும் வதயங்கயஶ்ச ॥ கருஙஉ

சதாசிவ தத்வத்திற்குமேற் சிவதத்வம் வரையி லிருக்கு மத்வாவில் நிவிர்த்தியாதி கலேஸ்வரர்களுக் கும் நாதேஸ்வரர் முதலானவர்களுக்கும் திவ்ய தேக போகஞ் சொல்லியது, அந்தச் சதாசிவ தத்வத்தில் தானே சர்வாதிசயங்களுக்கு முடிவு. அதற்கப்பால் நிஷ்கள சிவந் தவிர வேறொரு அதிசய தாரதம்ய மில்லையே! அவ்வாறிருக்க அப்பாற் பதிபேதங்க ளெப் படிச் சொல்லலாம். (கருஙஉ)

உத்தரம்.

ஶாஂஶாநதீத்ய ஶாஞாஞும் தத்வம்ஸா
தாஶிவம் ஸ்ம்ருதம் । ஹாவநாத்வி நாதா
தி கலாநாத்ய: பதிஸ்ஶிவாக ॥ கருசஉ

அனந்தேசாதி வித்யேஸ்வரரோடு கூடிய ஈஸ்வ ர தத்வத்தைக் கடந்து நிஷ்கள தத்வம் வரையிற் சதா சிவ தத்வமென்றறிக. இவ்விடத்திற் புவனங்களும் நாதவிந்துவாதி கலைகளே; சிவனன்றி வேறொரு பதியு மில்லை. (கருசஉ)

க்ரியாயா: பதிபேதோஸ்தி யதா
ததா ஶக்திபேதவத் । க்ருத்யபேதவ
வாரேண தத்தத்ஸ்தாநபேதஜ: ॥ ௧௬௫௨

ஆறு லிவ்விடத்திற் பதிபேதஞ் சொல்லியது இந்தச் சாஸ்திரத்திற் சத்திபேதஞ் சொல்லியதுபோற் செய்கையிற் பேதத்தாலும் ஸ்தான பேதத்தாலும் உபசாரமாகச் சொன்னது. (௧௬௫௨)

அந்தச் செய்கைபேதத்தைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு பிந்துபுவனத்திலிருக்கும் நிவ்ருத்தியாதி கலேசுவரர் நால்வருக்கும் பொதுவான வுருவஞ் சொல்கின்றார்.

க்ரோத்யந்நீவநம் யாபி: ஶக்திபி: புரு
தேஜஸா । தா நிவ்ருத்த்யாதிஸஞ்ஜ்ஞா: ஸ்யு
ஸ்தத்வந்தோபி ததீஶ்வரா: ॥ ௧௬௬௨

எந்தச் சத்திகளாலே புருஷசத்திகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்கிறாரோ அவைகள் நிவ்ருத்திமுதலான பெயருள்ளவைகள். அந்தச் சத்தியுள்ளவர்கள் அந்தப் புவனேசுவரர்கள். (௧௬௬௨)

இனி தனித்தனி ரூபஞ் சொல்கிறார்.

நிவர்த்தயதி ஸம்ஹிதாநி யயா ஸாஸ்ரு

நிவர்தகா । நிவ்ருத்திரிதி தஸ்யாஸ்தானம் த
தேஶோபி நிவ்ருத்திராது ॥ கஃ௭௭

எந்தச் சத்தியினலே பதினான்குவித பூதசர்க்கத்தையும் ஜ்ஞானமார்க்கத்தி னாசையையும் விட்டுக் கைவல்யாபிமுகமாகச் செய்கிறதோ அவ்வாறு திருப்புகிற சத்திக்கு நிவ்ருத்தியென்று பெயர். அந்தப் புவனமும் நிவ்ருத்தி புவனம். அங்கிருக்குமீஸ்வரனுக்கும் நிவ்ருத்திமானென்று பெயர். (௪கூஎ௭)

இவ்வாறு ஸ்தானபேதத்தாலும் கிருத்ய பேதத்தாலும் பதிபேதமென்றறிக.

நிவ்ருத்தஸ்ய ரதிரூபயா யயாவ்ரா
வ்ருத்தலக்ஷணா । நிஷித்ஸ்ய தவ்ர திஷ்டா
ஸாஸ்தானம் தத்ராம்ஶ்வதத்வதி: ॥ கஃ௭௮

இவ்வித கைவல்யாபி முகனைத் திரும்பி யவனுக்கு மீட்டுந் தாழ்ந்த சம்சார மார்க்கத்திற் கதியில்லாமல் தடுத்து நிறுத்துகிறபடியால் அந்தச் சத்திக்குப் பிரதிஷ்டையென்று பெயர். அந்த ஸ்தானமும் பிரதிஷ்டையே! அதற்கதிபதியும் பிரதிஷ்டாவானென்னப்படுவர் (௪கூஅ௭)

த்ருஷ்டாவ்ருத்யவிஷயம் யயாஜ்ஞாநம்ஷ்டா
த்ருணோ: । ஸாவித்யாஸ்தாநமேவ வ்யஸ்ய
வித்யேஶஸ்து சதீஶ்வர: ॥ கஃ௭௯

எந்தச் சத்தியால் அணுவிற்குச் சப்தாநுமானங்க ளை விட்டு நேரிட ஸ்வரூப சாக்ஷாத்காரத்தைக் கொடுக்கிறதோ அந்தச் சத்திக்கு வித்தையென்று பெயர். அந்த ஸ்தானமும் வித்தையே! அதிபதியும் வித்யேசர்.

ஸவுக்ஷாஃவஹஸநம் யயாஸ்ய கூ
ரூதெஹாஃ। ஸாஸாநி ஸதஷெஷுதி
தஃகூவுநு ஸொவிஸாநிஸநு ॥ கஎ௦உ

எந்தச் சத்தியினால் அணுவிற்குச் சகல துக்கங்களையுஞ் சாந்திசெய்கிறதோ அதற்குச் சாந்தியென்று பெயர். அந்த ஸ்தானமும் சாந்தியே! அதைச் செய்பவரும் சாந்திமான். (கஎ௦உ)

இவ்வாறு விந்துகலைகள் நாலையுஞ் சொல்லி இனி நாத கலைகளைச் சொல்கின்றார்.

உளயுபூயொ விஷயாமொகொ உஹா
நூஸு உஹதாஃ। உஹதஉஸு கியதெ வி
தொயாஷிவிபூஉஷ்யதஃ॥ கஎசஉ

தா உநிகாஷ்யாஸஸ்யஸாநம் தவாநீஸ
ஷிஸ ஜஷவி ॥ கஎஉ

முமுக்ஷுவான ஆன்மாவிற்குமேலுங் கீழுமெங்குமுண்டாகும் பிரகாசமானது எந்தச் சத்திகளாலே பெரிதாகவும் மிகப்பெரிதாகவும் மிகமிகப்பெரிதாகவும் செய்யப்படுகிறதோ அந்தச் சத்திகள் மூன்றிற்கும்

வரிசையாக இந்திகை தீபிகை ரோசிகையென்றுபெயர். அந்த ஸ்தானங்களுக்குமதேபெயர். அந்தச் சத்தியுள்ளவருக்கும் இந்திகாவான் தீபிகாவான் ரோசிகாவான் என்றுபெயர். (௧௭௧ ௧௭௨)

மேல் மோசிகை ஊர்த்வகை என்னுஞ் சத்திகளின் வியாபாரஞ் சொல்கின்றார்.

ஸர்வஜ்ஞத்வாதியோகேபி நியோஜ்யத்வம்
அநீஶதா । ப்ரேஷிகா ததாக்யாதா ஸாஸ்ய
மோசிகா தத்வமுச்யதே ॥ ௧௭௩

மோசகஸ்தத்க்ரியாகர்த்ரு யயோர்த்தநம்
கரோதி ஸ: । ஸோர்த்வகா தத்வமுக்தி
ததீஶஶ்சோர்த்வகாபதி: ॥ ௧௭௪

வித்யேசர் முதலான வதிகாரிகளுக்குச் சர்வஞ்ஞத்வாதி குணமிருந்தபோதிலும் மலாம்சஞ் சிறிதிருப்பதாலுண்டான பிரேரிக்கப்படுந் தன்மை யாதொரு சத்தியாலே விடுவிக்கிறதோ அதற்கு மோசிகையென்றுபெயர். அந்த ஸ்தானமும்மோசகமென்னப்படும். அதைச் செய்பவரும் மோசகராவர். எந்தச் சத்தியாலே அவ்வா நநுக்கிரகிக்கப்பட்ட வாத்மாவை ஈஸ்வரனைச் செய்கிறதோ அந்தச் சத்திக்கு ஊர்த்வகையென்று பெயர். அந்த ஸ்தானமு மூர்த்வக மென்னப்படும். அதற் கதிபதியும் ஊர்த்வகேச ரென்னப்படுவர். (௧௭௩-௧௭௪)

ப்ரதி தத்த்வம் தேவஜ்ஞானேஶ்வராந்த
யோகத꞉। தேஷாம் ஸ்தித்வா ஶதாந்தம்
ப்ராப்யாந்தே பரம் பதம்॥ ௧௭௫

நவஸ்ருஷ்ட்யாதி கர்த்ருத்வம் ஸாக்ஷாத்ருத்வி
ஷாஹிதேயத꞉। ௧௭௫அ

யாதொரு பொ்ர்கள் மேற்சொல்லும் பலவிதபுவனங்களிற் கூட்டிவைக்கும் பலவித வுபதேசரூபமான சைவதீக்ஷா ஞானயோகத்தால் எந்தப் பதத்தையடைந்திருக்கிறார்களோ அவர்களந்தப் பதத்தி லிருக்கும் வரையில் ஒப்பற்ற ஆனந்தமயமான போகத்தை அடைந்து பின்பு பரமான சிவசமான சாயுச்ய பதத்தை யடைகிறார்கள். ஆனலவர்கள் பிரதிசய நிர்வாணந்த நிஷ்டர்களாகையாற் சிருஷ்டியாதி கிருத்யங்களொன்றுஞ் செய்கிறதில்லை. (௧௭௫-௧௭௫அ)

இதி ஸாதாஶிவம் தத்த்வம் வ்யாக்யாதம்
ஸமாஸத꞉। ௧௭௬

இவ்வாரீஸ்வர தத்வத்திற்கு மேல் நிஷ்கள சிவ தத்வம் வரையிற் சதாசிவ தத்வஸ்வரூபஞ் சுருக்கமாக வுமக்குச் சொல்லப்பட்டது. (௧௭௬)

அவரது சத்தி தத்வமு மதற்குளடங்கின தென்கிறார்.

ஶக்திரப்யேவமித்யேஷா ஸகல: ஸ்ரு
ஷ்ட்யபேக்ஷத: | ஸ்ருஷ்ட்யந்தராதி விஷயம்
நிஷ்கலோந்யத்ர ஸர்வதா || ௧௭௭

சத்தியு மிவ்வாறே வியாபகையா யிருக்குமென் றறிக. இவ்வாறு சொல்லிய முறையே யிந்தச் சதாசிவ நாதர் ஸ்தித்யாதிவியாபார வசத்தினாற் பஞ்சப்ரம்ம சம்பந்தங்களான தாரை ஸுதாரை தரணீ முதலான முப்பத்தெட்டு கலைகளுடன் கூடியிருப்பர். அந்தபஞ்ச கிருத்யமு மவருடைய இச்சையினாலே முகலி லேற் பட்டது. கிருத்யமில்லாத வேளையிலெப்போது மவர் நிஷ்களரே. (௧௭௭)

க்ஷ்மாதி: ப்ராயாதிகோர்த்வ்யா விஷ்ட்யா
பிந்த்வாக்ஷமாதய: | சக்தாகாராதிஶாத்யா
ஸ்த்யந்தாதிகோஷ்டரயோர்த்வகே ||

ப்ருத்வி பிரகிருதி மாயை சுத்தவித்தை விந்து நாத கலைகளொன்பது இவை பந்த ஸ்தானங்களாகும். இதிற் பார்த்திவ பிராகிருத மாயாதத்வங்கள் மூன்றும் பாசபந்தமாயிருக்கும். நாத கலைகளில் நடுவிலிருக் கும் ரோசிகையென்னுங் கலைக்கு மேற்பட்ட இந்தி கை தீபிகை கலை யிரண்டும் பிந்துகலை நான்கும் சுத்த வித்தைமாயை பிரகிருதி பிருத்வீ ஆகப்பத்தும் முக்கி யமான பந்தஸ்தானமென்றுசிலர்சொல்வார்கள். விந்து நாத கலையொன்பதும் சுத்தவித்தையும் இந்தப் பத்தும்

முக்கிய பந்தஸ்தானமென்பர் சிலர். நாதகலை முடிவு வரையிற் கீழ்ப்பட்ட ஸ்தானங்களெல்லாம் நித்ய சர்வஞ்ஞத்வாதி பாரமேஸ்வர ஸ்தானத்திற்குப் பிரதிபந்தக மாயையாற் பாசங்களே பந்தஸ்தானங்க ளாகுமென் றறிக. (கஎஅ)

இனி முன் சொன்ன ககனேசர் முதலானவர்களின் ஸ்தான மிவ்வளவு அளவுள்ளதென்பதைக் கூறுகின்றார்.

ஊர்த்⁴வம் மாயாவித்³யயோர் மத்⁴யே
ககநாதி³பா: । தத³ந்தராலே ஶேஷா வஹ்நி
தியீ ஜாத்ரலக்ஷணா ॥ கஎகூ

வித்தையென்பதிவ்விடத்தில் மாயையென்றறிக. மாயைக்குக்கீழே கலைக்குமேலே ககனேசர் முதலான ருத்ரர்களின் ஸ்தானங்களென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்படுகிறது. அந்த மாயைக்குங் கலைக்கு நடுவினளவு இவ்வளவென்று புத்தியாற் குறிப்பா யறியவேண்டியது; மாயாதத்வ மனந்தமென்று சொல்லுகிறபடியால். (கஎகூ)

அநயோ ரவ்யயேநைவம் க்ரமே
ஹவ யோநிநோ: । விஜ்ஞ: ப்ராதிநோ
ஶ்ரேந ஶக்திதத்வ அயாவயி: ॥ கஅ0

இவ்வாறு சொல்லிய முறையே வுற்பத்தியுள்ள சுத்தாசுத்த மார்க்கமிரண்டிற்கு முற்பத்திக்குப் பிரதி

லோமமாகச் சுத்தாத்வாவிற்குப் பராசத்திவரையிலும் அசுத்தாத்வாவிற்கு மாயைவரையிலும் ஒடுக்கமறிய வேண்டியது. (கஅ0)

சுருக்கமாகச் சொன்ன சங்காரக்கிரம விசேஷத்தையறிய இச்சைகொண்டு முனிவர் பிரச்னை செய்கிறார்.

வ்யஸ்தஸ்யாஸ்ய ஸம்ஹ்ருதஸ்ய விச்வஸ்ய
கீத்ருக் கியாந் । தத்வஶோதகஸ்ய பகவந்
ப்ரூஹி ஸர்வார்த்த த்ருச்வந் ॥ கஅக

பகவானே! தேவரீர் சர்வாகமார்த்தமுந் தெரிந்தவராகையால் வியஸ்தமான பிரகிருதி முதலான அசுத்த மார்க்கத்திற்கும் சமஸ்தமான சத்தி தத்வம் வரையிலிருக்கும் சுத்தமார்க்கத்திற்கும், சங்காரமானது எவ்விதமாய் எத்தனைகால முண்டாயிருக்கும்; அதைத் தெரியச்சொல்லவேண்டும். (கஅக)

இதற் குத்தரம்.

ஶோத்யாவே ஸம்ஹ்ருதஸ்ய வ்யஸ்தஸ்ய
வாஞ்சோ ஶ்ராஃ । ஸமேத்ரா வேத்யம் ஸ்தி
தேஃ காலஃ க்ருத்ஸ்நோ மாயாயாஃ ॥ கஅஉ

எப்போதுமனேக புருஷர்களுக்குப் போகசாதனமான தநுகரண புவனாதிகளை யுண்டாக்குவதாற் குறைந்த சத்தியுள்ள மாயா தத்வத்திற்கு மீட்டுங்

காரியங்களை யுண்டாக்கும்படியான விசித்ரசத்தி கூர்மையாகும் பொருட்டும், சம்சார மார்க்கத்தி லிளைப்படைந்த சம்சாரிகளிளைப்பாறும்பொருட்டும், வியஸ்தமான பிரகிருதி முதலானவற்றிற்கு நடுவி லவாந்தரப் பிரளய முண்டாகின்றது. தன்னிச்சையால் பரிக்ரகிக்கப்பட்ட சதாசிவாதி சகல ரூபங்களி னுபசங்கார காலமான மகாப் பிரளயத்திற் சமஸ்தமான சத்தியந்தமான சுத்தாத்வாவிற்குப் பிரளய முண்டாகிறது. சிருஷ்டியு மிப்படியே வியஸ்த சமஸ்தக் கிரமமாக வுண்டாக்கும் பர அபரர்களான வித்யேஸ்வரர் முதலான அநேக அதிகாரிகளாலே செய்யப்பட்டபடியால் வியஸ்தமென்றும் பரமேஸ்வரர் இச்சையாற் பிரேரிக்கப்பட்ட அனந்தாதிரூபமாக விருந்து சிருஷ்டிக்கிறபடியால் சமஸ்தமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்தப் பிரளயத்தின் கால மெவ்வள வென்னில்? இதற்கு ஸ்திதி பூர்வமாதலால் ஸ்திதிகாலத்தி னளவை முன்னஞ் சொல்கின்றேன் கேளும். (௧௬௨)

வதாயபூமை ஸஹஸ்ராந்தே ஃஹஹெபூ
ஃாண ஜநா நஃ। நிஶாதவ த்ரிஹொரா
த்ர ஃாநெநாபு வராஸபுகெ॥ ௧௬௩
விஷயொவ்ருக்ஷ க்ருஃஃணெஷ வ்ரு
க்ஷதா்ரி நிவாயபுதெ। ௧௬௪

கிருதயுகமுதலான நான்குயுகமு மாயிரமுறை

திரும்பின் பிரமாவிற்கோர் பகலாகும். அவ்வளவே யிரவும். ஆகக்கூடிய திவங்கள் முன்னூற்றறுபதானால் ஓர் வருஷம். அவ்வருஷம் ஒன்று பத்து நூறு இது முதலாக வருங் கணக்கில் பரார்த்தமென்னுங் கணக்கு வரையிலானால் இந்த வியஸ்தமான அசுத்தாத்வாவிற்குப் பிரளயமாகும். இந்தப் பிரகிருதி முதலான வுபாதான காரணங்கள் சிருஷ்டிக்கு விபரீதமாய்த் தலைகீழாகச் சம்ஹரிக்கப்படும். (கஅ௩-கஅ௪)

அப்போ ததற் கதிகாரிக ளெவ்வித மிருப்ப ரெனில்?

> ததா ருத்ராஶ்ஶதம் வீரஶ்ஶ்ரீகண்ட²ஶ்ச
> புரா நவா:। ஶக்த்யாத்யஷ்டௌ ஜக³ஸ்ஸூக்ஷ்மம் ஸம்ஹ்ருத்யாஸதே ஶிவம்॥ கஅ௫
> ப்ரக்ருதி ஸ்வாமி²யாஸ்து காரணஸ்வவ
> வாஸதே॥ கஅ௬

அப்போது சதருத்ரர்களும் வீரபத்ர ஸ்ரீகண்ட தேவரும் குரோதேசர் சண்டர் சம்வர்த்தர் முதலான பிரதானாதிகாரிகளும் தங்களதிஷ்டிக்கத் தக்கதாயும் அப்போது சத்திரூபமாதலாற் சூக்ஷ்மமாயு மிருக்கின்ற ஜகத்தையும் பிரகிருதியி லிரானின்ற கர்மவாசனை யுள்ளவர்களாயும் க்ஷிதிமுதல் கலைவரையி லிருக்குந் தத்வங்களா லுண்டாக்கப்பட்ட சூக்ஷ்மதேக முள்ள வர்களாயு மிருக்கின்ற அணுக்களையும் தமது சத்தியா

லதிஷ்டித்துக்கொண்டு அந்தப் பிரளயகால முடிவு வரையி லிருப்பார்கள். (கஅ௪-கஅரு)

ஶிவேஷ ஜ்ஞ ஹ்ஞா ஜ்ஞாயிவதீ
ஶிதா:। காலேஜ ஸகலோக்வாஷ்டி ஸா
யிகாஸம் ப்ரகாவர்த்தே ॥ கஅசு

பின்பு அவாந்தர சிருஷ்டி யாரம்பகாலத்திற் பரமேஸ்வர னிச்சையாலேவப்பட்ட் அனந்தாதி வித்யேஸ்வரர்களாற் பிரேரிக்கப்பட்ட மண்டலேசரென்னு மதிகாரி ருத்ரர்களாலே பிரவர்த்திக்கப்பட்டவர்களாய்க் கொண்டவர்கள். அந்தக் காலத்தில் ஜகத்தை யுண்டாக்கித் தங்கள் தங்களதிகாரத்தைச் செய்வார்கள். (கஅசு)

இவ்விடத்திற் பிரகிருதியிற் கர்மவாசனை யிருக்குமென்று சொன்னதிற் சந்தேகித்து ருஷி வினவுகிறார்.

கஃ யஃ ராதிகம் தவ் ஹவணெகவ நஃதள
ஷிதழ்। ஹவணிநோ நஹவணோவெதி
ப்ரகூதா வாவ்யெதகயழ் ॥ கஅஎ

தருமாதரும ரூபமான கன்மங் குணமாதலாற் புத்தியிலிருக்கும் குணியைவிட்டுக் குண நீங்காதாகையாற் பிரகிருதியி லிருக்குமென்று எவ்வாறு சொல்லலாம். (கஅஎ)

இதற் குத்தரம்.

ஸத்யம்பாஸி ஹவண:கஃ நாவெ

தி ஗ுணிநோ ஗ுணா: । ஷெஹாக்ஷ ஹை
ஹஸ்தீ நாஸாக்ஷஸ்த்ரா ஸதேத்ராவதய
தே ॥ கஅஅ

கன்மம் புத்திகுணமென்பதும், குணியைவிட்டுக் குணம் நீங்காதென்பது முண்மை. ஆனுற் சரீரேந்திரிய விஷய போக பூமிகளெல்லா மவ்விடத்திலிருப்பதா லுபசாரமாகச் சொல்லியது. (கஅஅ)

இவ்வா றுபசாரமாகச் சொல்லுவதற்குத் திருஷ்டாந்தம்.

க்ஷயாரோ காரணெகாயெ ஸீவெ
வொவகாரகெ। யகூாதீநா க்ஷதள
வெதி லக்ஷணம் ஸஸூரயொஜகா: ॥ கஅகூ

முக்யார்த்தஞ் சொல்லக்கூடாத விடத்திற் கௌணவிருத்தியாகச் சொல்லு மர்த்தத்தை லக்ஷணை யென்று தெரிந்தவர் சொல்கின்றுர்கள். அஃதெங்ஙன மென்னில்? கட்டில் கூப்பிடுகிற தென்னுமிடத்தில் கூப்பிடும் பிள்ளைக்குக் கட்டி லாதாரமாகையா லாதாரத்தில் லக்ஷணை. நெல்லைப் பெய்தாலென்னுமிடத்தில் அதற்குக் காரணமான மழையில் லக்ஷணை. பஞ்சு வஸ்திரமென்னுமிடத்துப் பஞ்சின் காரியமான நூலில் லக்ஷணை. கங்கையி லிடச்சேரியென்னுமிடத்துக் கங்கையின் சமீபமான கரையில் லக்ஷணை. பிக்ஷை யிருக்கச் சொல்லுகிறதென்னுமிடத்துப் பிக்ஷை மிகுந்த

அன்னவிடஞ்சனுதி திருப்தியேதுவாதலால் உபகார லக்ஷணை. சிங்கம் பிள்ளையென்னுமிடத்துச் சிங்கத்தின் தருமமான சௌரியாதி குணமிருப்பதால் தருமாநுகார லக்ஷணை. சுமக்கிறவன் மாடென்னுமிடத்து மாடு போல் முதுகில் சுமப்பதால் ஆகாராநுகாரலக்ஷணை. இவ்வாறு முக்கியார்த்தஞ் சொல்லக்கூடாத விடங்களிலெல்லாம் உபசாரமாக லக்ஷணை சொல்கின்றார்கள்.

ஏவம் ஶுணாதி ஸஹாரணாம் வஶா
ஜெலு ஶுணகாரணூ। கலா லெவீ க
லாஂஶயா ஸ்வாயிகாரவஶாஜுஷீ॥ ௧௬௦
நிதவ்ருதள நிவத்ருஜெ ஷெவாஸ்த ஷ
யிகாரிணஃ। ஸஹாஸ்ஸித ஸ்ருஷிகொ யஸாஜ
ஷயிகார ஸ்தஷாஸ்ரு யஃ॥ ௧௬௧

இப்படிக் குண முதலான சிருஷ்டிகட்குப் பரார்த்தமென்னுங் காலமுடிவில் லயமுண்டாகிறதெப்படியென்னில்? இந்தக் குணங்கட்குக் காரணமான அவ்யக்தமானது கலையிலொடுங்குகிறது. அந்தக் கலை தன்னதிகாரத்தை விட்டொழிந்த மாயையிலடங்குகிறது. மாயாதிகார மொழிந்தவுடனே அந்த மாயாதிகாரிகளின் சிருஷ்டியாதியதிகாரம் மாயையையாச்ரயித்ததாகையாலவர்களு மொழிந்திருக்கின்றார்கள். (௧௬௦-௧௬௧)

இப்படி யசுத்தாத்வாவின் சங்காரஞ் சொல்லியாயிற்று. இனி, சுத்தாத்வாவின் சங்காரஞ் சொல்கின்றார்.

ஸாநுஜ்ஞேஶ ஸர்வேஷ்வேஷு விஶ்வஸ்து
வி ஶுத்³த⁴ம் வர்த்ம வித்³யாஶக்தி ஸம்யுக்தம் தத:
பி³ந்தௌ³ நாதே³ ச ஸம்யுக்தி:॥ ௧௯௨

நாத³ஶ்ஶக்தௌ பராஶக்திஶ் ஶக்தௌ ஶக்தி ஸ்வயம் ஹ
ர:॥ ௧௯௨½

இவ்வாறு மந்திரேசர் முதலான அனந்தாதி மந்திர மகேஸ்வரர் தங்காதிகார மொழிந்தபடியாற் பர கைவல்யத்தை யடைந்தபோது சுத்தவித்யா தத்வமானது சதாசிவத்தி லொடுங்குகிறது. அந்தச் சதாசிவதத்வம் விந்துவிலும், விந்து நாதத்திலும், நாதம் பராசத்தியிலு மொடுங்குகிறது. கலையின் வ்யாபாரத்தையெல்லா மொடுக்கிக்கொண்ட அந்தச் சத்தியை சாக்ஷாத் பரமேஸ்வரர் தமக்குள்ளே உபஸம்ஹாரஞ் செய்துகொள்ளுகிறார். (௧௯௨-௧௯௨½)

ஸவிஶ்ராமம் விஶ்ராமயேவம் மாயாயாஶ்ச
ஸம்ஸாரிண: ஜ்ஞாநஶக்த்யா ஸம்ஹ்ருத்ய ஸர்வம்
ஸ்ருஜேத் பூர்வவத் புந:॥ ௧௯௩

இந்தப் பிரகாரம் பரமேஸ்வரர் சம்சாரிகளுக்கும் மாயைக்கும் இளைப்பாறுதற்பொருட்டுத் தமது ஞானசத்தியாலே பிரளயத்தை யுண்டாக்கி மறுபடியும் முன்போலவே சிருஷ்டியிலே பிரவர்த்திக்கிறார் (௧௯௩)

एवं तत्त्वानि भावाश्च भुवनानि
वपूंषि च । शुद्धाशुद्धाध्वनोर्विप्र
व्याप्यव्यापकतानि संस्थिताः ॥ ௧௲௪௨

இந்தப்படி சுத்தாசுத்தாத்வாக்களிலே தத்வங்களும் பாவங்களும் புவனங்களும் சரீரங்களும் தத்தங் காரணங்களிலிலயிக்குமென்று சுருக்கமாகச் சொன்னேன். (௧௲௪௨)

பிரச்னே.

विद्यासदाशिवे बिन्दौ
नादे परायां कारणे । पञ्चस्कन्धे प
रोक्षेषु क्व भावाः प्रत्ययाः स्थि
ताः ॥ ௧௲௫௨

சுத்தாத்வாவில் பாவங்களுக்கு லயஞ்சொல்லியது, அவ்விடத்து வித்தை சதாசிவம் விந்து நாதம் பராசக்தி என்று ஐந்து ஸ்கந்தரூபமான சுத்தாத்வாவிலே பாவங்களும் பிரத்யயங்களு மெங்கேயிருக்கும்.

இதற்குத்தரம்.

नादस्थिताः ज्ञानाकारा रामयन्ते
सर्वे विशेषाः । स्थिताः पञ्चकमो
नादः पञ्चतत्त्वप्रयोगेन ॥ ௧௲௬௨
प्रत्ययानादि तत्त्वप्रस्थितिं बिभ्रति

ந்யஸ்தத்வாஷ்டகஃ । ஸப்தகோடீச்வரா
தேவா ஸம்ஸ்தா ஹ்யவாந்தரஃ ஸ்திதாஃ ॥ ௧௬௭

பஞ்சஞ் தத்வேஷுவஃ ஸ்தித ஸம்ஞா
த பஞ்சகே । ஸம்க்ஷேப்தேஷ தி
ஞ்ஞா ஞாஃ ஸம் ஸ்ஷ ஸாம்ஸ்தி
தாஃ ॥ ௧௬௮

சுத்தாத்வா பஞ்ச ஸ்கந்தமானபோதிலும் அதில் விந்து தத்வமடங்கியிருக்கிறபடியால் பாவப் பிரத்தியயங்களுமிருப்பதற்கு விரோதமில்லை. அஃதெவ்வாறெனின்? சூக்குமமாகிய பாநாதமே கலை காலம் ராகம் வித்தை புருஷன் என்னும் ஐந்து தத்வங்களுக்காச்ரயமாய்ப் பஞ்சகலையென்று பெயர்கொண்டு ஸ்தூலநாதமாகிறது. விந்துவானது அவ்வியக்தம் குணதத்வம் புத்திதத்வம் ஆங்காரம் என்னும் நான்கு பாசக் கிரந்திக்காதாரமாய்ச் சதுஷ்கலை யென்னப்படுகிறது. அதில் ஆங்காரத்தில் மனமுதலான இந்திரியங்களும், புத்தியில் முன்சொன்னபடி பாவப் பிரத்யயங்களுமிருக்கும். பஞ்ச மந்திர மூர்த்தியான சதாசிவ தேவர் பஞ்ச தன்மாத்திரைகளை யதிஷ்டித்துக் கொண்டிருப்பர். சூக்கும தேகத்தை யுண்டாக்கும் பூதங்களில் மந்திரேசர்கள் வியாபித்திருப்பர். பிருதிவி

யாதி ஸ்தூலபூதங்களிலே மந்திரங்கள் வியாபித்திருக்கும். இவ்வாறு சுத்தாத்வாவு மிவற்றையெல்லா முள்ளடக்கிக்கொண்டிருக்குமென்பது கருத்து.

(ககூசூ௨—ககூஎ௨—ககூ௮௨)

உரைத்த வித்யாபாதத்தை முடிக்கவும், மேலுரைக்கவேண்டிய கிரியாபாதத்தைச் சூசிப்பிக்கவும் ஶ்லோகஞ் சொல்கின்றார்.

இத்யத்⁴வாநிரோதி⁴ வ்யாப்தஸர்வஜாத்³ரு
த்³ருஷ்டம் பஶூநாம் ஸ்ருஷ்டத்³ருஷ்டி: பாஶ
ஜாலம் ஸம்ஹர்தும்। தத்³பஶூநாம் நிவ்ருத்தம்வ
க்ஷ்ரீணா க்ரியாதோ⁴ஷவதி⁴ ஹந்த ஶ
க்திஶாம்ப⁴வீ த்³ருஷ்டே ஸாம்பஶ:॥ ககூசூ௨

ளான பாசங்களைப் போக்கி மேலான சிரேயஸிற்கு நிமித்தமாகுமென்பது கருத்து. (கககூ௰)

பதின்மூன்றாவது, அத்வ ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

---

ம்ருகேந்த்ர வித்யாபாத முடிந்தது.

---

# ம்ருகேந்த்ராகம வித்தியாபாதம்

## படலம் கங-க்கு கூடிய ஸ்லோகம் சசரு௰

சமஸ்கிருத உரையாசிரியர் வாக்யம்.

ஶைவவ்ருத்தேந யோகி யத்வ்ருத்திகிஞ்சி
த்ப்ரஸ்துதம் ப்ர பேயபேயீக்ருதம் த்ர ஞ
வஸாநிஷ்டம் ஸஞ்ஜாதம்। க்ஷந்தவ்யம் ஸத்பி
ரிதம் ப்ரக்ருதவஸ்து ஶ்ரீநாராயணகண்டேந
ப்ர விவ்ருதா விஷஹ்யதாம் தத்விதா தா
ஸ: ॥ க

இந்த மிருகேந்திராகம வியாக்யானத்தில் ஏதாவதொரு சொல் உபயோகமில்லாததாயும் பிரகிருதமாகாமலுமிருந்தபோதிலும் அது சமயத்திற்குத் தக்க

படி உசிதமான பிரகிருத வஸ்துவை விசேஷித்து விசாரிக்கும் பொருட்டாதலாற் பிரகிருதத்தில் நிஷ்பிரயோசனமாகாது. ஆதலால் இதனிடத்தில் இந்தச் சாஸ்திரார்த்தந் தெரிந்தவர்களுக்கு மிகவு மன்புண்டாகக்கடவது. (க)

ஶாங்கரகண்டஸ்ய ஶ்ரீவித்யாகண்டாத் ஸுத:
ஸ்ரு ஹம்ஸ்வா ! நாராயணகண்டஸ் ஸாங்தஸ்
வாசோத்ரவ்ருவயஸு ருத்தி ॥ உ

சங்கரகண்டருடைய குமாரராகியபட்டவித்தியாகண்டரிடத்தி லநுக்கிரகம்பெற்ற அவர் குமாரரான பட்ட நாராயணகண்டரென்பவரிந்த மிருகேந்திராகமத்திற் குரைசெய்தார். (உ)

இவ்வாறு பட்ட வித்யாகண்டருடைய குமாரர் பட்ட நாராயண கண்டர் செய்த மிருகேந்திர விருத்தி முற்றிற்று.

---